

A. gr. a.

2273
Lit 3

Gr. a.

2273

Lophocles

14 m

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

SOPHOCLES

König Oedipus.

Griechisch.

Nach Brunck's und Erfurth's Ausgaben
bearbeitet und mit einigen ihrer Anmerkun-
gen und einem griechisch - deutschen
Wortregister für junge Leute

herausgegeben

von

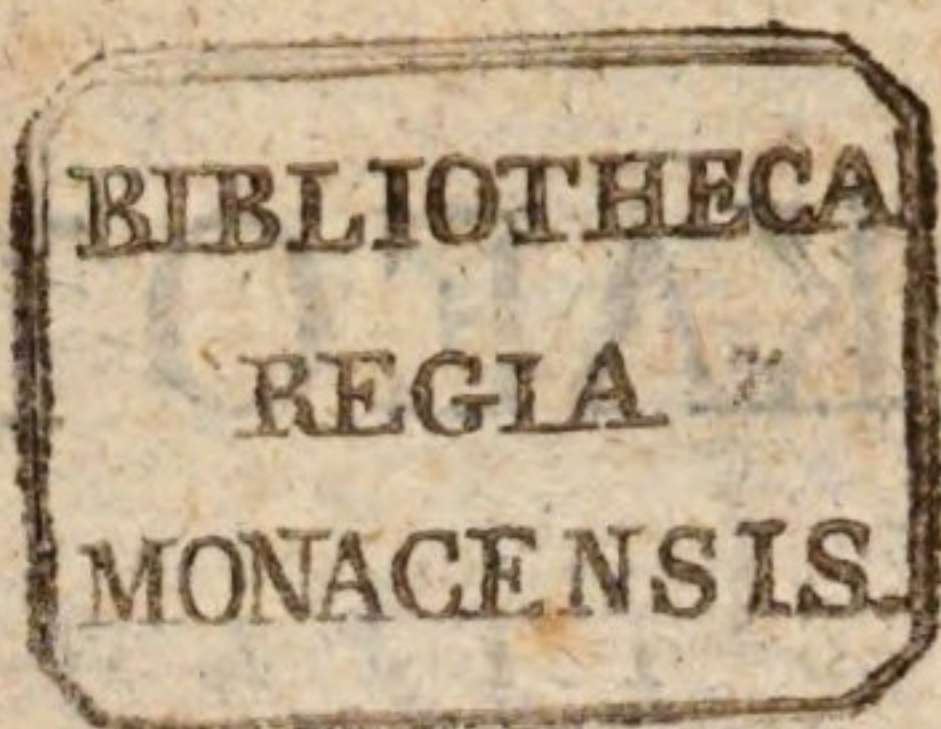
G. W. H. H.

Neue wohlfeile Ausgabe. Preis 1 fl. oder 14 gr.

Nürnberg und Leipzig,

im Verlage der C. H. Zeh'schen Buchhandlung,

1825.

L e c t o r i B e n e v o l o

S.

E d i t o r.

Juuenis Graecorum opera, solutâ oratione scripta, satis diu versatus poëtarum libros, quorum primum locum Homerî Ilias et Odyssea jure tenent, laetus audisque accipiet. Quae vero, Iliade et Odyssea perlectis, jucundiora, quae utiliora restant opera, quam Tragicorum, Aeschyli, Sophoclis, Euripidis? Sophocles propter quandam ipsi innatam scribendi dulcedinem et suauitatem, quapropter a veteribus apud Attica est nominatus, alias-

que virtutes, horum praestantissimus est
judicandus. Cum vero omnes hujus tra-
goediarum editiones majori parandae sint
pretio, quam quod egeni litteris dediti
juuenis res familiaris patiatur, in Oedipo
Rege seu priori seorsim edendo ad emen-
datissimas Virorum Doctissimorum et
Maxime Reuerendorum BKVNCKII et
ERFVRDTI editiones et in vsui Graecae
linguae studiosorum iuuenum accommo-
danda hac fabula, quae artificiosa prae-
stat implicatione, in qua catastropha et
terrorem injiciens et ipsam curiositatem
excitans (quae res in Graecorum tragoe-
diis perrara est) haud euitanda adducitur
rerum inter se conjunctarum consecutione,
nos tempus operamque vtiliter ponere,
duximus. Textum nunc e Brunckio, nunc
ex Erfurdto, vt hic, vel ille melior no-
bis videbatur, restituimus eique Horum
Doctissimorum Virorum notas, discipulo
maxime vtilis et necessarias nobis pro-
batas, adscripsimus. Eorum, quae qui-
dem sunt addenda, nempe quaedam de

veterum theatro eorumque arte scenica,
tum de metris quae in choricis carmini-
bus occurrunt, denique de fabulae ipsius
materia, quae vero in paruo hujus li-
belli spatio explicari non possunt, et illa
et ista, vt vel praeceptor adjungat, vel
diligens iuuenis ipse Schlegelii librum,
qui inscribitur: „Ueber dramatische
Kunst und Literatur“, pars 1. et Her-
manni librum: „Doctrina Metrica“, adhi-
beat, hanc autem discipulus ipse perlecta
fabula doceat atque explicet, monemus.
Ante omnia tamen, cum multi litterarum
studiosi ob egestatem Schneideri vel Rie-
meri Lexicon non possideant, vt Lexicon
seu Index adjiciatur, necesse est, quod
quibusdam de causis Graeco - Germanum
non Graeco - Latinum curauimus, idque
ita, vt fere cuiusque vocis et propriam et
suo loco aptam atque consentaneam sig-
nificationem adderemus. Accedunt prae-
terea Sophoclis vita, quaedam de choro,
et de Iambico trimetro. Haec quidem
erant, de quibus, LECTOR BENEVOLE,

*Te monitum volumus; accipias quaeso
hunc libellum, eo, quo dedi, animo.
Jam Vale Faueque. Scripsimus IV ante
Idus Jul. CIOIOCCXCIX.*

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΥΡΑΝΝΟΝ ΟΙΔΙΠΟΥΝ.

Λιπὼν Κόρινθον Οἰδίπους, πατρὸς νόθος
πρὸς τῶν ἀπάντων λοιδορούμενος ξένος
ἦλθεν πυθέσθαι πυθικῶν θεσπισμάτων,
ζητῶν ἑαυτόν, καὶ γένους φυτοσπόρον.
εὐρὼν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἀμαξιτοῖς,
ἄκων ἔπεφνε Λαίϊον γεννήτορα.
Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θανάσιμον λύσας μέλος,
ἠσχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.
λοιμὸς δὲ Θήβας εἴλε, καὶ νόσος μακρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἐστίαν
* ὅπως πύθοιτο τοῦ κακοῦ παυστήρων,

* Vulgo soloece ὅπως πύθεται.

ηκουσε Φωνῆς μαντικῆς Θεοῦ πάρα,
 τὸν Λαίρειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
 ὅθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπους τάλας
 πέρπαισι δισσὰς ἐξανάλωσεν κόρας,
 αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόναις διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.

Ο ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ἐπὶ διακρί-
 σει Θατέρου ἐπιγέγραπται. χαριέντως δὲ
 ΤΥΡΑΝΝΟΝ ἅπαντες αὐτὸν ἐπέγραφον,
 ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιή-
 σεως, καίπερ ἡττηθέντα ὑπὸ Φίλοκλέους,
 ὡς φησι Δικαίαρχος. εἰσι δὲ καὶ οἱ ΠΡΟ-
 ΤΕΡΟΝ αὐτὸν, οὐ ΤΥΡΑΝΝΟΝ, ἐπιγρά-
 φοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν,
 καὶ διὰ τὰ πράγματα· ἀλήτην γὰρ καὶ πη-
 ρὸν Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ εἰς τὰς Ἀθή-
 νας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δὲ τι πεπόνθασιν οἱ
 μεθ' Ὅμηρον ποιηταί, τοὺς πρὸ τῶν Τρωϊ-
 κῶν βασιλεῖς ΤΥΡΑΝΝΟΥΣ προσαγορεύον-
 τες, ὥσπερ τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς
 Ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχι-

λόχου, χρόνους, καθάπερ Ἰππίας ὁ σοφιστής φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἐχέτον, βασιλέα φησί, καὶ εὐ τύραννον. (Οδυσσ. Σ. 84.)

Εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα — προσαγορευθῆναι δὲ φασὶ τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρήνων. χαλεποὺς γάρ τινες περὶ ληστείαν τοὺτους γενέσθαι. ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα, δῆλον. οὔτε γὰρ Ὅμηρος, οὔτε Ἡσίοδος, οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν, τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ, τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον Αἰστυμνητάς προσαγορεύεσθαι. εὐφημότερόν γ' ἐκεῖνο τοῦνομα.

Α Λ Λ Ω Σ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντισιαστολήν τοῦ ἐν τῷ Κολωνῷ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος, γνῶσις τῶν ἰδίων κακῶν Οἰδίποδος, πῆρως τε τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ δι' ἀγχόνης θάνατος Ἰοκάστης.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩ.

Λαΐε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὀλβιον αἰτεῖς.
 δῶσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
 παιδός ἐοῦ χείρεσσι λιπεῖν Φάος. ὥς γὰρ ἔνευσε
 Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πι-
 θήσας,
 οὗ φίλον ἤρπασας υἱόν. ὃ δ' ἠϋξάτο σοι τάδε
 πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τέτραπον, οὗ μία
 φωνή,
 καὶ τρίπον, ἀλλάσσει δὲ φύην μόνον, ὅσ'·
 ἐπὶ γαῖαν
 ἔρπετ' ἀκινεῖται, ἀνὰ τ' αἰθέρα καὶ κατὰ
 πόντον.
 ἀλλ' ὅπότεν πλείστοισιν ἐπειγόμενον ποσὶ
 βαίνει,
 ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαιρότατον πέλει αὐ-
 τοῦ.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Κλῦθι, καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακώπτερε Μοῦσα
 θανόντων,

Φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
 ἄνθρωπον κατέλεξας, ὅς, ἥνικα γαῖαν ἐφέρ-
 πει,

πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων.
 γηραλέος δὲ πέλων, τρίτατον πόδα, βάκτρον
 ἐρείδει,

αὐχένα φορτίζων, γήραι καμπτόμενος.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ἐκ γερόντων Θηβαίων.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαΐου.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

~~~~~
ΟΙΔΙΠΟΥΣ. ΙΕΡΕΥΣ.

Οἰδίπους.

ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε,

V. 1. τροφή, soboles. Rarissime hac potestate
adhibetur.

V. 2. τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε;
cur mihi has sedes festinalis? θοάζειν et
transitiue et intransitiue significat, vt: festi-
nare, properare. Sedendi significatio, vt
Plutarchus de aud. poët. p. 22. E. interpre-
tatur, quem Brunckius sequutus, ne scribendi
errore ex θαάζειν orta sit, vereor. Aeschyli
locus Suppl. 610. seqq. perperam vertitur:
nullius sub imperio sedens.

ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
 πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
 ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. 5
 ἄγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
 ἄλλων ἀκούειν, αὐτὸς ᾧδ' ἐλήλυθα,
 ὃ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
 ἀλλ', ὦ γεραῖε, φράζ', ἐπεὶ πρέπων ἔφους
 πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε; 10
 δείσαντες, ἢ στέρξαντες; ὥς θέλοντος ἄν
 ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν. δυσάλγητος γὰρ ἄν
 εἶην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτεῖρων ἔδραν.

Ἰερεὺς.

ἀλλ', ὦ κρατύνων, Οἰδίπους, χώρας ἐμῆς,
 ὄρᾱς μὲν ἡμᾶς ἡλίοι προσήμεθα 15
 βομοῖσι τοῖς σοῖς· οἱ μὲν, οὐδέπω μακρὰν

V.3. ἐξεστεμμένοι, instructi. Manibus enim
 oleae ramos lana obuolutos, Graecis στέμματα
 vocatos, ferebant. Sic Chryses in Hom. II.
 A. 14. 15.

V.10. τίνι τρόπῳ; quare, quamobrem?

V.11. στέρξαντες. Sic multi codd.; alii στέ-
 ζαντες.

V.16. βομοῖσι τοῖς σοῖς. Aris pro foribus

πτέσθαι σθένοντες· οἱ δὲ σὺν γήρα βαρεῖς
 ἱερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνός· οἱ δὲ τ' ἡθέων
 λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον
 ἀγοραῖσι θακεῖ, πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς 20
 ναοῖς, ἐπ' Ἴσμηνοῦ τε μαντεία σποδῶ.
 πόλις γάρ, ὥσπερ καὺτὸς εἰσορᾷς, ἄγαν
 ἤδη σαλεύει, κἀνακουφίσαι κάραι

---

tuarum aedium positis; qui notus veterum
 mos.

V. 17. πτέσθαι, metaph: sic infantes haud
 raro νεοσσοὶ vocantur; vide Eurip. Troad.
 752. Herc. F. 72. 984.

V. 18. ἱερῆς. Est Atticismus pro ἱερεῖς. Sic
 Eurip. suppl. 666. ἱππῆς pro ἱππεῖς. ἡθέων
 melius, quam ἡιθέων, vt vulgo.

V. 20. ἀγοραῖσι. Deorum simulacra enim in
 foris statui solebant. διπλοῖς ναοῖς. Duplex
 Mineruae templum Athenis fuit, vnum On-
 caeae, alterum Ismeniae, vt Scholiastae tra-
 dunt.

V. 21. Ἴσμηνοῦ i. e. Απόλλωνος. Apollinis Is-
 menii meminit Pausan: Boeot. c. 10.

V. 23. 24. Ordo est: καὶ οὐκ ἔτι οἶα (ἐστὶ)
 ἀνακουφίσαι κάραι (ἐκ) βυθῶν. —

βυθῶν ἔτ' οὐχ οἶα τε φοινίου σάλου,
 φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός, 25
 φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε
 ἀγόνοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν,
 ὅφ' οὗ κενούται δῶμα Καδμεῖον· μέλας δ'
 Ἄιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται. 30
 θεοῖσι μὲν νυν οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγώ,
 οὐδ' οἶδε παῖδες, ἐζόμεσθ' ἐφέστιοι,
 ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἐν τε συμφοραῖς βίου
 κρίνοντες, ἐν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς.
 ὅς γ' ἐξέλυσας, ἄστυ Καδμεῖον μολών, 35

V. 27. ὁ πυρφόρος θεὸς i. e. λοιμὸς. Haec
 dea propter magnos effectus sic nominata.

V. 28. σκήψας. gl. ἐπισκήψας, βαρέως ἐμ-
 πεσών.

V. 29. δῶμα Καδμεῖον. Sic pleriq. codd. et
 Scholiastes. Vulgo Καδμείων.

V. 33. συμφοραῖ βίου sunt quidquid homini-
 bus sponte sua euenire solet; ξυναλλαγαῖ
 quidquid numen Deorum invehit praeter so-
 litum, quidquid fit Deorum interuentu.

σκληρᾶς αἰοιδοῦ δασμὸν, ὃν παρείχομεν,
 καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδῶς πλέον,
 οὐδ' ἐκδιδάχθεις· ἀλλὰ προσθήκη θεοῦ
 λέγει νομίζει θ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον.
 νῦν τ', ὧ κρᾶτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα, 40
 ἱκετεύομέν σε πάντες οἶδε πρόστροποι,
 ἀλκὴν τιν' εὗρεῖν ἡμῖν, εἴτε τοῦ θεῶν
 φήμην ἀκούσας, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἷς θά που.
 ὥς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς συμφορὰς
 ζώσας ὀρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων. 45

V. 36. σκληρᾶς αἰοιδοῦ. Sphingis. Sic etiam
 vocat Eurip. Phoen. 1545.

V. 39. λέγει νομίζει. Sic Attici, inprimis tra-
 gici, comici et Plato scripsisse videntur. Pau-
 latim εἰ in sec. pers. s. praes. Pass. et Med.
 a librariis in η mutatum esse, putem. Alii
 igitur: λέγη νομίζη.

V. 40. πᾶσιν: apud omnes, omnium iudicio. —
 Οἰδίπου κάρα: idem, quod Οἰδίπε. Sic
 Soph. Ant. 1. Ισμήνης κάρα, et infra v. 944;
 1236.

V. 44. τοῖσιν ἐμπείροισι. gl. τοῖς ἐν πείρᾳ
 πολλῇ γεγονόσι. τὰς συμφορὰς, τὰ τέλη.

V. 45. ζώσας. ἀσφαλεῖς, ἀδιαπτώτους, suc-
 cessu florentes.

ἰθ', ὃ βροτῶν ἀριστ', ἀνόρθωσον πόλιν.
 ἰθ', εὐλαβήθηθ' ὥς σὲ νῦν μὲν ἦδε γῆ
 σωτῆρα κλήζει τῆς πάρος προθυμίας·
 ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα,
 σπάντες τ' ἐς, ὀρθόν καὶ πεσόντες ὕστερον· 50
 ἀλλ' ἀσφαλεία τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν.
 ὀρνιθὶ γὰρ καὶ τὴν τότε αἰσίῳ τύχην
 παρέσχεσ' ἡμῖν, καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ.
 ὥς, εἴπερ ἀρξῆς τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,
 ζὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν. 55
 ὥς οὐδὲν ἐστὶν οὔτε πύργος, οὔτε ναῦς,
 ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ζυνοικούντων ἔσω.

V. 48. τῆς πάρος προθυμίας. sc. ἔνεκα.

V. 49. Vulgo μεμνώμεθα, quod vertendum esset: laßt uns niemals deiner Regierung gedenken. Sensus vero hic est: utinam imperii tui nunquam sic recordemur, ut erecti a te iterum corruamus. Alii quoque μεμνώμεθ' ἄν.

V. 52. αἰσίῳ ὀρνιθὶ, fausto omine. αἰσίος ab αἶσα.

V. 55. κενῆς. κενόν, quod Suidas sub hac ipsa voce praebet, non reprehendendum.

V. 57. ἀνδρῶν μὴ ζυνοικούντων ἔσω, sunt genit.

Οἰδίπους.

ὦ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κοῦκ ἄγνωτά μοι
 προσήλθεθ' ἰμείροντες· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὥς ἐγὼ 60
 οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.
 τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν ἔρχεται
 μόνον καθ' αὐτόν, κοῦδέν' ἄλλον· ἡ δ' ἐμὴ
 ψυχὴ πόλιν τε καὶ μέναι σ' ὁμοῦ στένει.
 ὥστ' οὐχ ὕπνω γ' εὖδοντά μ' ἐξεγείρετε, 65
 ἀλλ' ἴστε πολλὰ μὲν με δακρύσαντα δῆ,

---

absol. Alii, hos genitivos cum ἔρημος jun-
 gentes, post ἔρημος non ponunt interpunctio-
 nem.

V. 58. γνωτὰ κοῦκ ἄγνωτά μοι. similit. apud
 Hom. Il. Z. 333.

V. 60. Hunc locum imitatus est Argonautico-
 rum poëta Il. 631.

V. 65. Schaeferus pro ὕπνω legendum putat
 ὕπνου, quae conjectura mihi tamen non ne-
 cessaria videtur. Sic Philoct. 55. ὅπως λό-
 γοισιν ἐκκλέψεις λέγων. Plat. Sympos p.
 213. Φεύγει Φυγῇ.

V. 66. ἴστε με δακρύσαντα vide. Buttm.
 Gramm. §. 131. b.

πολλάς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα Φροντίδος πλάνοισ.
 ἣν δ' εὖ σκοπῶν εὕρισκον ἴασιν μόνην,
 ταύτην ἔπραξα. παῖδα γὰρ Μενοικέως
 Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρόν, ἐς τὰ Πυθικά 70
 ἔπεμψα Φοίβου δώμαθ', ὡς πύθοιθ' ὅ τι
 δρῶν, ἢ τί φωνῶν, τήνδε ῥυσσαίμην πόλιν.
 καί μ' ἤμαρ ἤδη ζυμμετρούμενον χρόνῳ
 λυπεῖ, τί πράσσει. τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
 ἄπεςτι πλείῳ τοῦ καθήκοντος χρόνου. 75

V. 67. πλάνοισ. Sic ex Atticorum usu, ut
 Eurip. Hippol. 284. Φρενῶν πλάνον. melius,
 quam πλάναις, ut alii.

V. 70. ἐμαυτοῦ γαμβρόν. Graeci omnes per
 nuptias adfinitate junctos γαμβροὶ appellant;
 ut generos, soceros, uxoris fratres, sororum
 maritos. Sic quoque nominis πενθερὸς sig-
 nificatio late diffunditur.

V. 71. Φοίβου. Locus, quo Apollinis oracu-
 lum Delphis edebatur *Pythium*, et dea, quae
 hoc edebat, *Pythia* vocabatur, ab Apollinis
 cognomine: *Pythius*.

V. 73. χρόνῳ, tempori ad tale iter necessario.

V. 74. εἰκότος πέρα, ultra, quam aequum est.

ὅταν δ' ἴκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
μὴ δρῶν ἂν εἶην πάνθ' ὅς' ἂν δηλοῖ θεός.

Ἰερεὺς.

ἀλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἶπας, οἶδε γ' ἀρτίως
Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσί μοι.

Οἰδίπους.

ὦ ναξ' Ἀπολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τω 80
σωτῆρι βαίῃ, λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι.

V. 76. 77. ἐγὼ κακὸς μὴ δρῶν ἂν εἶην: improbus
sim, nisi exsequar.

V. 78. οἶδε γ' — Sic bene cod. B. et Schol:
A librariis mutatum fuit in οἶδε τε, vt etiam
Erfurdtus, quia prius τ' in εἰς καλὸν σύ τ'
acceperant pro τε. At valet τοι, ἀλλά τοι
— οἶδε γ' ἀρτίως. Hoc γ' valet γαρ, vt
saepc alias. Praecedentia enim affirmat.

V. 80. εἰ γαρ. vtinam. gl. εἰθε δή. Licet omni-
um librorum lectio sit: ἐν τύχῃ γε τω,
tamen Brunckius Marklandi emendationem
in nota ad Eurip. Suppl. 1145 τῶς pro τω
elegantiorē putans, quod ei in proximo
versu ὥς περ respondet, accepit. At sic
Aeschyl. S. Th. 474: συν τύχῃ δέ τω. Choeph.
ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινί.

Ἰερεὺς.

ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἡδύς· οὐ γὰρ ἂν κάρα
πολυστεφῆς ᾧδ' εἶρπε παγκάρπου δάφνης.

Οἰδίπους.

τάχ' εἰσόμεσθα· ζύμμετρος γὰρ ὥς κλύειν.
ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως, 85
τὶν' ἡμῖν ἤκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων.

ΚΡΕΩΝ. ΟΙΔΙΠΟΥΣ. ΙΕΡΕΥΣ.

Κρέων.

ἐσθλήν. λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι

V. 82. οὐ γὰρ ἂν κάρα. — Coronati domum
ii tantum redibant, quibus laetae sortes con-
tigerant. Quibus vero vel tristia nuntiata
fuerant vel domum redeuntibus aduersi ali-
quid acciderat, hi coronas deponebant.

V. 85. ἐμὸν κήδευμα, pro ἐμὸς κηδεστής. Sic
saepe res pro persona, seu, vt barbare lo-
quuntur, abstractum pro concreto ponitur.
Hoc nomine reges, regum filii et consan-
guinei atque omnes cujuscunque vrbis pro-
ceres compellari solebant.

V. 87. τὰ δύσφορ'. Sic codd. omnes, quod di-
uersimode in glossis exponitur: τὰ δοκοῦντα

κατ' ὄρθον ἐξελθόντα, πάντ' ἄν εὐτυχεῖν.

Οἰδίπους.

ἔστιν δὲ ποῖον τοῦπος; οὔτε γὰρ θρασύς,
οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ. 90

Κρέων.

εἰ τῶνδε χρήσεις πλησιαζόντων κλύειν,
ἔτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.

Οἰδίπους.

ἔς πάντας αὐδὰ· τῶνδε γὰρ πλέον φέρω
τὸ πένθος, ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.

Κρέων.

λέγοιμ' ἄν οἷ' ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα. 95
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἀναξ
μῖασμα χώρας, ὥς τε θραμμένον χθονὶ,
ἐν τῇδ', ἐλαύνειν, μὴδ' ἀνήκεστον τρέφειν.

σχέτλια. τὰ δυσχερῆ, ἡγουν ἡ ζήτησις τοῦ
φονέως.

V. 90. τῷ λόγῳ. *Datiuus causae. Vide Buttm.*
gr. Gr. §. 120. 3. 3.

V. 92. ἔτοιμος. *sc. εἰμί.*

V. 95. λέγοιμ' ἄν, *dicam. τοῦ θεοῦ, i. e.*
Ἀπόλλωνος.

Οἰδίπους.

ποίῳ καθαρχῶ; τίς ὁ τρόπος τῆς συμφορᾶς;

Κρέων.

ἀνδρηλατοῦντας, ἢ φόνῳ φόνον πάλιν 100
λύοντας, ὥς τόδ' αἶμα χειμάζον πόλιν.

Οἰδίπους.

ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;

Κρέων.

ἦν ἡμῖν, ὦ' ναξ, Λαίϊός ποθ' ἡγεμῶν
γῆς τῆσδε, πρὶν σε τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.

V. 99. τίς ὁ τρόπος τῆς συμφορᾶς non ver-
tendum est: quae auersio mali adhiberi de-
bet? sed potius: quodnam mali genus est?
τρόπος enim semper modum ac rationem
denotat, maxime in interrogationibus.

V. 101. ὥς τόδ' αἶμα χειμάζον πόλιν. Sic om-
nes libri. Mudgius τόδ' mutavit in τήνδ',
quod nondum caedis definitae alicujus perso-
nae mentio facta est. Ei Brunckius et Mus-
gravius assenserunt. At bene doctus Er-
furdtus: „Pronomen ὅδε interdum sic ponitur,
ut ad ea demum spectet, quae in seqq. com-
memorantur. Sic Hom. Il. A 527. 28. Aeschyl.
Choeph. 83. Prom. 622, Soph. infra 568. Oed.
Col. 484.“

Οἰδίπους.

ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω. 105

Κρέων.

τούτου θανόντος, νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινάς.

Οἰδίπους.

οἱ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' εὗρεθήσεται
ἵχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;

Κρέων.

ἐν τῇδ' ἔφασκε γῇ· τὸ δὲ ζητούμενον 110
άλωτόν· ἐκφεύγει δὲ τὰ μελούμενον.

Οἰδίπους.

πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λαῖος,
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνω;

V. 107. τινάς. Alii τίνα.

V. 108. ποῦ γῆς. Sic Latini: vbi terrarum?

V. 112. Mirum videri potest, quod poëta nescire facit Oedipum post tam diuturnam cum Jocasta consuetudinem, vbi et qua vi Laius occiderit. At habet ea res excusationem; quam attulit Aristoteles de Arte Poet. XVIII 14. et XXV. 8. 'ed. Herm. caedem illam ἔξωθεν τῆς τραγωδίας esse monens. Eodem redire videntur, quae nuper A. Guil. Schle-

Κρέων.

Θεωρὸς, ὡς ἔφασκεν ἐκδημῶν, πάλιν
πρὸς οἶκον οὐκ ἔθ' ἵκεθ', ὡς ἀπεστάλη. 115

Οἰδίπους.

οὐδ' ἄγγελός τις, οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν;

Κρέων.

Θνήσκουσι γάρ, πλήν εἷς τις, ὅς φόβῳ φυγῶν,
ῶν εἶδε, πλήν ἓν, οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι.

Οἰδίπους.

τὸ ποῖον; ἓν γὰρ πόλλ' ἄν ἐξεύροι μαθεῖν, 120
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.

---

gelius disputavit in libro qui inscribitur:
Ueber die dramatische Kunst und Litteratur:
P. I. pag. 182. „Veteres aberrationem a lege
verisimilitudinis nullam esse putabant eam,
quae ratiocinatione quadam deprehenditur,
hanc tantum vitandam sibi existimantes, quae
in ipso est compositionis ambitu.“

V. 120. ἐξεύροι. gl. ἀντὶ τοῦ μηχανὴν δοίη.

Verbum εὐρίσκειν saepius non tam excogi-
tare significat, quam: rationem inuenire, qua
aliquid fieri possit.

Κρέων.

ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μῖα
ρώμη κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.

Οἰδίπους.

πῶς οὖν ὁ ληστής, εἴ τι μὴ ζὺν ἀργύρῳ
ἐπράσσετ' ἐνθένδ', ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη; 125

Κρέων,

δοκοῦντα ταῦτ' ἦν Λαΐου δ' ὀλωλότος
οὐδεὶς ἀρώγος ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.

Οἰδίπους.

κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὼν, τυραννίδος
οὕτω πεσούσης, εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι;

Κρέων.

ἡ ποικιλωδὸς Σφίγξ τὰ πρὸς ποσὶν σκοπεῖν, 130
μεθέντας ἡμᾶς τὰ φανῇ, προσήγετο.

V. 124. Verte: nisi pecunia ex hac regione,
vel ab aliquo cive oblata esset.

V. 125. ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη; eo audaciae
processisset?

V. 128. τυραννίδος οὕτω πεσούσης, pro τυ-
ράννου οὕτω πεσόντος.

Οἰδίπους.

ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὖτ' ἐγὼ φανῶ.
 ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σύ,
 πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφῆν.
 ὥστ' ἐνδίκως ὀψεσθε καὶ μὲ σύμμαχον, 135
 γῇ τῇδε τιμωροῦντα, τῷ θεῷ θ' ἅμα.
 ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
 ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ, τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
 ἔστις γὰρ ἦν ἐκεῖνον ὁ κτανὼν, τάχ' ἂν
 καὶ μ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι. 140
 κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἐμαυτὸν ὠφελῶ.

V. 134. πρὸ τοῦ θανόντος: pro mortuo rege;
 melius quam πρὸς τοῦ θανόντος, vt alii.

V. 138. αὐτὸς αὐτοῦ. gl. αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ.
 ἀποσκεδῶ. Attica futuri forma pro ἀποσκε-
 δάσω. Sic vide infra V. 232 et 418.

V. 139. 140. τάχ' ἂν καὶ μ' ἂν. Hermannus ad
 Viger. p. 718. sic de hoc loco: „Prius ἂν ad
 verbum θέλοι, alterum ad καὶ μὲ spectat: hic
 poterit insidias struere fortasse etiam mihi.
 Nos similiter: dieser könnte wohl auch mir
 etwa nachstellen.“ Cod. Laud. ἐν τοιαύτῃ
 χειρὶ.

ἀλλ' ὥς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν, βάθρων
 ἵστασθε, τούσδ' ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους·
 ἄλλος δὲ Κρόνου λαὸν ὧδ' ἀθροίζετω,
 ὥς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος. ἢ γὰρ εὐτυχεῖς 145
 ζὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἢ πεπτωκότες.

Ἰερεὺς.

ὦ παῖδες ἱστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν

V. 142. βάθρων ἵστασθε, sc. ἀπό. Sedebant enim ad aram supplicum more. Sacerdos, Oedipo jubente, cum ceteris sacerdotibus et pueris ad discedendum se parat, iis, quorum causa conuenerant, impetratis. Tamen fuerunt, qui contenderent, sacerdotes per totam fabulam manere exque iis Chorum constare, sacerdotem, quocum Oedipus collocutus erat, non ceteros sacerdotes e sedilibus voce excitasse, v. 147. sed pueros (παῖδας) tantum. Sic Oedipus ipse v. 58. παῖδων nomine cunctos supplicantes, in iis ergo sacerdotes quoque, compellat. Populus, vel procures Thebani ideo tam subito ad Oedipi fores apparent, quod ejus jussu per nuncium arcessiti sunt, v. 144. Chorus ceterum mox a primo in scenam ingressu anxie quaerit, quale fuerit Phoebi responsum; Sacerdotes contra a Creonte id enarratum audiuerant.

καὶ δεῦρ' ἔβημεν, ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται.
 Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τὰςδε μαντείας, ἅμα
 σωτὴρ θ' ἵκοιτο, καὶ νόσου παυστήριος. 150

ΧΟΡΟΣ. ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Χορὸς.

στροφὴ

Ω Διὸς ἀδυεπὴς φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυ-
 χρύσου

Πυθῶνος, ἀγλαὰς ἔβας
 Θήβας; ἐκτέταμαι φοβεράν φρένα, δείματι
 πάλλων,

(Ιήϊε, Δάλιε, Παιάν.)

ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενος, τί μοι ἦ νέον, 155

V. 151. 152. τίς ποτε — ἔβας Θήβας. Ordo
 est: τίς ποτε ἔβας (ἐκ) πολυχρύσου Πυ-
 θῶνος (πρός) τᾶς ἀγλαὰς Θήβας;

V. 153. ἐκτέταμαι. Sic libri omnes. gl. ἔκνους
 ἐγενόμην, ἢ μετέωρος. Brunckius olim, in
 edit. a. 1779. opinatus est, Poëtam scripsisse
 ἐκπέταμαι; vt Antig. 1307. ἀνέπταν φόβω.
 At et ipse in edit a 1786. ἐκτέταμαι, et alii
 docti viri, nihil mutandum esse, ostenderunt.

V. 155. ἀζόμενος. gl. εὐλαβούμενος, φοβού-

ἡ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν,
 ἐξανύσεις χρέος.
 εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον Ἑλπίδος, ἄμβρο-
 τε Φάμα.

αντιστροφῇ.

πρῶτά σε κεκλόμενω, θύγατερ Διός, ἄμ-
 βροτ' Ἀθάνα,
 γαιαίοχόν τ' ἀδελφεὰν
 Ἀρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα
 θάσσει,
 καὶ Φοῖβον ἑκαβόλον, ἰὼ
 τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,

μενος. Hoc sensu ἄζεσθαι ap. Hom. II.
 Ξ 261.

V. 159. Aldus et codd. plerique κεκλόμενω,
 quod refertur ad proximum μοι. προφάνητέ
 μοι κεκλομένω. Alii κεκλόμενος, quod tue-
 tur Eustathius p. 714. extr. sic, ut vel εἰμί
 supplendum, vel κεκλόμενος pro κέκλωμαι
 accipiendum esse, dicat.

V. 161. εὐκλέα. Male εὐκλεᾶ. Scholiastes Εὐ-
 κλεα nominativum esse censet pro Εὐκλειᾳ,
 quo nomine Diana apud Boeotos Plataeenses
 culta fuit. Vide Plut. in Arist. p. 317.

εἰ ποτε καὶ προτέρας αἶτας ὑπερ
 ὀρνυμένας πόλει, 165
 ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πῆματος, ἔλθετε
 καὶ νῦν.

ὦ πρόποι, ἀνάρριθμα γὰρ
 φέρω πῆματα.
 νοσεῖ δ' ἐμοὶ πρόπας στόλος,
 οὐδ' ἐνὶ φροντίδος ἔγχος, 170
 ὦ τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ
 ἐκγονα κλυτὰς χθονὸς
 αὖζεται, οὔτε τόκοισιν
 ἱήϊων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες.
 ἄλλον δ' ἂν ἄλλω προσίδοις, 175
 ἄπερ εὐπτερον ὄρνιν,

V. 167. ὦ πρόποι. gl. ἀντι τοῦ φεῦ. διὰ μέσου.

V. 170. οὐδ' ἐνὶ φροντίδος ἔγχος gl. οὐδ' ἐνε-
 στι μηχανῆς, ἐπινοίας δυνάμεις. Scholiastes
 legisse videtur: οὐδὲ νῶ φροντίδος ἔγχος.

V. 171. 172. οὔτε γὰρ — neque enim almae
 terrae fruges maturescunt. Arbitrabantur
 enim olim, Deos hominibus ob aliquod fa-
 cinus iratos terrae fructibus obesse, fetusque
 animantium perdere, donec placarentur.

V. 175. ἄλλον ἄλλω, alium super alium.

V. 175. ἄπερ. Alii ἄπερ.

κρεῖσσον αἵμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον ἀκτᾶν
πρὸς ἐσπέρου Θεοῦ.

ᾧ πόλις ἀνέριθμος ὀλλυται·

νηλέα δὲ γένεθλα

180

πρὸς πέδῳ θανατηφόρῳ

κεῖται ἀνοίκτως·

ἐν δ' ἄλοχοι, πολιαί τ' ἐπὶ ματέρες,

αὐτὰν παραβώμιον

ἄλλοθεν ἄλλαι λυγρῶν πόνων

185

ἱκτῆρες ἐπιστενάχουσιν.

παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὄμαυλος.

V. 177. κρεῖσσον πυρὸς. Prouerbiū, quo significatur mali celeritas et vehementia.

V. 178. ἐσπέρου Θεοῦ. i. e. αἵδου.

V. 180. νηλέα, gl. νηλέως. Neutrum plur. pro adverb. vide Bullm. Gram. §. 115. 4.

V. 184. αὐτὰν alii ἀκτᾶν, quod vero metro repugnat; ejulatum circa altaria.

V. 186. ἐπιστενάχουσι. Sic Hom. Il. X. 515. ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. Alii, vt Brunkius minus bene ἐπιστεναχοῦσι.

V. 187. λάμπει. feruet. Sic Graecorum consuetudine etiam λαμπρὰ φωνή, clara vox.

ὧν ὑπερ, ὧ χρυσέα θυγάτερ Διός,
εὐῶπα πέμψον ἀλκάν.

Ἄρεά τε τὸν μαλερὸν, 190
ὅς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
φλέγει με περιβόητος ἀντιάζων,
παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι
πάτρας ἄπουρον, εἴτ' ἐς μέγαν

V. 189. εὐῶπα. Voc. ab εὐωπης, quod, an feminino genere upsiam occurrat, dubito. Femin. est εὐωπῖς, quare aut εὐῶπι scribendum aut, mutata interpunctione, ut hic, εὐώπα accus. ad ἀλκάν referendum est.

V. 190. Ἄρεα, non bella solum, sed omne maiorum genus veteres a Marte proficisci credebant.

V. 192. περιβόητος Actiue. Valet igitur περιβοῶν.

V. 193. καλίσσυτον δράμημα νωτίσαι, sc. δός, gl. παλινδρομήσαι. In precibus haec ellipsis maxime sollemnis est. νωτίσαι, terga dare. Regitur a πέμψον.

V. 194. πάτρας ἄπουρον. gl. τῆς πατρίδος τῆς ἐμῆς δηλαδὴ μακράν. Pars codicum

Θάλαμον Ἀμφιτρίτας,
 εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον ὄρμον
 Θρήκιον κλύδωνα·
 τέλει γὰρ ἦν τι νύξ ἀφῆ,
 τοῦτ' ἐπ' ἡμαρ ἔρχεται
 τὸν, ὦ πυρφόρων ἀστραπᾶν
 κράτῃ νέμων, ὦ Ζεῦ πάτερ,
 ὑπὸ σῶ φθίσον κεραυνῶ.
 Λύκει' ἄναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων
 ἀπ' ἀγκυλῶν βέλεα θέλοιμ' ἄν
 ἀδάμαστ' ἐνδατεῖσθαι,

200

205

ἔπουρον. ἄπουρος valet ἐξόρος ab ὄρος
 extorris.

V. 195. Θάλαμον Ἀμφιτρίτας. De maribus
 mediterraneis accipiendum, inter quae quum
 sit etiam Pontus Euxinus (Θρήκιος κλύδων),
 ita statuendum videtur, Martem tamquam
 belli deum in Thraciam, tamquam pestem in
 mare reuerti iubet.

V. 205. Λύκει' ἄναξ, i. e. Apollo, qui sic dici-
 tur, vel quod in Lycia natus erat, ibique
 maxime colebatur, vel propter locum Thebis
 sacrum, qui λυκῆως nominabatur.

V. 205. ἀδάμαστ'. Erf. propter metrum scrip-
 sit ἀδάματ'.

ἄρωγᾶ προσταθέντα
 τὰς τε πυρφόρους Ἀρτέμιδος
 αἴγλας, ζὺν αἷς Λύκει' ἔρεα
 διάσσει· τὸν χρυσομίτραν
 τε κικλήσκω, τᾶσδ' ἐπώνυμον 210
 γᾶς, οἰνώπα Βάκχον εὖιον,
 Μαινάδων ὁμόστολον,
 πελασθῆναι, φλέγοντ'
 αἰγλαῶπι πεύκα,
 ἐπὶ τὸν ἀπάτημον ἐν θεοῖς θεόν. 215

Οἰδίπους.

Αἰτεῖς' ἃ δαῖτεῖς, τᾶμ' εἰάν θέλης ἔπη
 κλύων δέχεσθαι, τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν,

V. 207. πυρφόρους αἴγλας. Et vnam et duas faces haec dea gestans depicta inuenitur.

V. 212. ὁμόστολον. gl. ὁμοδίαιτον, συνόμιλον, συνοδοιπόρον. Alii quoque μονόστολον.

V. 215. ἀπότιμον. Hesychius: ἀπότιμος, ἄτιμος. Sic ὑπόδειπνος, ἄδειπνος, et ἀπόθεα, ἄθεα.

V. 217. τῇ νόσῳ ὑπηρετεῖν, ea facere, quae morbi natura et ratio exigit, morbo succurrere.

ἀλκὴν λάβοις ἂν καὶ ἀκούφισιν κακῶν·
 αἵ γὰρ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερχῶ,
 ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος. οὐ γὰρ ἂν μα-
 κράν 220

ἴχνευον αὐτός, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
 νῦν δ', ὥστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστὸς τελεῶ,
 ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε.
 ἔστις πόθ' ὑμῶν Λαίϊον τὸν Λαβδάκου
 κάτοιδεν, ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο, 225
 τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί,
 κεῖ μὲν φοβεῖται τοῦ πλίκημ' ὑπεξελών
 αὐτὸς καθ' αὐτοῦ· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν

V. 221. μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον. Ne veritas
 ut Brunckius „qui nullum indicium habeo,”
 sed potius: nisi aliquod indicium haberem.

V. 222. εἰς ἀστὸς τελεῶ, gl. εἰς ἀστῶν τέλος
 (ordinem) ἔρχομαι.

V. 227. ἐπίκλημα, κατέγκλημα. Passim ἐπι-
 καλεῖν pro ἐγκαλεῖν. Vertendum: si metuat;
 interuorsa suimet ipsius delatione, i. e. qui
 non alium, nisi se ipsum deferre potuerit.

V. 228. αὐτὸς καθ' αὐτοῦ. sc. σημαίνετω,
 λεγέτω ὁμῶς.

ἀστεργές οὐδέν, γῆς δ' ἄπεισιν ἀβλαβής.
 εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονός 230
 τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ
 κέρδος τελῶ' γώ, χῆ χάρις προσκείται.
 εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἢ φίλου
 δείσας ἀπώσσει τοῦπος, ἢ χαύτου, τόδε,
 ἃ' κ' τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ. 235
 τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστί, γῆς
 τῆςδ', ἢ ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
 μήτ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινά,
 μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασιν

V. 229. γῆς δ' ἄπεισιν i. e. ἢ δ' ἄπεισιν ἐκ τῆς-
 δε γῆς.

V. 230. ἄλλον, *aliū*, qui non *ciuis* est. ἄλ-
 λον ἐξ ἄλλης χθονός. Simil. Aeschyl. Eum.
 423.

V. 235. ἐκ τῶνδε, μετὰ ταῦτα, *dehinc*, *po-*
stea. ἐκ pro μετὰ Sophocli valde frequenta-
 tum.

V. 236. Constr. ἀπαυδῶ, μήτ' εἰσδέχεσθαι
 μήτε προσφωνεῖν τινά τῆςδε γῆς — τοῦτον
 τὸν ἄνδρα.

κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν· 240
 ὦθεϊν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος
 τοῦθ' ἡμῖν ὄντος, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ
 μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.
 ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι
 τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω. 245
 κατεύχομαι δὲ, τὸν δεδρακότ' εἴτε τις
 εἷς ὢν λέληθεν εἴτε πλειόνων μέτα,
 κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐκτρίψαι βίον.
 ἔπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ζυνέστιος
 ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ', ἐμοῦ ζυνειδότης, 250

V. 240. Quid sit: χέρνιβας νέμειν docet Athenaeus L. IX. p. 409. Ἔστι δὲ ΧΕΡΝΙΨ ὕδωρ, εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλὸν ἐκ τοῦ βωμοῦ λαμβάνοντες, ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπέτελουν. καὶ τούτῳ περιβαίνοντες τοὺς παρόντας ἡγνίζον.

V. 241. ὦθεϊν ἀπ' οἴκων. sc. κελεύω.

V. 248. ἄμοιρον. Erfurdtus Porsono auctore, qui formam ἄμορος Eurip. Med. 1395. occurrere monet, ἄμορον scripsit.

V. 250. γένοιτ' ἐμοῦ ζυνειδότης legitur omnibus in libris. Marklandus hoc contra sensum

παθεῖν, ἅπερ τοῖςδ' ἀρτίως ἡρασάμην.
 ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκῆπτω τελεῖν,
 ὑπὲρ τ' ἑμαυτοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆς δέ τε
 γῆς, ὧδ' ἀκάρπως καὶ θέως ἐφθαρμένης.
 οὐδ', εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον, 255
 ἀκάρφατον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως εἶναι,
 ἀνδρὸς τ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος
 ἀλλ' ἐξερευνᾶν. νῦν δ' ἄρ' ἐπικυρῶ τ' ἐγὼ,

---

putans conjecit γένοιτο μὴ οὐ ζυνειδότος.
 Brunckius sic edidit. At Oedipus, poena ci-
 vili et Laii interfectori et occultatori con-
 stituta, atque diris exsecrationibusque addi-
 tis, quo magis terreat ciues et verba sua
 grauiora sint, dicit insuper, se, ne sibi qui-
 dem parcentem, si sciens interfectorem oc-
 cultet, easdem poenas daturum esse; et suo
 ipsius capiti perniciem imprecatur. Spectat
 igitur παθεῖν seq. ad Oedipum. Si ad in-
 terfectorem spectaret, Sophocli τῶδ' non τοῖςδ'
 scribendum fuisset.

V. 255. το πρᾶγμα caedem Laii denotat.

V. 258. νῦν δ' ἄρ' ἐπικυρῶ τ' ἐγὼ. Omnes codd.,
 cod. D. excepto, νῦν δ' ἐπικυρῶ, labante ver-
 su. Brunckius e cod. D. recepit νῦν δέ γ' ἐ-

ἔχων μὲν ἀρχαῖς ὅς ἐκεῖνος εἶχε τρεῖν,
 ἔχων δὲ λέκτρα, καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον, 260
 κοινῶν τε παίδων κοῖν' ἄν, εἰ κείνῳ γένος
 μὴ ὀδυστύχησεν, ἣν ἂν ἐκπεφυκότα.
 νῦν δ' ἔς τὸ κείνου κρηῖτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη.
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ', ὥσπερεὶ τοῦ 'μοῦ πατρός,
 ὑπερμαχοῦμαι, καὶ πῖ πάντ' ἀφίξομαι, 265
 ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
 τῷ Λαβδακείῳ παιδί Πολυδώρου τε, καὶ
 τοῦ πρόσθε Κάδμου, τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος.
 καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δεῶσιν εὐχομαι θεοὺς

πικυρῶ. Erfurdus emendavit νυν δ' ἔτ' ἐπι-
 κυρῶ.

V. 261. 262. Sensus horum versuum est: com-
 munes cum eo liberos, si prolem reliquisset,
 suscepissem.

V. 264. τάδ', Brunckius e conjectura Britanni
 reposuit τοῦδ'. Τὰδ' est sic. Sic Hom. Il.
 A 257.

V. 267. τῷ Λαβδακείῳ παιδί, Πολυδώρου τε.
 Hoc exemplo bis utitur Eustathius ad illu-
 strandas similes apud Homerum constructio-
 nes. Il, B 54, et E 741.

μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινά, 270
 μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας. ἀλλὰ τῷ πότμῳ
 τῷ νῦν φθереῖσθαι, καὶ τοῦδ' ἐχθρόνι.
 ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις
 τάδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ἥ τε σύμμαχος Δίκη
 χοί πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεῖ θεοί. 275

Χορός.

ὥσπερ μ' ἄραϊον ἔλαβες, ὦδ', ἀναξ, ἐρῶ.
 οὐτ' ἔκτανον γάρ, οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
 δεῖξαι. τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
 Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἰργασταί ποτε.

V. 270. 271. Constr. ευχομαι θεός, μήτ'
 ἀνιέναι αὐτοῖς ἄροτον γῆς τινά, μήτε γυ-
 ναικῶν παῖδας. sc. ἐκ γῆς et ἐκ γυναικῶν.
 Brunckius scripsit γῆν, quam constructionis
 duritiam nonnulli docti viri sustulerunt.

V. 276. Eustathius p. 1809. legit. ὥστερ μ' ἄ-
 ραϊον εἶλες, exponitque ὥστερ με εἶλες διὰ
 τῆς ἀράς.

V. 277. ἔχω. gl. δύναμαι, vt Latini habeo.

V. 278. Constr. ἦν δὲ τοῦ πέμψαντος Φοίβου
 τόδε τὸ ζήτημα, εἰπεῖν, ὅστις. —

Οἰδίπους.

δίκαι' ἔλεξας. ἀλλ' ἀναγκάσαι θεούς 280
αἳ' ν' μὴ θέλωσιν, οὐδ' ἂν εἷς δύναιτ' ἀνὴρ.

Χορός.

τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ', ἃ μοι δοκεῖ.

Οἰδίπους.

εἰ καὶ τρίτ' ἐστί, μὴ παρῆς τὸ μὴ οὐ φράσαι.

Χορός,

ἀνακτ' ἀνακτι ταῦθ' ὀρώντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοῖβω Τειρεσίαν, παρ' οὗ τις ἂν 285
σκοπῶν τάδ', ὧ' ναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.

Οἰδίπους.

ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
ἔπεμψα γάρ, Κρέοντος εἰπόντος, διπλοῦς

V. 281. οὐδ' ἂν εἷς δύναιτ' ἀνὴρ, sic duo codd.
melius, quam ceteri: οὐδὲ εἷς δύναιτ'. —

V. 284. ταῦθ', i. e. τὰ αὐτὰ, melius quam
vulgo ταῦθ'.

V. 288. Κρέοντος εἰπόντος. Hoc animadver-
tendum est propter. Oedipi et Creontis jur-
gium 531. Oedipi suspiciones non absurdae
videntur, quod Tiresias Creontis consilio ar-
cessitus erat.

πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρῶν θαυμάζεται.

Χορὸς.

καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαι' ἔπη. 290

Οἰδίπους.

τά ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.

Χορὸς.

Θανεῖν ἐλέχθη πρὸς τινων ὁδοιπόρων.

Οἰδίπους.

ἤκουσα καὶ γὰρ τὸν δ' ἰδόντ' οὐδεὶς ὄρα.

Χορὸς.

ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δείματός γ' ἔχει μέρος,

τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάςδ' ἀράς. 295

V. 289. μὴ παρῶν. sc. Τειρεσίας.

V. 290. κωφὰ. gl. ἀνυπόστατα. — παλαιά, σαθρά.

V. 293. τὸν δ' ἰδόντ'. Anglus corrigendum suspicatur: τὸν δὲ δρῶντ' motus versu 296. Sic ὁ δρῶν pro ὁ δράσας Antig. 319. Tamen ἔχει seq. versu non τὸν ἰδόντα, sed qui loquentis animo obuersabatur, interfectorem respici putes.

V. 295. gl. τὰς σὰς ἀκούων τοιάςδε κατάρτας οὐχ ὑπομενεῖ σιγῇ φυλάττων.

Οἰδίπους.

ὦ μή 'στι δρῶντι τάριβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.

Χοροὶ.

ἀλλ' οὐξελέγξων αὐτόν ἐστιν· οἶδε γὰρ
τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὧδ' ἄγουσιν, ὦ
τάληθες ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνω.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ. ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ. ΧΟΡΟΣ.

Οἰδίπους.

ὦ πάντα νωμῶν, Τειρεσία, διδασκτά τε, 300
ἀρρήτά τ', οὐράνιά τε, καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μὲν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως
οἷά νόσω ζύνεστιν· ἧς σε προστάτην
σωτῆρά τ', ὦ' ναξ, μῦνον ἐξευρίσκομεν.
Φοῖβος γάρ, εἰ καὶ μὴ κλύεις τώνδ' ἀγγέ-
λων, 305

V. 297. οὐξελέγξων. gl. ὁ φανερώσων αὐτόν.
Aldus οὐξελέγχων. Alii codd. οὐξελέγξων,
ὁ ἐξελεγχων.

V. 305. μὴ κλύεις. Brunckius e Valckenarii
conj. edidit μὴ' κλυες.

πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
 μόνην ἂν ἔλθειν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
 εἰ τοὺς κτανόντας Λαΐον, μαθόντες εὖ,
 κτείναιμεν, ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
 σὺ δ' οὖν, φθοιήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν, 310
 μήτ' εἰ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
 ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ,
 ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος.
 ἐν σοὶ γάρ εἰσμεν· ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
 ἔχοι τε καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνων. 315

Τειρεσίαις.

φεῦ, φεῦ· φρονεῖν ὡς δεινόν, ἔνθα μὴ τέλη

V. 310. σὺ δ' οὖν. Sic Aldus et codd. omnes.
 Quidam vir doctus οὖν mutavit in οὐ forte
 negationem requirens ad φθοιήσας, quae
 vero jam in geminato μήτε adest.

V. 311. ὁδός. Frequens hujus nominis usus,
 ut hic, pro modo, ratione.

V. 313. τοῦ τεθνηκότος, per interfectum Laium
 contractum.

V. 314. ἐν σοὶ εἰσμεν in te sumus, i. e. in te
 omnis nostra spes posita est; ex te pendet
 nostra salus. Sic. Oed. C. 247.

V. 316. δεινόν, ab δέος metus, et hoc a δέω

λύει φρονούντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
εἰδὼς διώλεσ'. οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἰκόμην.

Οἰδίπους.

τί δ' ἔστιν; ὥς ἄθυμος εἰσελήλυθας.

Τειρεσίαις.

ἄφες μ' εἰς οἶκους· ῥᾶστα γὰρ τὸ σὸν τέσυ, 320
καὶ γὰρ διοίσω τοῦμόν, ἣν ἐμοὶ πίθη.

Οἰδίπους.

οὐτ' ἐννομ' εἶπας, οὔτε προσφιλὲς πόλει
τῇδ', ἣ σ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.

Τειρεσίαις.

ὄρῳ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν
πρὸς καιρόν· ὥς οὖν μηδ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω. 325

vincire, quod melius nos tamquam vincit.

δεινόν autem omne magnum et eximium in
bono et malo sensu significat.

V. 318. διώλεσα. gl. ἐπελαθόμην. Vt σώ-

ζειν saepe adhibetur pro memoria tenere, sic
διολλύειν pro oblivisci.

V. 325. πρὸς καιρόν, e tempore, e re. ὥς οὖν
μηδ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω, ne idem mihi ac-
cidat, sc. cauebo. Sic Aeschyl. Prom. v. 63.

Χορός.

μή, πρὸς θεῶν, φρονῶν γ' ἀποστραφῆς, ἐπεὶ
πάντες σὲ προσκυνούμεν οἷδ' ἰκτῆριοι.

Τειρεσίας.

πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'· ἐγὼ δ' οὐ μή ποτε
τάμ' ὥς ἂν εἰπῶ μὴ τὰ σ' ἐκφάνω κακά.

Οἰδίπους.

τί φῆς; ξυνειδώς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἐννοεῖς 330
ἡμᾶς προδοῦναι, καὶ καταφθεῖραι πόλιν;

Τειρεσίας.

ἐγὼ οὐτ' ἐμαυτόν, οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.

V. 328. 329. ἐγὼ δ' οὐ μή ποτε τάμ' ὥς ἂν
εἰπῶ. — Haec vulgata est lectio, cujus sen-
sus est: ego nunquam mea dicam, i. e. ma-
lum vaticinium, quod scio, ne sic tua mala
facinora patefaciam. ὥς hīc, vt saepius pro
οὕτως. Brunckius edidit: ἐγὼ δ' οὐ μή ποτε
τάμ' ἐξενεῖπω. Ἐξενέπω quidem occurrit
Nicand. Athen. 9. p. 395. et ἐνέπω seu ἐν-
νέπω saepius, ut nusquam ἐνείπω per diph-
thongum scriptum. Hermannus conjecit
ταμ', ἴσθ' ἂν εἰπῶ.

V. 332. ἐγὼ οὐτ' ἐμαυτόν. Alii ἐγὼ τ' ἐμαυ-

Οἰδίπους.

οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
φύσιν σύ γ' ὀργάνειας, ἐξερεῖς ποτὶ; 335
ἀλλ' ὦδ' ἄτεγκτος ἀτελεύτητος φανεῖ;

Τειρεσίαις.

ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν· τὴν σὴν δ' ὁμοῖ
ναίουσαν οὐ κατεῖδες, ἀλλ' ἐμὲ ψέγεις.

Οἰδίπους.

τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη
κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν; 340

Τειρεσίαις.

ἥξει γὰρ αὐτά, καὶ ἐγὼ σιγῇ στέγω.

Οἰδίπους.

οὐκοῦν ἃ γ' ἥξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί.

V. 335. ὀργάνειας, gl. εἰς ὀργὴν κινήσειας.
Sic libri omnes, adstipulante Eustath. ad
Iliad. p. 792. Hemsterhusio legendum vide-
batur ὀργάσειας, ab ὀργάζειν, quamlibet
materiam subigere, macerare, mollire.

V. 336. ἄτεγκτος. gl. σκληρός, ἀμείλικτος.
ἀτελεύτητος, gl. ἀπρακτος, ἀκαμτής.

V. 337. τὴν σὴν δ' ὁμοῦ ναίουσαν. Eustathio ad

Τειρεσίας.

οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τὰδ', εἰ θέλεις,
 θυμοῦ δι' ὀργῆς, ἥτις ἀγριωτάτη.

Οἰδίπους.

καὶ μὴν πάρήσω γ' οὐδὲν, ὡς ὀργῆς ἔχω, 345
 ἅπερ ξυνίημι. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
 καὶ ξυμφυτεῦσαι τοῦτον, εἰργάσθαι θ', ὅσον
 μὴ χερσὶ καίνων. εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
 καὶ τοῦτον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.

Τειρεσίας.

ἄληθες; ἐννέπω σε τῷ κηρύγματι, 350
 ὥπερ προεῖπας, ἐμμένειν, καὶ φ' ἡμέρας

Iliad. p. 755. hujus loci sensus ambiguus videtur.

V. 544. ἥτις ἀγριωτάτη. Sic Latini. Cicero in Pisonem c. 21. poenas - eas, quae grauissimae sunt.

V. 345. ὡς ὀργῆς ἔχω gl. ὡς διάκειμαι ἔνεκα ὀργῆς; ὡς δυνατός εἰμι ὀργίζεσθαι.

V. 351. ὥπερ προεῖπας. Sic bene. Mendose in libris προεῖπας, frequenti librariorum errore in verbis cum πρὸ et πρὸς compositis.

τῆς νῦν προσαυδᾶν μήτε τούσδε, μήτ' ἐμέ,
ὥς ὄντι γῆς τῆςδ' ἀνοσίῳ μιάστορι.

Οἰδίπους.

οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα; καί που τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς; 355

Τειρεσίας.

πέφευγα· τάληθές γάρ ἰσχύον τρέφω.

Οἰδίπους.

πρὸς τοῦ διδάχθεις; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.

Τειρεσίας.

πρὸς σοῦ· σὺ γὰρ μ' ἄκοντα προὔτρέψω λέγειν.

Οἰδίπους.

ποῖον λόγον; λέγ' αὖθις, ὥς μᾶλλον μάθω.

Τειρεσίας.

οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν; ἢ ἔκπειρά λέγειν; 360

V. 353. ὥς ὄντι ἀνοσίῳ μιάστορι pro ὥς ὄντα
ἀνοσίον μιάστορα.

V. 355. καί που. Sic scribendum, non καὶ
ποῦ. Encliticum hīc est που non adverb:
loci.

V. 360. ἢ ἔκπειρά λέγειν. Sic Aldus et codd.
Corrupta est haec lectio, vnde nullus exor-

Οἰδίπους.

οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωστόν· ἀλλ' αὖθις φράσον.

Τειρεσίας.

Φονέα σε φημι τ' ἀνδρός, οὗ ζητεῖς, κυρεῖν.

Οἰδίπους.

ἀλλ' οὔτι χαίρων δὲς γε πημονὰς ἐρεῖς.

Τειρεσίας.

εἰπω τι δῆτα καὶ ἄλλ', ἵν' ὀργίξῃ πλέον;

ritur sensus. Heathius conjecit ἢ ἔκπειρων λέγεις vel ἢ ἔκπειρας λέγων. Brunckius edidit ἢ ἔκπειρα λογών. Bothius ἐκπειρᾶ λέγων. Sensus hic esse videtur, expererisne, an iterum tibi eadem sim dicturus. Acute Brunckius conjecit, Sophoclem scripsisse: οὐχὶ ζυνῆκας; πρὸς τί μ' ἐκπειρᾶ πάλιν.

V.361. οὐχ' ὥστε γ' εἰπεῖν γνωστόν. Non ita, ut cognitum dicere possim.

V.362. οὗ ad Φονέα, non ad τ' ἀνδρός referendum est, licet proxime praecedat.

V.363. πημονάς. gl. λαιδορίας. Sic ἡ ζημία τοῦ λόγου τούτου V. 519.

V.364. τι δῆτα. Brunckius τί δῆτα. Sed τι Enclit: h. l. est, dicamne etiam quid aliud?

Οἰδίπους.

ὅσον γε χεῖρεις ὥς μάτην εἰρήσεται. 365

Τειρεσίας.

λεληθέναι σε Φημί σὺν τοῖς φιλτάτοις
αἰσχισθ' ὁμιλοῦντ', οὐδ' ὅρᾳ ἴν' εἴ κακοῦ.

Οἰδίπους.

ἦ καὶ γεγηθὼς ταῦτ' αἰὲν λέξειν δοκεῖς;

Τειρεσίας.

εἵπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.

Οἰδίπους.

ἀλλ' ἐστὶ, πλὴν σοί. σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἐστ',
ἐπεὶ 370

τυφλὸς τά τ' ὦτα, τὸν τε νοῦν, τά τ' ὄμ-
ματ' εἴ.

Τειρεσίας.

σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοὶ
οὐδεὶς ὅς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.

V. 366. σὺν τοῖς φιλτάτοις. Plurali numero matrem solam innuit. Sic Oedipus V. 1179. Plurali numero loquitur, vel matrem, vel patrem solum innuens. Est hoc schema Tragicis valde vsitatum.

Οἰδίπους.

μιάς τρέφει πρὸς νυκτός, ὥστε μήτ' ἐμέ,
μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὄρᾳ, βλάψαι ποτ'
ἄν. 375

Τειρεσίας.

οὐ γάρ σε μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει.

Οἰδίπους.

Κρέοντος, ἥ σου ταῦτα τὰ ζευρήματα;

Τειρεσίας.

Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν. ἄλλ' αὐτὸς σὺ σοί.

V. 374. μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτός. i. e. μία σε
νύξ τρέφει gl. διόλου ἐν τῷ σκότει διατρί-
βεις Sophocles verbo τρέφειν saepe sensu
τοῦ ἔχειν. utitur. Aldus 375. βλέψαι, ty-
pothetae errore, ut videtur.

V. 376. Vulgo legitur male: οὐ γάρ με μοῖρα
πρὸς γε σου πεσεῖν. Multo melius: οὐ γάρ
σε μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ πεσεῖν. Γάρ refer-
tur ad βλέψαι v. 375 οὐδ' ἂν σε βλάψαιμι.
οὐ γάρ μοῖρά ἐστι σέ πρὸς ἐμοῦ πεσεῖν,
ἐπεὶ Ἀπόλλων τάδε τιμωρήσει.

V. 379. Κρέων δέ. Sic omnes codd. et edd. Par-

Οἰδίπους.

ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννί, καὶ τέχνη τέχνης 380
 ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
 ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,
 εἰ τῆςδὲ γ' ἀρχῆς οὐνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
 δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχείρισεν,
 ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὐζ' ἀρχῆς φίλος, 385
 λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἰμείρεται,
 ὑφεῖς μάγον τοιόνδε μηχανορῥέαφον,
 δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
 μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός.
 ἐπεὶ, φέρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής; 390

tricula δὲ in responsionibus saepe indicat ob-
 jectiones. Brunckius edidit Κρέων γε.

V. 380. τέχνη — βίῳ, ars artem superans vi-
 tae felicitate Τέχνη h. l. solertia et ars est,
 qua Sphingis aenigma soluerat.

V. 388. ἐν τοῖς κέρδεσιν μόνον δέδορκε. Sic
 Cicero Tusc. Dispp. V. 39. de Cn. Aufidio
 caeco: videbat in literis.

V. 390. ἐπεὶ, gl. εἰ δὲ μή. alioqui, si secus
 est.

πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ῥαψωδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
 ἡὔδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
 καίτοι τό γ' αἰνιγμ' οὐχὶ τοῦ 'πιόντος ἦν
 ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει.
 ἦν οὐτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προῦφάνης ἔχων, 395
 οὐτ' ἐκ θεῶν τοῦ γνωτόν' ἀλλ' ἐγὼ μολῶν,
 ὅ μιν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,
 γνώμη κυρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών.
 ὃν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοισι
 παραστατήσιν τοῖς Κρεοντείοις πέλας. 400
 κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σύ, χῶ ξυνθεῖς τάδε,
 ἀγῆλατήσιν· εἰ δὲ μὴ 'δόκεις γέρων
 εἶναι, παθὼν ἔγνωσ' ἄν οἷά περ φρονεῖς.

V. 591. ῥαψωδὸς κύων. perplexi carminis in-
 uentrix canis. Dirissima quaeque monstra
 Graeci poëtae canes appellant.

V. 393. τοῦ 'πιόντος i. e. τοῦ τυχόντος, cu-
 juslibet. Sic Oed. Col. 752.

V. 397. ἔπαυσά νιν, eam, sc. Sphinga, com-
 pescui.

V. 402. ἀγῆλατήσιν gl. ἐμὲ δηλονότι, ὃν λέ-
 γεις φονέα εἶναι.

Χορός.
 ἡμῶν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
 ὀργῇ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπου, δοκεῖ. 405
 δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
 μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.

Τεῖρεσίαις.
 εἰ καὶ τυραννεῖς, εξισωτέον τὸ γοῦν
 ἴσ' ἀντιλέξαι τοῦδε γάρ κ' ἀγὼ κρατᾶ.
 οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξία. 410
 ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγραψομαι.
 λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ὠνείδισας,
 σύ, καὶ δεδουρκώς, οὐ βλέπεις ἴν' εἴ κακοῦ,
 οὐδ' ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὅτων οἴκεῖς μέτα.
 ἄρ' οἷσθ' ἀφ' ὧν εἶ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὧν 415

V. 411. ου — γεγραψομαι, non in tabulis publicis, tanquam Creontis cliens, recensebor. Lex erat Athenis, ut μέτοικοι i. e. inquilini omnes civium aliquem patronum sibi eligerent, idque in tabulas publicas referretur.

V. 413. Vulgo σύ καὶ δέδορκας οὐ βλέπεις.

V. 415. λέληθας ἐχθρὸς ὧν. Vide Buttm. Gr. §. 131. 4. a.

τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε, καὶ πὶ γῆς ἄνω.
καί σ' ἀμφιπλήξῃ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆςδε δεινόπους ἀρά,
βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον.
βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν, 420
ποῖος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχῶν;
ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
ἃ σ' ἐξισώσει σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις. 425
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοῦμόν στόμα

V. 420. βοῆς regitur ab σύμφωνος v. 421. Alii
post λιμήν interrogationis notam ponunt.

V. 425. ἃ σ' ἐξισώσει σοι. — Br. et Markl.
ὅσ' ἐξισώσει. Illa vero lectio melior mihi
videtur. Tiresias usque ad vers. 425. Oedi-
po tantum praesagiuerat, eum vehementer
questurum esse, si nuptiarum conscius factus
fuisset; nunc addit, aliorum malorum, ἃ σε
σοί καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις ἐξισώσει, adhuc
nescius es; malorum, quae te tibi, i. e. par-
ricidae, et tuis liberis, quod eorum frater
es, parem reddunt.

V. 426. τοῦμόν στόμα gl. τοὺς ἐμούς λόγους.

προπηλάκιζε· σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταιί ποτε.

Οἰδίπους.

ἢ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὀλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν 430
ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἄπει;

Τειρεσίας.

οὐδ' ἰκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ κάλεις.

Οἰδίπους.

οὐ γὰρ τι σ' ἤδη μῶρα φωνήσont', ἐπεὶ
σχολῇ γ' ἄν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.

Τειρεσίας.

ἡμεῖς τοιοῖδ' ἔφυμεν, ὥς μὲν σοὶ δοκεῖ, 435
μῶροι. γονεῦσι δ', οἵ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.

στόμα apud Tragicos saepe hac signifi-
catione occurrit.

V. 433. ἤδη. Sic E a prima manu. Reliqui codd.
contra Atticorum morem ἡδεῖν.

V. 435 ὥς μὲν σοὶ. Schaeferus legendum mo-
net ὥς σοὶ μὲν, quum opponatur γονεῦσι δ'.

V. 436. ἔμφρονες. Sic codd. omnes vett: Tri-
clinius scripsit εὐφρονες.

Οἰδίπους.
ποίοισι; μεῖνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;

Τειρεσίας.

ἦδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.

Οἰδίπους.

ὥς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ καὶ σαφῆ λέγεις.

Τειρεσίας.

οὐκ οὖν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὕρισκεν ἔφυς; 440

Οἰδίπους.

τοιαῦτ' ὀνειδίξ', οἷς ἔμ' εὕρησεις μέγαν.

Τειρεσίας.

αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.

Οἰδίπους,

ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὐ μοι μέλει.

Τειρεσίας.

ἄπειμι τοίνυν. καὶ σὺ παῖ κόμιζέ με.

V. 438. φύσει σε. gl. δείξει σε, ὅθεν ἐγεννή-
θης.

V. 442. τύχη. Schaef. legendum coniecit τέχ-
νη. τύχη vero est grauius et plura complectens.

V. 444. παῖ, puer vel seruus est, ab quo coe-
cus Tiresias ducebatur.

Οἰδίπους.

κομιζέτω δῆθ' ὥς παρὼν τά γ' ἐμποδῶν 445
ὀχλεῖς, συθείς τ' ἄν, οὐκ ἄν ἀλγύναις πλέον.

Τειρεσίας.

εἰπὼν ἄπειμ', ὣν οὐνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς ἀπειλῶν, καὶ νακηρύσσων φόνον 450
τὸν Λαίειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγῳ μέτοικος, εἴτα δ' ἐγγενὴς
φανήσεται Θηβαῖος· οὐδ' ἡσθήσεται
τῇ συμφορᾷ. τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος,
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου, ξένην ἔπι, 455

V. 445. τὰ γ' ἐμποδῶν. Aldus et Turnebus
cum plerisque codd. σύ γ' ἐμποδῶν.

V. 448. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου. Sic Aj. 1069. La-
tini similiter, est vbi.

V. 449. Alii, Schaef. et Erf. exceptis, post
σοὶ non interpunxere.

V. 449. 451. τὸν ἄνδρα τοῦτον — οὗτός ἐστιν
ἐνθάδε. Est Anakoluthon. Vide Buttm. Gr.
§. 138. II. 2.

σκήπτρῳ προδεικνύς, γαῖαν ἐμπορεύσεται.
 φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ζυνῶν
 ἀδελφός αὐτός καὶ πατήρ, καὶ ἥς ἐφυ
 γυναικός, υἱός καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
 ὁμόσπορός τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ', ἰὼν 460
 ἔσω, λογίζου. καὶ λάβῃς μ' ἐψευσμένον,
 φάσκειν ἐμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.

Χορὸς ὁ μόνος.

στροφὴ α'.

Τίς, ὄντιν' αἱ θεσπιέπειαι

Δελφὶς εἶπε πέτρα

V. 456. σκήπτρῳ προδεικνύς, sc. ἑαυτῷ τὴν
 ὁδόν. Verbum προδείκνυμι ex palaestra et
 re militari sumptum est, atque ut latinum
 praeludere proprie de iis dicitur, qui manuum
 gestu, armorum motu, profectionibus, ordi-
 num explicatione, machinis admouendis pug-
 nam praeparant. Hinc hoc loco σκήπτρῳ
 προδεικνύς est, sceptri, vel baculi motu qua-
 si iter praeludens.

V. 462. φάσκειν. Infin. pro imperatiuo, quod
 apud Homerum saepissime occurrit. Sic quo-
 que Philoct. 1405.

V. 464. Δελφὶς πέτρα. Urbs ipsa et Apollinis
 aedes in Parnasso monte sitae.

ἄρρητ' ἄρρητων τελέσαντας

465

Φοινίαισι χερσίν;

ᾧρα νιν ἀελλάδων

ἵππων σθενερώτερον

φυγᾶ πόδα νομᾶν.

ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρῶσκει

470

πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας.

δειναί δ' αἶμ' ἔπονται

V. 465. ἄρρητ' ἄρρητων. maxime infanda, vt in El. 849. δειλαία δειλαίων miserrima.

V. 467. ᾧρα νιν ἀελλάδων ἵππων. Sic scribendum, quod hic strophæ versus cum quinto antistrophæ ejusdem moduli esse debet: Φοιτᾶ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν. Vulgo et in omnibus codicibus legitur ᾧρα νιν ἀελλοπόδων ἵππων. In antistrophico versu codd. omnes habent ὑπ' ἀγρίαν; solus Triclinius recensuit ὑπαί, cum glossa: διὰ τὸ μέτρον. Brunckius lectionem vulgatam retinuit et in versu antistrophico emendavit: Φοιτᾶ γὰρ ὑπαί τ' ἀγρίαν, sola Triclinii auctoritate nissus.

V. 471. γενέτας, filius, vt Eurip. Jon. 916. Alias patrem significat.

Κῆρες ἀναπλάκῃτοι.

ἀντιστροφῇ α.

ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος

ἀρτίως φανείσα

475

Φάμα Παρνασσοῦ, τὸν ἄδηλον

ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν.

Φοιτᾷ γὰρ ὑπ' αὐγρίαν

ἔλαιν, ἀνά τ' ἄντρα καὶ

πέτρας, ὡς ταῦρος,

480

μέλεος μελέω ποδὶ χηρεύων,

τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων

μαντεῖας· τὰ δ' αἰεὶ

ζῶντα περιποτᾷται.

V.473. ἀναπλάκῃτοι. Sic nonnulli codd. Reliqui, praeter August: C. ἀνάμπλακτοι exhibentem, consentiunt in ἀναμπλάκῃτοι, quod saluo metro retineri non potest. Brunckius, quem vero Hermannus refutauit, scripsit: ἀπλάκῃτοι.

V.480. Erfurdtus metri causa ἄτε pro ὡς scribendum putauit, quod vero nullo in codice reperitur.

V.481. μέλεος μελέω. Eorundem adiectiuorum conjunctio apud Tragicos persaepe occurrit, vt Aesch, Prom. v. 19. ἄκοντά σ' ἄκων.

στροφῇ β'.

δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταραάσσει 485

σοφὸς οἶωνοθέτας, οὐ —

τε δοκοῦντ', οὐτ' ἀποφάσκονθ'.

ὅ τι λέξω δ', ἀπορῶ;

πέτομαι δ' ἐλπίσιν, οὐτ' ἐν —

θάδ' ὁρῶν, οὐτ' ὀπίσω. 490

τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις,

ἢ τῷ Πολύβου νεῖ —

κος ἔκειτ', οὐτε πάροισιν

ποτ' ἔγωγ', οὐτε τανῦν πω

V. 485. Si δεινὰ pro δεινῶς accipias et ad ταραάσσει με subintelligas, sensus hic erit: grauiter me perturbat augur. Tum δοκοῦντ' et ἀποφάσκονθ' accus. Sing. est; quae verba si pro accus. plur. accipis, sensus erit: horrenda turbat augur neque affirmantia, neque negantia, i. e. quae nec probant rem, nec redarguunt.

V. 489. πέτομαι δ' ἐλπίσιν, incerta spe pendeo, anxius sum expectatione.

V. 490. ὀπίσω. retro, i. e. praeterito tempore.

V. 493. Schaeferus post ἔκειτ' interrogationis notam posuit.

ἔμαθον, πρὸς οὗτου χρησάμενος δὴ βασάνῳ 495
 ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἴμ' Οἰδιπόδα,
 Λαβδακίδαις ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων.

ἀντιστροφὴ. β'.

ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς, ὅ τ' Ἀπόλλων

ζυνετοὶ, καὶ τὰ βροτῶν εἰ —

δότες· ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις

500

πλέον ἢ γὰρ φέρεται,

κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθείης.

σοφία δ' ἂν σοφίαν

παρამείψειεν ἀνῆρ.

ἀλλ' οὔποτ' ἔγωγ' ἂν,

505

πρὶν ἰδοίμ' ὀρθὸν ἔπος, μεμ —

V. 495. Aldus et omnes codd. vett. πρὸς οὗτου
 δὴ βασάνῳ. Vt cum versu antistroph. 508.
 congruat verbo χρησάμενος opus est. πρὸς
 h. l. habet significationem aduersus, et πρὸς
 εἴμ' eo aduersus aliquid, aggredior. Sensus
 est: quid simultatis inter Oedipum Labdaci-
 das fuerit, neque olim, neque nunc ex ali-
 quo audiui, quo explorato laudem, quam
 apud omnes habet Oedipus, aggrediar. πρὸς
 οὗτου est πρὸς τινος.

V. 499. τὰ βροτῶν, τὰ πράγματα βροτῶν.

φομένων ἂν καταφαίην.
 Φανερά γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα
 ποτὲ, καὶ σοφὸς ὦφθη, βασάνῳ δ' ἠδύπολις.
 τῷ ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς οὐ ποτ' ὀφλήσει κακίαν. 510

ΚΡΕΩΝ. ΧΟΡΟΣ.

Κρέων.

^a Ἄνδρες πολῖται, δεῖν' ἔπη πεπυσμένος
 κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν,
 πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς συμφοραῖς
 ταῖς νῦν νομίζει πρὸς γέμου πεπονθέναι.

V. 507. μεμφομένων ἂν καταφαίην. i. e. οὐκ
 ἂν καταφαίην τῶν μεμφομένων τὸν μάν-
 τιν. Non contradicerem illis, qui vatem in-
 cusarint, fidem ei derogarint.

V. 508. ἐπ' αὐτῷ. Erfurdtus, nescio qua cau-
 sa motus, hic scripsit ἐπ' αὐτοῖς. ἐπ' αὐτῷ
 referendum est ad Oedipum.

V. 508. πτερόεσσα κόρα. Id est Sphinx.

V. 514. Aldus et codd. plerique πρὸς τ' ἐμού,
 quod glossatoribus et Triclinio valet πρὸς

λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον, 515
 οὗτοι βίου μοι τοῦ μακράϊωνος πόθος,
 φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν
 ἢ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει,
 ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
 κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι. 520

Χορὸς.

ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνείδος τάχ' ἂν
 ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον, ἢ γνώμῃ φρενῶν.

Κρέων.

πρὸς τοῦ δ' ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμας ὅτι
 πεισθεῖς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγει;

Χορὸς,

ἠυδατο μὲν τάδ'· οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι. 525

Κρέων.

ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε καὶ ὀρθῆς φρενὸς
 κατηγορεῖτο τοῦ πίκλημα τοῦτό μου;

τι. εἰ νομίζει πεπονθέναι τι πρὸς ἐμοῖ.

Sed τι indefinitum non sic collocari et non
 elidi solet.

V. 526. Vulgo ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν τε καὶ —

Χορός.

οὐκ οἶδ'· αἱ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες, οὐχ ὁρῶ.
αὐτὸς δ' ὅδ' ἡδὴ δωμάταν ἔξω περᾶ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ. ΚΡΕΩΝ. ΧΟΡΟΣ.

Οἰδίπους.

οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἦλθες; ἤ τοσόνδ' ἔχεις 530
τόλμης πρόσωπον, ὥστε τὰς ἐμαῖς στέγας
ἴκου, Φονεὺς ὧν τοῦδε τᾶνδρὸς ἐμφανῶς,
ληστῆς τ' ἐναργῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος;
φῆρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ιδῶν τιν' ἐν ἐμοί, ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν; 535
ἢ τοῦργον ὥς οὐ γνωρίσοιμί σου τόδε

V. 530. τοσόνδ' ἔχεις τόλμης πρόσωπον. i. e.
ὧδε θρασὺς καὶ ἀναιδὴς εἶ.

V. 532. τοῦδε τᾶνδρὸς, i. e. ἐμοῦ. Saepe ἀνὴρ
ὅδε nihil aliud valet, quam ἐγὼ, ut apud
Latinos Comicos hic homo. Sic in Trachin.
305. Deïanira, τῆςδὲ γε ζώσης ἔτι; me ad-
huc vivente, et infra v. 1451.

V. 536. ἢ τοῦργον ὥς οὐ γνωρίσοιμι. In ιδῶν

δόλω προσέρπον, κούκ ἀλεξοίμην μαθών;
 ἄρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοῦ γχείρημά σου,
 ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
 θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασιν θ' ἀλίσκεται; 540

Κρέων.

οἷσθ' ὥς ποιήσον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
 ἴσ' ἀντάκουσον, καὶ τα κερὶν αὐτὸς μαθών.

Οἶδίπους.

λέγειν σὺ δεινός· μανθάνειν δ' ἐγὼ κακός
 σοῦ. δυσμενῇ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὗρηκ' ἐμοῖ

535. ὑπολαβὼν vel ἐλπίζον latet, quod ad
 hunc versum 536. attinet.

V. 537. κούκ ἀλεξοίμην μαθών; gl. καὶ εἰ μά-
 θοιμι, οὐ δύνηθείην ἀποσοβῆσαι, ἀμύνε-
 θαι.

V. 539. τυραννίδα — ὃ πλήθει. Sic Eurip. He-
 len. 1702. 3. εὐγενεστάτης γνώμης· ὃ —.

V. 541. οἷσθ' ὥς ποιήσον; Haec Atticis poëtis
 familiaris est formula. Est idem, quod
 ποιήσον, οἷσθ' ὥς; fac, scin' quomodo? i.
 e. scin', quomodo agas? Nonnulli codd. οἷσθ'
 ὥς ποιήσων;

Κρέων,

τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἀκουσον ὥς ἐρῶ 545

Οἰδίπους.

τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.

Κρέων.

εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
εἶναι τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς.

Οἰδίπους.

εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενὴ κακῶς
δρῶν, οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρο-
νεῖς. 550

Κρέων.

ζύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρησθαι· τὸ δὲ
πάθην, ὅποιον φῆς παθεῖν, δίδασκέ με.

V. 545. Alius alius repetit verba, vt altercan-
tibus fieri solet. τοῦτ' αὐτὸ νῦν — τοῦτ'
αὐτὸ μή. εἴ τοι νομίζεις κτῆμα — εἴ τοι νο-
μίζεις ἄνδρα. οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς — οὐκ εἶ
φρονεῖς.

Οἰδίπους.

ἔπειθες, ἢ οὐκ ἔπειθες, ὥς χρειή μ' ἐπὶ
τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα;

Κρέων.

καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλευμάτι. 555

Οἰδίπους.

πόσον τίν' ἤδη δῆθ' ὁ Λαίιος χρόνον —

Κρέων.

δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.

Οἰδίπους.

αφαντος ἔρξει θανάσιμῳ χειρώματι;

V. 553. ὥς χρειή. Alii ὥς χρειά, ὥς χρή,
ὥς χρεῖ ἤ. Vide infra v. 785.

V. 555. ἔθ' αὐτός εἰμι. Codd. et Aldus ἔτ' αὐτός.
Sed αὐτός absque articulo non valet idem. ὁ αὐ-
τός Attice scribitur αὐτός, vel minus recte
ὡύτος, quod Brunckius recepit. Vertendum
est: idem adhuc nunc sum, quod attinet ad
hanc sententiam; vel, eadem adhuc sum sen-
tentia.

Κρέων.

μακροὶ παλαιοὶ τ' αἶν μετρηθεῖεν χρόνοι.

Οἰδίπους.

τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ; 560

Κρέων.

σοφὸς γ' ὁμοίως, καὶ ζ' ἴσου τιμώμενος.

Οἰδίπους.

ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ;

Κρέων.

οὐκ οὖν ἐμοῦ γ' ἐστῶτος οὐδαμοῦ πέλας.

Οἰδίπους.

ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ θανόντος ἔσχετε;

Κρέων.

παρέσχομεν. πῶς δ' οὐχί; οὐκ ἠκούσαμεν 565

Οἰδίπους.

πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ἠὔδα τάδε;

V. 559. μακροὶ παλαιοὶ τ'. gl. ἐπὶ πολὺ διήκοντες καὶ πάλαι ἀρξάμενοι.

V. 566. sc. πάρ' ἐμοῦ, ἄδε νῦν λέγει.

Κρέων.

οὐκ οἶδ'· ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ, σιγαῖν φιλῶ.

Οἰδίπους.

τοσόνδε γ' οἶσθα, καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν.

Κρέων.

ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδα γ', οὐκ ἀρνήσομαι.

Οἰδίπους.

οἷθ' οὐνέκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς 570
οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Λαΐου διαφθοράς.

Κρέων.

εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'· ἐγὼ δέ σου
μαθεῖν δικαίῳ ταῦθ', ἅπερ καμοῦ σὺ νῦν.

Οἰδίπους.

ἐκμάνθαν'. οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἀλώσομαι.

Κρέων.

τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμήν γήμας ἔχεις; 575

V. 568. τοσόνδε γ'. Sic Aldus et quidam codd.

Alii, τὸ σὸν δέ γ', vt Brunckius edidit.

V. 373. ταῖθ', i. e., κατὰ τὰ αὐτά.

Οἰδίπους.

ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.

Κρέων.

ἄρχεις δ' ἐκείνη ταῦτά, γῆς ἴσον νέμων;

Οἰδίπους.

ἂν ἢ θέλουσα, πάντ' ἐμοῦ κομίζεται.

Κρέων.

οὐκ οὐν ἰσῦμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;

Οἰδίπους.

ἐνταῦθα γὰρ οὐ καὶ κακὸς φαίνει φίλος. 580

Κρέων.

οὐκ, εἰ διδοίης γ', ὥς ἐγώ, σαυτῷ λόγον.
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς

V. 577. γῆς ἴσον νέμων, parem regni portionem obtinens. Eadem significatione νέμειν supra v. 201. et 237.

V. 581. εἰ διδοίης σαυτῷ λόγον, si ratione vti, rationem subducere velis.

V. 582. ss. Constr. σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ δοκεῖς τιν' ἂν ἐλέσθαι ἄρχειν μᾶλλον ζῦν φόβοισι, ἢ ἄτρεστον εὐδοντ'. —

ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον, ἢ
 αἰτρεστον εὐδοντ', εἰ τὰ γ' αὖθ' ἔξει κράτη.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐτ' αὐτὸς ἰμείρων ἔφυν 585
 τύραννος εἶναι μᾶλλον, ἢ τύραννα δρᾶν,
 οὐτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
 νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω.
 εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ καὶ ἄκων ἔδρων.
 πᾶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν 590
 ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ;
 οὐπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ,
 ὥστ' ἄλλα χρῆζειν, ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά.
 νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεταιται.
 νῦν οἱ σέθεν χρῆζοντες ἐκκαλοῦσί με. 595
 τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἐνι.

V. 586. τύραννα δρᾶν. gl. βασιλικά ποιεῖν,
 καὶ μή βασιλεὺς εἶναι, ὥσπερ αὐτὸς ἔχω
 νῦν.

V. 593. τὰ σὺν κέρδει καλά. bona vtilitati con-
 juncta.

V. 595. ἐκκαλοῦσί με, euocant me, sc. ex ae-
 dibus, rogantque vt tibi ipsorum petitiones
 proponam.

V. 596. τὸ γὰρ τυχεῖν ἅπαντα ἐνι αὐτοῖς ἐν-

πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμι, ἀφείς τάδε;
 οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν.
 ἀλλ' οὐτ' ἐραστῆς τῆςδε τῆς γνώμης ἔφυν,
 οὐτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ. 600
 καὶ τῶνδ' ἔλεγχον, τοῦτο μὲν, Πυθώδ' ἰὼν
 πεύθου τὰ χρησθέντ', εἰ σαφῶς ἠγγειλά σοι.
 τοῦτ' ἄλλ', εἰάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς.
 κοινῇ τι βουλευόμενα, μή μ' ἀπλῇ κτάνῃς

ταῦθα, i. e. ἐστὶν αὐτοῖς ἐν ἐμοί, vt om-
 nia consequantur, iis in me positum est. τυγ-
 χάνω vt hic cum accus. passim occurrit.

V. 599. οὐτ' ἐραστῆς τῆςδε τῆς γνώμης ἔφυν.
 Hujus mentis dispositionis (ejus quae titulis
 et fastu capitur) neque amans sum, neque. —
 ἐραστῆς ab ἐρᾶν, cupere, optare, amare.

V. 601. τῶνδ' ἔλεγχον, i. e. ὅς τῶνδ' ἔλεγχός
 ἐστι.

V. 603. τοῦτ' ἄλλ', reperitur: ταῦτ'. ἄλλ'.
 qua in scriptura ταῦτ' ad τὰ χρησθέντα
 refertur; deinde reperitur τοῦτ' ἀλλ', tum
 τοῦτ' ἄλλ' denique ταῦτ' ἄλλ'. In nostra
 lectione ad τοῦτο μὲν refertur τοῦτ' ἄλλ'.
 Sic in Antig. 167. τοῦτο μὲν — τοῦτ' αὖθις.

ψήφω, διπλῇ δέ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβών. 605
 γνώμη δ' ἀδήλω μή με χωρὶς αἰτιῶ.
 οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
 χρηστοὺς νομίζειν, οὔτε τοὺς χρηστοὺς, κακοὺς.
 φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν, ἴσον λέγω,
 καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοντον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ.

610

ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τάδ' ἀσφαλῶς. ἐπεὶ
 χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν ἄλλος·
 κακὸν δὲ καὶ ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ.

Χορὸς.

καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,
 ἄναξ. φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς. 615

Οἰδίπους.

ὅταν ταχύς τις οὐπιβουλεύων λάθῃ
 χωρῇ, ταχὺν δεῖ καὶ με βουλεύειν πάλιν.
 εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν
 πεπραγμέν' ἔσται, τὰ μὰ δ' ἡμαρτημένα.

V. 610. τὸν παρ' αὐτῷ βίοντον, i. e. τὸν αὐ-
 τοῦ βίοντον, vitam suam.

V. 614. Sensus est: Recte haec dicta esse fate-
 beris, o rex, si caues ne labaris.

Κρέων.

τί δῆτα χρεῖζεις; ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν; 620

Οἰδίπους.

ἤκιστα. θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.

Κρέων.

ὅταν προδείξης, οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.

Οἰδίπους.

ὥς οὐχ ὑπείζων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις;

Κρέων.

οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω.

Οἰδίπους.

τὸ γοῦν ἐμέν.

Κρέων.

ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ καμόν.

625

Οἰδίπους.

ἀλλ' ἔφους κακός.

V. 622. οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν. gl. οἷός ἐστιν ὁ
ἐμὸς πρὸς σὲ φθόνος.

V. 624. τὸ γοῦν ἐμόν sc. συμφέρον εὐ φρονῶ.

Κρέων.

εἰ δὲ ξυνίης μηδέν;

Οἰδίπους.

ἄρκτέον γ' ὅμως.

Κρέων.

οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος.....

Οἰδίπους.

ὦ πόλις, πόλις.

Κρέων.

καί μοι πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ.

V. 626. ξυνίης, a ξυνίημι. Antiqua forma est ἰέω vt τιθέω. Quatuor codd. ξυνίεις, tono perperam notato, ἰεῖς secunda est praes. ἰεις imperf. In D. T. scriptum ξυνίης forma vulgari, vt Turnebus edidit.

V. 627. Oedipus Creontis sermonem abrumpit, qui sententiam ὑπεικτέον, vel simile quid absoluturus erat. Malim pro κακῶς legatur καλῶς; tum hic esset sensus: at bene imperantis neuiquam est, in subditos injustum esse.

V. 628. καί μοι πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ —
magis mihi probatur, quam: μέτεστι τῆςδ',

Χορὸς.

παύσασθ' ἀνάκτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὄρω
 τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ιοκάστην, μεθ' ἧς
 630
 τὸ νῦν παρεστῶς νεῖκος εὖ θέσθαι χρέων.

ΙΟΚΑΣΤΗ. ΚΡΕΩΝ. ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
 ΧΟΡΟΣ.

Ἰοκάστη.

τί τήν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν·
 γλώσσης ἐπήρατ', οὐδ' ἐπαισχύνεσθε, γῆς
 οὕτω νοσοῦσης, ἴδια κινουνοτες κακά;
 οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους, σύ τε, Κρέων, κατὰ στέ-
 γας, 635
 καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε;

Κρέων.

ὄμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις

V. 629. ὑμῖν. Alii ἡμιν.

V. 633. ἐπαισχύνεσθε — κινουνοτες. Vide supra
 nota 66.

V. 635. εἶ gl. πορεύση.

δρᾶσαι δικαιοῖ, δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν,
ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβών.

Οἰδίπους.

ζύμφημι δρῶντα γάρ νιν ὧ γύναι, κακῶς 640
εἴληφαι τοῦμόν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.

Κρέων.

μὴ νῦν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἰ σέ τι
δέδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαιτιά με δρᾶν.

Ἰοκάστη.

ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,
μάλιστά μὲν τόνδ' ὅρκον αἶδες θεῖς θεῶν, 645
ἔπειτα καὶ μέ τούσδε θ', οἳ πάρεϊσί σοι.

Χορός.

στροφὴ α'.

πιθοῦ θελήσας φρονή —
σας τ', ἄναξ, λίσσομαι.

V. 638. δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν. Vtrum malum
rex elegerit, non dicit Creon; sed boni omi-
nis causa obscure significat, quod Oedipus
supra v. 621. aperte dixit.

V. 641. τοῦμόν σῶμα, i. e. μέ.

V. 647. θελήσας et φρονήσας cum πιθοῦ non
cum λίσσομαι connectitur.

Οἰδίπους.

τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;

Χορὸς.

τὸν οὔτε πρὶν νήπιον,

650

νῦν τ' ἐν ὄρ —

κῶ μέγαν καταιδέσαι.

Οἰδίπους.

οἷσθ' οὖν ἅ χεῖρεις;

Χορὸς.

οἶδα.

Οἰδίπους.

φράζε δὴ τί φῆς.

Χορὸς.

τὸν ἐναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ

V. 651. ἐν ὄρκῳ μέγαν. Magna erat apud veteres jurisjurandi religio, quique ea se obstrinxisset, nefas erat, illi fidem negare.

V. 653. τί φῆς. quod cogitas, ut nostrum: was du meinst.

V. 654. ἐναγῆ. gl. ἐνταῦθα τὸν καθαρόν φη-

σύ γ' ἀφανεῖ λόγων ἀτιμον βαλεῖν. 655

Οἰδίπους.

εὖ νῦν ἐπίστω, ταῦθ' ἔταν ζητῆς, ἐμοὶ
ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.

Χορός.

στροφὴ β'.

οὐ τὸν πάντων θεῶν

θεὸν πρόμον Ἄλιον. ἐπεὶ ἄθεος, ἀφίλος,
ὅ τι πύματον 660

σιν. Alii ἐναγῆς — σὺν ἀφανεῖ λόγῳ gl.
σὺν ἀνεξετάστῳ ὑπολήψει. Aldus et vett.
codd. ἐκβαλεῖν. At Suidas pro metri ratione
βαλεῖν. Musgravius, amoto hiatu, σύ γ'
ἀφανεῖ, quod et Erfurdus et Seidlerus re-
tinuerunt. ἐναγῆς ab ἄγος, quod nunc pia-
culum, nunc venerationem significat, non so-
lum de scelesto, sed etiam de venerando ho-
mine usurpari solet. Musgrau. ἀναγῆ et
Hermannus τὸν ἐν ἄγῃ φίλων scripserunt. βα-
λεῖν infin: pro imperat.

V. 658. οὐ τὸν pro οὐ μὰ τὸν. Saepissime μὰ
sic opprimitur.

ὀλοΐμαν, φρόνησιν εἰ τανδ' ἔχω.
 ἀλλά μοι δυσμόρῳ γὰ φθίνου —
 σα τρύχει ψυχάν, καὶ τὰδ' εἰ κακοῖς
 κακὰ προσάψειε τοῖς πάλαι τὰ πρὸς
 σφῶν.

Οἰδίπους.

ὅδ' οὖν ἵτω, κεί χρεῖ με παντελῶς θανεῖν,
 665

ἢ γῆς ἀτιμον τῆςδ' ἀπωσθῆναι βία.
 τὸ γὰρ σόν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτεῖρω στόμα
 ἐλεινόν· οὗτος δ', ἐνθ' ἂν ᾗ, στυγήσεται.

Κρέων.

στυγνὸς μὲν εἶκων δῆλος εἶ· βαρὺς δ', ὅταν
 θυμοῦ περάσης. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις 670

V. 664. κακὰ προσάψειε. Sic Aldus et codd.
 omnes. Triclipius προσψαύσει. προσάπτω
 neutral. habet signific. et optatini haec vis
 est, ut res enuncietur, quae cogitari quidem
 possit, sed expectari non debeat. Locus sic
 vertendus, animum meum patriae calamitas
 excruciat, et si haec mala quoque vestra ve-
 teribus malis accedant.

V. 670. περάσης gl. διαπεράσης, εἰς πέρας
 ἔλθης.

αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἀλγιστὰι φέρειν.

Οἰδίπους.

οὐκ οὖν μ' ἐάσεις, κακτὸς εἶ;

Κρέων.

πορεύσομαι,
σοῦ μὲν τυχῶν ἀγνώτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος.

ΧΟΡΟΣ. ΙΟΚΑΣΤΗ. ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Χορὸς.

αντιστροφὴ ἀ,

γύναι, τί μέλλεις κομί —
ζειν δόμων τόνδ' ἔσω;

675

Ἰοκάστη.

μαθούσα γ' ἥτις ἡ τύχη

V. 673. ἀγνώτος. i. e. ἠγνοηκός με. ἴσος in eadem qua antea dignatione habitus; justus.

V. 676. gl. κομίσω μαθούσα ἥτις ἡ τύχη, i. e. μάχη, αὐτοὺς κατέχουσα ἐστίν.

Χορὸς.

δόκησις ἀγνώως λόγων
ἦλθε, δά —
πτει δὲ καὶ τὸ μὴ ἴνδικον.

Ἰοκάστη.

ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν;

680

Χορὸς.

ναιχί.

Ἰοκάστη.

καὶ τίς ἦν λόγος;

Χορὸς.

ἄλις ἔμοιγ', ἄλις, γὰρ προπονουμένας,
φαίνεται, ἐνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν.

V. 677. δόκησις λόγων, species, quam prae se ferunt sermones, certa scientia destituta, suspicio de sermonibus quibusdam sc. inter Creont. et Tires.

V. 680. καὶ τίς ἦν λόγος. Sic Aldus. Alii codd. καὶ τίς ὁ λόγος, et καὶ τίς ἦν ὁ λόγος.

V. 682. φαίνεται Brunckius ex cod. D. recepit; tres alii, labente metro, φαίνετ'.

Οἰδίπους.

ὄρᾱς ἴν' ἤκεις ἀγαθὸς ὧν γνώμην ἀνὴρ,
τοῦμόν παριεῖς καὶ καταμβλύνων κέαρ;

Χορὸς.

ἀντιστροφὴ β'.

ὦ' ναξ, εἶπον μὲν οὐχ 685
ἀπαξ μόνον. ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἀπορον
ἐπὶ φρόνιμα
πεφάνθαι μ' ἄν, εἴ σε νοσφίζομαι,
ὅστ' ἐμὴν γαῖν φίλαν ἐν πόνοις

V. 685. ὦ ναξ. Vulgo ἀναξ.

V. 686. G1. ἴσθι δὲ δεδεῖχθαι με παράφρονα,
ἀτυχῶ ἐπὶ τὰ συνετά ἐάν σε παραλωγίζο-
μαι, ὅστε τὴν ἐμὴν φίλην γῆν ἐν πόνοις ἀ-
μηχανοῦσαν εὐώδωσας.

V. 689. ὅστ'. Sic vett. libri. Ed. Turn. et alii
ὅς γ', quod significatione haud multum ab
ὅς τ' differt. ὅς simpliciter definit rem; ὅς
γε cum restrictione, exclusis aliis, certe
qui. Rationi reddendae inseruit: certe tu
republicam afflictam restituisti, quare non
debeo te auersari. ὅστις et ὅστε est: qui,

ἀλύουσιν κατ' ὄρεθον οὐρίσας, 690
 τανῦν τ' εὐπομπος, εἰ δύναιο, γίγνου.

Ἰοκάστη.

πρὸς θεῶν δίδαξον καὶ μ, ἀναξ, ὅτου ποτὲ
 μῆνιν τοσὴνδε πράγματος στήσας ἔχεις.

Οἰδίπους.

ἐγὼ σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλεόν, γύναι, σέβω.
 Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκῶς ἔχει. 695

Ἰοκάστη.

λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.

aliquis, quicunque. Non ut ὄσγε restringit,
 sed dilatat rem. Non te ego auersor, ali-
 quem, qui afflictam remp. restituit.

V. 690. οὐρίσας non ab οὐρέω mingere, sed ab
 οὐρος, secundus ventus, deriuatur.

V. 691. τανῦν τ' εὐπομπος, εἰ δύναιο, γίγνου,
 Sic scribendum, vt hic versus cum strophico
 664. congruat. Alii γενοῦ vel γίνου. Γίγνου
 non pro imperatiuo, sed pro imperfecto ha-
 bendum.

V. 694. σὲ τῶνδ' ἐς πλεόν σέβω. te pluris, quam
 hos facio, Κρέοντος sc. ἔνεκα.

Οἰδίπους.

Φονέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι.

Ἰοκάστη.

αὐτὸς ζυνειθώς, ἢ μαδὼν ἄλλου πάρα;

Οἰδίπους,

μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον εἰσπέμψας, ἐπεὶ
τό γ' εἰς ἑαυτόν, πᾶν ἑλευθεροῖ στόμα. 700

Ἰοκάστη.

σὺ νῦν ἀφείς σεαυτόν, ὧν λέγεις πέρι,
ἐμοῦ πάκουσον, καὶ μάθ', οὐνεκ' ἐστὶ σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.

Φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα.

χρησμός γάρ ἦλθε Λαΐῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ 705
Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,

V. 700. πᾶν ἑλευθεροῖ στόμα. στόμα hic, vt persaepe sermonem significat. Sensus mihi hic esse videtur: quod ad ipsum attinet, ab omni se liberat oratione, i. e. nihil ipse loquitur, omnia Tiresiae transferens.

V. 703. μαντικῆς ἔχον τέχνης. ἔχω neutraliter cum genitivo adhibetur, vt supra 345.

ὥς αὐτὸν ἤξει μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
 ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε καὶ κείνου πάρα.
 καὶ τὸν μὲν, ὥστερ γ' ἡ Φάτις, ξένοι ποτὲ
 λησταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς. 710
 παιδὸς δὲ βλάστας, οὐ διέσχον ἡμέραι
 τρεῖς, καὶ νιν ἄρθρα κείνος ἐνζεύξας παδοῖν,
 ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν ἄβατον εἰς ὄρος.
 καὶ ταῦθ' Ἀπόλλων οὐτ' ἐκείνον ἥνυσεν
 φονέα γενέσθαι πατρός, οὔτε Λαΐον 715
 τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο πρὸς παιδὸς παθεῖν.
 τοιαῦτα φῆμαι μαντικῇ διώρισαν,
 ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν. ὧν γὰρ ἄν θεὸς

V. 707. ἤξει. Trin. ἤξοι, quod propter optati-
 um γένοιτο praeferendum videtur.

V. 710. ἐν τριπλαῖς. Hic, vt infra 724. aliquot
 codd. ἐν διπλαῖς.

V. 711. παιδὸς δὲ βλάστας quod autem ad
 puerum attinet.

V. 712. ἐνζεύξας νιν ἄρθρα παδοῖν. Sic Graeci
 poëtae accusatiuum pronominis vice genitiui
 cum accusatiuo rei jungere solent.

V. 716. πρὸς παιδὸς παθεῖν. In Aldina, θα-
 νεῖν.

χρείαν ἐρευνᾷ, ῥαδίως αὐτός φανεῖ.

Οἰδίπους.

οἶόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι, 720
 ψυχῆς πλάνημα, καὶ νακίησις φρενῶν.

Ἰοκάστη.

ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποστραφεῖς λέγεις;

Οἰδίπους.

ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ' ὥς ὁ Λαῖος
 κατασφαγεῖη πρὸς τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς.

Ἰοκάστη.

ἡὐδᾷτο γὰρ ταῦτ' οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει. 725

V. 719. *χρείαν ἐρευνᾷ*. Hunc locum, difficilem expeditu, alii deprauatum, alii integrum iudicant. Pro ὧν si legatur ἧν sensus est: quam enim rem Deus inuestigare vult, eam ipse facile manifestabit. *χρεία*, res, negotium, ut infra 1423. Nihil mutandum, si veritas: quarum rerum Deus necessitatem inuestigat, i. e. quae necessaria esse deprehendit.

Οἰδίπους.

καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος, οὗ τόδ' ἦν πάθος;

Ἰοκάστη.

Φωκὺς μὲν ἡ γῆ κλήζεται· σχιστὴ δ' ὁδὸς
εἰς ταυτὸ Δελφῶν καὶ πρὸ Δαυλίας ἄγει.

Οἰδίπους.

καὶ τίς χρόνος τοῖςδ' ἐστὶν οὐζεληλυθώς;

Ἰοκάστη.

σχεδὸν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆςδ' ἔχων χθονὸς 730
ἀρχὴν ἐφαίνου, ταῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.

Οἰδίπους.

ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;

V. 728. Describitur locus, quo viae Thebis Delphos ducenti ad Dauliam ducens via se ad-
jungebat. De Daulia vide Strabo. p. 425. B.
Locus, quo Oedipus patrem interfecit
Σχίστη ὁδὸς nominabatur; autore Pausan. in
Phocio. p. 808.

V. 729. τοῖςδ', ex quo haec gesta sunt,

Ἰοκάστη.

τί δ' ἐστὶ σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;

Οἰδίπους.

μή πω μ' ἐρώτα. τὸν δὲ Λαίϊον, φύσιν
τίν' εἶχε, φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης 735

Ἰοκάστη.

μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθεὺς κάρα,
μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολὺ.

Οἰδίπους.

οἴμοι τάλας· ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀράς
δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι.

V. 734. φύσιν, gl. τὸν τοῦ σώματος ὄγκον.

Omnes libri v. 735. ἔχων, vbi, si glossarum auctores audimus, subaudiendum ἦν, vel ἐτύγχανε. Branckius absonum hoc iudicans scripsit τότε pro ἔχων. Participa ἔχων, λαβὼν et alia semper perfectionem exprimendo inseruiunt. Sic supra 605. λαβὼν. H. 1. ἔχων refertur ad praecedentia, e quibus repetendum εἶχεν αὐτήν: quo fuerit flore aetatis, quum ea esset specie, τίνα ἀκμὴν ἥβης ἔχων, τίνα φύσιν εἶχε.

Ἰοκάστη.

πῶς φής; ὁκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦς, ἀναξ.

740

Οἰδίπους.

δεινῶς ἀθυμῶ, μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ.

δείξεις δὲ μᾶλλον, ἣν ἐν ἐξείπῃς ἔτι.

Ἰοκάστη.

καὶ μὴν ὁκνῶ μὲν· αἶ' ἂν δ' ἔρῃ, μαθούσ' ἐρῶ.

Οἰδίπους.

πότερον ἐχώρει βαίος, ἢ πολλοὺς ἔχων

ἄνδρας λοχίτας, οἳ ἀνὴρ ἀρχηγέτης; 745

Ἰοκάστη.

πέντ' ἦσαν οἱ ζύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν

κήρυξ ἀπήνη δ' ἦγε Λαΐον μία.

Οἰδίπους.

αἶ' αἶ' τάδ' ἤδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτὲ

ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι;

V. 743. Vulgo αἶ δ' ἀν ἔρῃ. Hermannus, Schaeferus et Erfurdtus αἶ' ἂν δ' ἔρῃ.

Ἰοκάστη.

οἰκεύς τις, ὅς περ ἵκετ' ἐκσωθεῖς μόνος. 750

Οἰδίπους.

ἦ καὶν δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρών;

Ἰοκάστη.

οὐ δῆτ'. ἀφ' οὗ γὰρ κείθεν ἦλθε, καὶ κράτη
σέ τ' εἶδ' ἔχοντα, Λαϊόν τ' ὀλωλότα,
ἐξικέτευσε, τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγὼν,
ἄγρους, σφε πέμψαι καὶ πὶ ποιμνίων νο-
μάς, 755

ὥς πλεῖστον εἶη τοῦδ' ἀποπτος ἄστεος.
καὶ πεμψ' ἐγὼ νιν. ἄξιος γὰρ, οἷ' ἀνὴρ

V. 751. Schaeferus; nescio qua causa motus,
παρών hîc abundare judicavit.

V. 752. ἀφ' οὗ. sc. χρόνου.

V. 755. ἄγρους — καὶ πὶ, i. e. ἐπ' ἄγρους
καὶ. —

V. 757. οἷ' ἀνὴρ. Plures codd. ὅδ' ἀνὴρ. Perpe-
ram Aldus ὧδ' ἀνὴρ et Turneb. ὧδ' ἀνὴρ.
Nonnulli codd. ὅδε γ' ἀνὴρ. Praeterea quod
hoc h. l. frigide dictum a poëta esset, Scho-

δοῦλος, φέρειν ἦν τῆςδε καὶ μείζω χάριν.

Οἰδίπους.

πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν;

Ἰοκάστη.

πάρεστιν. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι; 760

Οἰδίπους.

δέδοικ' ἐμαυτόν, ὧ γύναι, μή πόλλ' ἄγαν
εἰρημέν' ἦ μοι, δι' ἃ νιν εἰσιδεῖν θέλω.

Ἰοκάστη.

ἀλλ' ἴξεται μέν. ἀξία δέ που μαθεῖν

liastes Romanus quoque hanc lectionem interpretatur, apud quem exstat: ἀξιος γὰρ ὄγ (scribe οἶ') ἀνὴρ.

V. 760. πάρεστιν. gl. δυνατόν ἐστι τοῦτο.
Res in promptu est, fieri potest.

V. 762. εἰσιδεῖν. gl. ἰδεῖν. Composita saepissime adhibentur pro simplicibus, et haec fuit causa, cur librarii saepe praepositiones verborum compositorum, sensui inutiles judicantes eas, omitterent.

καὶ γὰρ τά γ' ἐν σοὶ δυσφώρας ἔχοντ', ἀνάξ.

Οἰδίπους.

κοῦ μὴ στερηθῆς γ', ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων 765
 ἐμοῦ βεβῶτος. τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι
 λέξαιμι' ἂν ἢ σοί, διὰ τύχης τοιαῦδ' ἰών;
 Ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
 μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἡγόμην δ' ἀνὴρ
 ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχη 770
 τοιαύδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
 σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
 ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθης
 καλεῖ παρ' οἴνῳ, πλαστὸς ὥς εἶην πατρί.

V. 764. δυσφώρας ἔχοντ'. gl. βαρέως διακείμενα.

V. 765. στερηθῆς sc. τοῦ μαθεῖν. ἐμοῦ βεβῶτος ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων, quum ad tantam expectationem peruenerim.

V. 767. διὰ τύχης τοιαῦδ' ἰών. quum hanc fortunam expertus sim. Sic frequentant Tragicum praepos. διὰ praeter ἰέναι; βαίνειν, χωρεῖν, ἐλθεῖν.

V. 774. παρ' οἴνῳ inter pocula.

καὶ γὰρ βαρυνθεῖς, τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν 775
 μόλις κατέσχον· θάτερά δ' ἰὼν πέλας,
 μητρὸς πατρός τ', ἤλεγχον· οἱ δὲ δυσφύως
 τοῦνείδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
 καὶ γὰρ τὰ μὲν κείνοιν ἐτερπόμεν, ὅμως δ'
 ἔκνιζε μ' αἰεὶ τοῦθ'· ὕφειρπε γὰρ πολὺ. 780
 λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
 Πυθώδε· καὶ μ' ὁ Φοῖβος ὦν μὲν ἰκόμην
 ἄτιμον ἐξέπεμψεν· ἄλλα δ' αἴθλια
 καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προὔφάνη λέγων,
 ὥς μητρὶ μὲν χρεῖη με μιχθῆναι, γένος δ' 785
 ἀτλήτον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὅρῳ,
 φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
 καὶ γὰρ πακούσας ταῦτα, τὴν Κορινθίαν,
 ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος, χθόνας

V. 785. χρεῖη. Codd. partim χρεῖ' ἢ, partim
 χρεῖ' ἢ. Velus hujus mendae expers liber
 non exstat.

V. 786. δηλώσοιμ'. Aldus et codd. plerique δη-
 λώσαιμ'.

V. 789. ἄστροις ἐκμετρούμενος, sc. ὁδόν, est
 prouerbium de iis dictum, qui regionem ali-
 quam non oculis contemplantur, sed ejus si-

ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν 790
 χρησμῶν ὀνειδῆ τῶν ἐμῶν τελούμενα.
 στείχων δ' ἱκνοῦμαι τοὺςδε τοὺς χώρους, ἐν οἷς
 σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὀλλυσθαι λέγεις.
 καὶ σοι, γύναι, τὰληθὲς ἐξερῶ. τριπλῆς
 ὅτ' ἦν κελεύθου τῆςδ' ὁδοιπορῶν πέλας, 795
 ἐνταῦθ' ἐμοὶ κῆρύξ τε, καὶ πὶ πωλικῆς
 ἀνῆρ ἀπῆνης ἐμβεβώς, οἷον σὺ φῆς,
 ξυνητίαζον· καὶ ξ' ὁδοῦ μ' ὁ θ' ἡγεμὼν
 αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἤλαυνέτην.
 καὶ γὰρ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν προχηλάτην, 800
 παίω δι' ὀργῆς· καὶ μ' ὁ πρέσβυς, ὥς ὀρᾷ.
 ὄχου, παραστείχοντα τηρήσας, μέσον,

---

tum ex astrorum inspectione colligunt. Ver-
 te: astris in posterum cursum dirigens.

V. 798. ἡγεμῶν. vector rhedae, s. auriga.

V. 799. πρὸς βίαν. gl. βιαίως.

V. 800. τὸν προχηλάτην. gl. τὸν ἡνίοχον.

Haec verba per ἐπεξηγήσιν addita sunt, ne
 dubitaretur, quis esset ὁ ἐκτρέπων.

V. 802. μέσον κάρα. gl. κατὰ τὸ μέσον τῆς
 κεφαλῆς. Vulgo hic locus perperam inter-

κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.
 οὐ μὲν ἴσην γ' ἔτισεν. ἀλλὰ συντόμως
 σκήπτρῳ τυπεῖς ἐκ τῆςδε χειρός, ὕπτιος 805
 μέσης ἀπῆνης εὐθύς εκκυλίνδεται
 κτείνῳ δὲ τοὺς ζύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
 πούτῳ προσήκει Λαΐῳ τι συγγενές,
 τίς τοῦδ' ἄνδρός ἐστιν ἀθλιώτερος;

punctus. Constr. καὶ ὁ πρέσβυς, ὡς ὁρᾷ,
 τηρήσάς με παραστείχοντα ὄχου καθίκε-
 τό μου διπλοῖς κέντροις κατὰ μέσον κάρα.
 Senex, ubi videt, (a me aurigam verberari)
 obseruans temporis momentum, quo prope
 vehiculum accedebam, feriit me. — ὄχου pen-
 det ab praepositione παρὰ in παραστεί-
 χοντα. Schaeferus suspicatur, Sophoclem
 scripsisse: ὄχον παραστείχοντα, currum
 praetereuntem.

V. 804. ἴσην. gl. ἴσην δίκην ἀπέδωκεν, ἀντέτι-
 σεν.

V. 807. τῷ ξένῳ. gl. τῷ φονευθέντι. Cujus no-
 men Graeci vel ignorant, vel scientes reti-
 cent, hunc ξένον vocant.

V. 809. τοῦδ' ἄνδρός pro ἐμοῦ vt supra 552
 et mox 823.

τίς ἐχθροδαίμων μάλλον ἂν γένοιτ' ἀνὴρ; 810
 ὧ μὴ ξέναν ἔξεστι μήτ' ἀστῶν τινὰ
 δόμοις δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινά,
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τάδ' οὔτις ἄλλος ἦν
 ἢ γὰρ π' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀράς ὁ προστιθείς.
 λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χερσὶν ἐμαῖν 815
 χραίνω, δι' ὧν περ ὤλετ'. ἄρ' ἔφυν κακός;
 ἄρ' οὐχὶ πᾶς ἀναγνος; εἴ με χρὴ φυγεῖν,
 καὶ μοι φυγόντι μὴ ᾽στι τοὺς ἐμούς· ἰδεῖν,
 μήτ' ἐμβατεύειν πατρίδος· ἢ γάμοις με δεῖ
 μητρὸς ζυγῆναι, καὶ πατέρα κατακτανεῖν 820
 Πόλυβον, ὅς ἐξέθρεψε καὶ ζέφυσέ με.

V. 811. ὧ μὴ ξένων τινά, est hypallage, pro
 ὃ δέχεσθαι μὴ τινι ξένων ἔξεστι: — Schae-
 fero Sophocles negligenter locutus videtur pro
 ὧ μὴ ἔξεστι, δέχεσθαι τινὰ αὐτόν. cui non
 concessum est, ut aliquis eum hospitio ex-
 cipiat.

V. 818. μή ᾽στι. Alii, impedita constructione,
 μή τε.

V. 821. Hoc schema a Grammaticis ὑστερολο-
 γία s. πρωθύστερον nominatur. Vulgo ὅς
 ἐξέφυσε καὶ ζέθρεψέ με.

ἄρ' οὐκ ἀπ' ὤμου ταῦτα δαίμονός τις ἄν
 κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἄν ὀρθοίη λόγον;
 μὴ δῆτα, μὴ δῆτ', ὦ θεῶν ἀγνὸν σέβας,
 ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν. ἀλλ' ἐκ βροτῶν 825
 βαίην ἀφαντος πρόσθεν, ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
 κηλὶδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.

Χορὸς.

ἡμῖν μὲν, ὦ ναξ, ταῦτ' ὀκνήρ· ἕως δ' ἄν οὖν
 πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα.

Οἰδίπους.

καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστὶ μοι τῆς ἐλπίδος, 830
 τὸν ἄνδρα, τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.

Ἰοκάστη.

πεφασμένου δέ, τίς ποθ' ἢ προθυμία;

V. 823. ἄν ὀρθοίη. Vulgo ἀνορθοίη.

V. 827. κηλὶς συμφορᾶς est labes calamitatis,
 probrosa calamitas, quemadmodum πόνων λα-
 τρεύματα dictum pro ἐπίποναι λατρεύματα.

V. 832. προθυμία. gl. πρόθεσις, θάρσος. τί
 διανοῇ δρᾶσαι;

Οἶδῖπους.

ἐγὼ διδάξω σ'. ἦν γὰρ εὖρεθῇ λέγων
σοὶ ταῦτ' ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος.

Ἰοκάστη.

ποῖον δ' ἐμοῦ περισσὸν ἤκουσας λόγον; 835

Οἶδῖπους.

ληστὰς ἐφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν,
ὥς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, οὐκ ἐγὼ' κτανον.
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος.

V. 853. ἦν γὰρ εὖρεθῇ. — si enim comperietur eadem dicens, quae tu.

V. 855. περισσὸν, prae caeteris animaduersione dignum.

V. 857. κατακτείνειαν. Sic tres codd. In impressis κατακτείναιεν.

V. 859. τοῖς πολλοῖς est referendum ad Jocastae narrationem, quae processit; illis multis a quibus tu Laium esse interfectum dixisti. Brunckius πολλοῖς indefinite accipiens legit τις πολλοῖς.

εἰ δ' ἄνδρ' ἐν οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς 840
τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.

Ἰοκάστη.

ἀλλ' ὥς φανέν γε τοῦπος ὧδ' ἐπίστασο,
κοῦκ ἐστὶν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν.
πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε.
εἰ δ' οὖν τι κακτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου, 845

οὔτοι ποτ', ὦ' ναξ, τόν γε Λαΐου φόνον
φανεῖ δικαίως ὀρεθόν, ὃν γε Λοξίας
διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καίτοι νιν οὐ κείνός γ' ὁ δύστηνός ποτε
κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο. 850
ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ
βλέψαιμ' ἂν οὔνεκ', οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον.

V. 841. εἰς ἐμὲ ῥέπον. Sic omnes vett. codd.
imperite Triclinius εἰς ἡμᾶς.

V. 843. ἐκβαλεῖν πάλιν. gl. μεταβαλεῖν.

V. 851. οὔτε τῇδ' ἐγὼ βλέψαιμ'. — tam ni-
hili pendo, vt ne oculos quidem huc vel il-
luc vaticiniorum causa conuerterim.

Οἰδίπους.

καλῶς νομίζεις. ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην
πέμψον τινὰ στελοῦντα, μηδὲ τοῦτ' ἀφῆς.

Ἰοκάστη.

πέμψω ταχύνασ'. ἀλλ' ἴωμεν εἰς δόμους. 855
οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν, ὧν οὐ σοὶ φίλον.

Χορὸς (μόνος).

στροφὴ ἀ.

Εἴ μοι ξυνεΐη φέροντι
μοῖρα τὰν εὖσεπτον ἀγνείαν λόγων
ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι πρόκεινται
ὑψίποδες, οὐρανίαν 860

V. 856. ὧν οὐ σοὶ φίλον. i. e. τούτων, ἃ με
πράττει οὐ σοὶ φίλον ἐστί.

V. 858 μοῖρα. secunda fortuna. Vtinam per-
petua mihi contingat felicitas, seruanti vene-
randam sanctitatem. Alii vertunt: fatum vti-
nam mihi contingat, pietatem colere, acci-
pientes φέροντι pro infinit.

δι' αἰθέρα τεκνω —

θέντες, ὧν Ολυμπος

πατήρ μόνος, οὐδ' ἔνιν

θνατὰ φύσις ἀνέρων

ἔτικτεν, οὐδ' ἔ

865

μάν ποτε λάθρα κατακοιμάσει

μέγας ἐν τούτοις θεός, οὐδ' ἔγχευται.

αντιστροφὴ α'.

Ὑβρις φυτεύει τύραννον

Ὑβρις, ἣν πολλῶν ὑπερπλησθῆ μάταν,

ἃ μὴ πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα, 870

V. 863. νιν referendum est ad νόμοι.

V. 868. Ὑβρις φυτεύει τύραννον non per hypallagen explicandum est, pro ἡ τυραννὶς Ὑβριν φυτεύει, sed commemorantur mala, quae ex insolentia oriri solent. Sensus est: insolentia est suscitabulum tyrannidis. Tacite reprehenditur lenitas ac temeritas (Ὑβρις) qua Oedipus et ejus conjux Deorum oracula spreuerant v. 852.

V. 869. ἣν ὑπερπλησθῆ. Aldus et vett. codd. εὐ.

ἀκροτάταν εἰσαναβᾶς

* * ἀποτμον ᾧ —

ρουσεν εἰς ἀνάγκαν,

ἐνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ

χρῆται· τὸ καλῶς δ' ἔχον

875

πόλει πάλαισμα

μή ποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι.

θεὸν οὐ λήξω ποτὲ περστιάταν ἴσχων.

στροφὴ β'.

εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσίν

V. 871. ἀκροτάταν. Metri causa scribendum videtur ἀκρότατον, praesertim si 872. substant. masc. gener. excidit. Hermannus ita supplet. εἰς ἀναβᾶσα πρῶν.

V. 872. ἀποτμον. Vulgo ὑπότομον. ἀποτμον confirmat Dresd. b. glossatoria explicatio: δυστυχῆ.

V. 873. Brunckius inseruit post ὤρουσεν pronomen νιν. At nec aor. 2. verbi βαίνειν, nec verbum ὀρούειν active significant. Verendum est: postquam summum adscendit fastigium, irruit in perniciem.

V. 879. ὑπέροπτα. gl. καταφρονητικῶς. neutr. plur. pro adverbio.

ἡ λόγῳ πορεύεται,
 Δίκας ἀφόβητος, οὐδέ
 δαιμόνων ἔδη σέβων,
 κακὰ νιν ἔλοιτο μοῖρα,
 δυσπότημου χάριν χλιδᾶς,
 εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως, 885
 καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται,
 ἢ τῶν ἀθίκτων ἔξεται ματάζων.
 τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμοῦ βέλη
 ἔρξεται ψυχᾶς ἀμύνων;

V. 886. Ex versu superiore repetendum εἰ μὴ. — ἔξεται s. v. abstinebit.

V. 889. ἔρξεται. Sic Aldus et plerique codd. nonnulli ἔξεται manifesto librariorum errore e vicinis vocibus ἔρξεται et ἔξε-ται orto. Brunckius mutata versuum dispositione ἔρξεται mutavit in ἔρξει. Scripsit: θυμῷ βέλη ἔρξει ψυχᾶς ἀμύνειν, hoc ordine: τίς ἀνὴρ ἔρξει ψυχᾶς βέλη ὥστε ἀμύνειν θυμῷ. Putat tamen ἔξει scribi debuisse pro δυνήσεται quod accipiens vertit: Quis homo poterit arcere ab animo suo conscientiae stimulos? E versuum dispositione Erfurdtus, quem hīc sequutus sum, ἔρξεται restituit; pro θυμῷ scripsit θυμοῦ, quod Mosq. a. ut variam lectionem exhibet, et pro

εἰ γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαι, 890
τί δεῖ με χορεύειν;

ἀντιστροφή β'.

οὐκ ἔτι τὸν ἄθικτον εἶμι
γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων,
οὐδ' ἐς τὸν Ἀβαισι νόον,
οὐδέ τὰν Ὀλυμπίαν, 895

εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα
πᾶσιν ἀρμόσει βροτοῖς.

ἀλλ' ὦ κρατύνων, εἵπερ ὅρθ' ἀκούεις,
Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσων, μὴ λάθῃ
σέ, τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν.

900

φθίνοντα μὲν γὰρ παλαιὰ Λαΐου

ἀμύνειν — ἀμύνων vt scholiastes Romanus
ex sua interpretatione ἀπελαύνων legisse vi-
detur. Sensus est: quisnam, si res ita se
habet, irae tela ab animo suo repellet, ar-
cens ea?

V. 894. De Apollinis oraculo, quod Abis fuit,
complura narrat Paus. in Phocic. c. 55.

V. 898. Ordo est: εἵπερ ὅρθ' ἀκούεις πάντ'
ἀνάσσων, si quidem recte vocaris omnium
rector.

Θέσφατ' ἐξαιροῦσιν ἤδη,
 κούδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής.
 ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.

ΙΟΚΑΣΤΗ. ΧΟΡΟΣ.

Ἰοκάστη.

Χώρας ἀνακτες, δόξα μοι παρεστάθη 905
 ναοὺς ἰκέσθαι δαιμόνων, τάδ' ἐν χερσὶν
 στέφῃ λαβούσῃ καὶ πιθυμιάματα.
 ὕψοῦ γὰρ αἶρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
 λύπαισι παντοίαισιν οὐδ', ὅποῖ' ἀνὴρ
 ἔννους, τὰ καὶ νῦν τοῖς πάλαι τεκμαίρεται. 910

V. 902. ἐξαιροῦσιν, tollunt, euertunt, spernunt.
 Sic August. b. bene. Reliqui ἐξαίρουσιν.

V. 905. χώρας ἀνακτες. Non reges soli, sed
 cujusque ciuitatis primores veteribus nomina-
 bantur ἀνακτες,

V. 910. τὰ κεινὰ. noua oracula non iudicat ex
 veteribus, quae falsa fuere deprehensa.

ἀλλ' ἔστι τοῦ λέγοντος, ἣν φόβους λέγει.
 ὅτ' οὖν παραινούς' οὐδὲν ἐς πλεόν ποιῶ,
 πρὸς σ', ὦ Λύκει' Ἀπολλον, ἀγχιστος γάρ εἰ,
 ἰκέτις ἀφίγμαι τοῖςδε σὺν κατεύγμασιν,
 ὅπως λύσιν τιν' ἡμῖν εὐαγῇ πόρης. 915
 ὥς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες, ἐκπεπληγμένον
 κεῖνον βλέποντες ὥς κυβερνήτην νεώς.

ΑΓΓΕΛΟΣ. ΧΟΡΟΣ. ΙΟΚΑΣΤΗ.

Ἀγγελος.

ἄρ' ἂν παρ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ' ὅπου
 τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου;
 μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κάτισθ' ὅπου. 920

V. 911. Cujusque est, s. cuinis se dat, si modo terrores nuntiet.

V. 915. πόρης. Sic Aldus et vet. codd. etiam s. a prima manu, superscripta prava lectione, quam Turnebus praetulit.

V. 917. νεώς gl. καταδυομένης. Perculsum hunc videntes, vt gubernatorem navis nautae.

Χορός.

στέγαι μὲν αἶδε. καὐτὸς ἔκδον, ὦ ξένε.
γυνὴ δὲ μήτῃς ἦδε τῶν κείνου τέκνων.

Ἄγγελος.

ἀλλ' ὀλβία τε, καὶ ξὺν ὀλβίοις αἰεὶ
γένοιτ', ἐκείνου γ' οὔσα παντελὴς δάμαρ.

Ἰοκάστη.

αὐτως δὲ καὶ σύ γ', ὦ ξέν'. ἄξιος γάρ εἰ 925
τῆς εὐεπείας οὔνεκ'. ἀλλὰ φράζ' ὅτου
χρήζων ἀφῖξαι, χῶ, τι σημῆναι θέλων.

Ἄγγελος.

ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ, γύναι.

Ἰοκάστη.

τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος;

V. 922. γυνὴ δὲ μήτῃς ἦδε. Haec verba ab sequentibus disjuncta veram Jocastae conditionem depingunt, et fortasse ea Sophocles selegit, ut audientium animos, tanquam ominose dicta, profundius subirent.

V. 924. παντελὴς. gl. τέκνα ἔχουσα.

V. 929. παρὰ τίνος. Sic D. et Aldus. Alii codd. πρὸς τίνος.

Ἄγγελος.

ἐκ τῆς Κορίνθου τὸ δ' ἔπος οὕξερῶ τάχ' ἂν 930
ἦδοιο μὲν· πῶς δ' οὐκ ἂν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως.

Ἰοκάστη.

τί δ' ἔστι; ποίαν δύναμιν ᾧδ' ἔχει διπλῆν;

Ἄγγελος.

τύραννον αὐτὸν οἱ πιχώριοι χθονὸς
τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὥς ηὐδατ' ἐκεῖ.

Ἰοκάστη.

τί δ'; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι;
935

Ἄγγελος.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει

V. 950. οὕξερῶ. Attica crasis pro ὃ ἐξερῶ. Sic
quatuor codd. et Aldus. Alii minus bene ὃ
ξερῶ. Alius cod. ἦδοιο μ' ἂν. Aldus τάχα,
ἦδοιο μὲν. In D. super μὲν scriptum ἂν.
Abesse non potest particula ἂν, quae in ἀ-
σχάλλοις δ' ἴσως repetenda est.

Ἰοκάστη.

πῶς εἶπας; ἥ τέθνηκε Πόλυβος;

Ἄγγελος.

εἰδὲ μὴ

λέγω γ' ἐγὼ τᾶληθές, ἀξιῶ θανεῖν.

Ἰοκάστη.

ὦ πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότη τάδ' ὥς τάχος
 μολοῦσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα, 940
 ἢν' ἐστέ; τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
 τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι· καὶ νῦν ὁδε
 πρὸς τῆς τύχης ὀλωλεν, οὐδὲ τοῦδ' ὑπο.

V. 937. Melius hunc versum Jocaste sola haberet. Particula δὲ non placet in responsione Nuncii. Dresd. ex Triclinii interpolatione: IOK. π ε. ἥ. τέθν. που Πολ. γέρων. ἈΓΓ. εἰ μὴ λέγω τᾶληθ. — : August. b. etiam sic, tamen pro γέρων, omisso που, exhibet ὦ γέρον, in quam conjecturam Bothius quoque incidit.

V. 942. μὴ κτάνοι. Sic ad syntaxeos normam scribendum. Vulgo μὴ κτάνη.

V. 943. πρὸς τῆς τύχης. Sic recte Aldus et plerique vett. codd. Alii πρὸ τῆς τύχης.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ. ΙΟΚΑΣΤΗ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οἰδίπους.

ὦ φίλτατον γυναικὸς Ιοκάστης κάρα,
τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμαίων; 945

Ἰοκάστη.

ἄκουε τᾶνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων,
τὰ σέμν' ἵν' ἤκει τοῦ Θεοῦ μαντεύματα.

Οἰδίπους.

οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστί; καὶ τί μοι λέγει;

Ἰοκάστη.

ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν
ὥς οὐκ ἔτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα. 950

Οἰδίπους.

τί φῆς, ξέν'; αὐτός μοι σὺ σημάντως γενοῦ.

V. 945. Quid me huc ex aedibus vocasti?

V. 949. ἐκ τῆς Κορίνθου sc. ἤκει.

Ἄγγελος.

εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,

εὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα.

Οἰδίπους.

πότ' ἐρα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ;

Ἄγγελος.

σμικρὰ πολαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή. 955

Οἰδίπους.

νόσοις ὁ τλήμων, ὥς ἔοικεν, ἔφθιτο.

Ἄγγελος.

καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.

V. 952. πρῶτον. primum, i. e., prius quam, te regem ab Corinthiis electum iri, nuntiem. Schaeferus post ἀπαγγεῖλαι interpungens conjungit σαφῶς εὖ ἴσθ'.

V. 953. θανάσιμον. gl. νεκρὸν ὄντα.

V. 957. συμμετρούμενος, sc. πρὸς τὸ φθίνειν, longa aetate, quasi opportunus morti factus.

Οἰδίπους.

Φεῦ, Φεῦ· τί δῆτ' ἄν, ὦ γύναι, σκοποῖτό τις
 τὴν Πυθόμαντιν ἐστίαν, ἢ τοὺς ἄνω
 κλάζοντας ὄρνις, ὧν ὑφηγητῶν ἐγὼ 960
 κτανεῖν ἐμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; ὁ δὲ θανῶν
 κεύθει κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε
 ἄψαυστος ἐγχους, εἴ τι μὴ τῷ μῶ πόθῳ
 κατέφθιθ'· οὐτῶ δ' ἄν θανῶν εἴη ἕξ ἐμοῦ.

τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα,

965

κεῖται παρ' Ἄϊδη Πόλυβος, ἄξι' οὐδενός.

Ἰοκάστη.

οὐκ οὖν ἐγὼ σοι ταῦτα προὔλεγον πάλαι;

Οἰδίπους.

ἡὔδεις· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμενην.

V. 962. κεύθει pro κεύθεται.

V. 963. ἄψαυστος active, vt ἀφόβητος v. 881.

V. 965. Ordo est: Πόλυβος κεῖται παρ' Ἄϊδη
 συλλαβὼν τὰ δ' οὖν παρόντα θεσπίσματα,
 ἄξι' οὐδενός. — συλλαβὼν, vulgo ζυλλα-
 βὼν secum auferens.

Ἰοκάστη.

μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν εἰς θυμὸν βάλης.

Οἰδίπους.

καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ;

970

Ἰοκάστη.

τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος, ὃ τὰ τῆς τύχης

κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής;

εἰκὴ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις.

σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νύμφεύματα.

πολλοὶ γὰρ ἤδη καὶ ὀνειράσιν βροτῶν 975

V. 971. κρατεῖ c. genit., h. l. cum dat. ὃ qua-
propter ἐν supplendum est. Sic Hom. Odys.
Π. 265.

V. 972. πρόνοια, rerum futurarum scientia. οὐ-
δενὸς sc. πράγματος.

V. 973. εἰκὴ ζῆν gl. ὡς ἔτυχε. ἀπλῶς καὶ ἀ-
φροντίστως, καὶ μὴ πρὸς μαντείας ὀρῶντα
ζῆν.

V. 975. Ejusmodi somniorum causam explicat
Plato a Cicerone conversus L. I. de Divina-
tione. cap. 29.

μητρὶ ξυνευνάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ
παῖρ' οὐδέν ἐστι, ῥᾶστα τὸν βίον φέρει.

Οἰδίπους.

καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι,
εἰ μὴ ἔκλυει ζῶσ' ἢ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπεὶ
ζῇ, πᾶσ' ἀνάγκη, καὶ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.

980

Ἰοκάστη.

καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.

Οἰδίπους.

μέγας, ξυνίημι. ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.

Ἄγγελος.

ποιᾶς δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;

Οἰδίπους.

Μερόπης, γεραίέ, Πόλυβος ἧς ὦκει μέτα.

Ἄγγελος.

τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμῖν ἐς φόβον φέρον; 985

V. 981. Erfurdtus et Porsonus metri causa
addiderunt γ'; secundam enim corripit μέ-

Οἰδίπους.

Θεήλατον μάντευμα δεινόν, ὦ ξένε,

Ἄγγελος.

ἢ ῥητόν; ἢ οὐχὶ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;

Οἰδίπους.

μάλιστά γ' εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ
 χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῇ ἑαυτοῦ, τό τε
 πατρῶον αἷμα χερσὶ ταῖς ἑμαῖς ἐλεῖν. 990
 ὣν οὐνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἑμοῦ πάλαι
 μακρὰν ἀπωκεῖτ'. εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως
 τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἡδιστον βλέπειν.

Ἄγγελος.

ἢ γὰρ τάδ' ὀκνῶν, κεῖθεν ἦςθ' ἀπέπτολις;

γας. ὀφθαλμός h. l. lux. i. e. solatium;
 leuamen, vt Eurip. Andr. 407.

V. 987. ἢ οὐχὶ θεμιτὸν. Aldus et codd. omnes
 ἢ οὐ θεμιτόν. In D. ἢ ὕ, quia duae vocu-
 lae in vnam coalescunt. Vtrumque vero
 contra metrum. οὐχὶ saepissime apud Tragi-
 cos occurrit, et a librariis metra non respi-
 cientibus paragoge omissa fuit.

Οἰδίπους.

πατρός τε χεῖρων μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον. 995

Ἄγγελος.

τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἄναξ,
ἐπείπερ εὐνους ἦλθον, ἐξελυσάμην;

Οἰδίπους.

καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.

Ἄγγελος.

καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος, εὖ πράξαιμι τι.

1000

V. 995. τε non opus est sollicitari. Oedipus
cauere vult, nec Nuncio solum cum matre
concubitum fugisse videatur.

V. 996. ἐγὼ οὐχὶ. Sic Aldus et August. b. Vul-
go ἐγὼ γ' οὐ.

V. 997. ἐξελυσάμην. Saepe Aorist. post τί
et τί οὖν infertur pro praesente.

V. 1000. εὖ πράξαιμι τι, vt a te beneficii
aliquid consequerer.

Οἰδίπους.

ἀλλ' οὐποτ' εἶμι τοῖς φυτεύσασιν γ' ὁμοῦ.

Ἄγγελος.

ὦ παῖ, καλῶς εἰ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς

Οἰδίπους.

πῶς, ὦ γεραιέ; πρὸς θεῶν, δίδασκέ με.

Ἄγγελος.

εἰ τῶνδε φεύγεις οὔνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν.

Οἰδίπους.

ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής. 1005

Ἄγγελος.

ἢ μὴ μίαισμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς;

V. 1002. καλῶς omnino, prorsus. — Omnino manifestum est, te nescire, quod agis.

V. 1005. ταρβῶν. Sic Aldus, Codd. et Brunckius ταρβῶ. Bene Erfurdtus: „Contra morem Graecorum, qui γε in responsionibus non post verbum rectum, sed post participium ponere solent.“

Οἰδίπους.

τοῦτ' αὐτό, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰς αἰὲ φοβεῖ

Ἄγγελος.

ἄρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;

Οἰδίπους.

πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;

Ἄγγελος.

ὅθ' οὐνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει. 1010

Οἰδίπους.

πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξείρυσέ με;

Ἄγγέλος.

οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τάνδρός, ἀλλ' ἴσον.

Οἰδίπους.

καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;

V. 1008. πρὸς δίκης gl. μετὰ δίκης. Jure, merito.

V. 1010. οὐδὲν ἐν γένει, genere non conjunctus.

V. 1013. Verte: et quomodo is, qui genuit,

Ἄγγελος.

ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος, οὔτ' ἐγώ.

Οἰδίπους.

ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο; 1015

Ἄγγελος.

δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῆς ἐμῆς χειρὸς λαβών.

Οἰδίπους,

καὶ θ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα;

Ἄγγελος.

ἢ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέτεισ' ἀπαιδία.

par erit ei, qui nemo est. i. e. quomodo aliquis genuisse dici potest, qui non genuit.

V. 1015. παῖδά μ' ὠμάζετο. Sic libri omnes. Marklandus emendat: παῖδά μ' ὠνόμαζεν ὄν, quia ὠνόμαζετο est nominabatur, non nominabat. ὠνόμαζετό με παῖδα vi verbi reciproci plane idem est, quod ὠνομαζέι με ὄν παῖδα. Sic ἐξαγγέλλεται supra v. 148.

V. 1016. τῆς ἐμῆς χειρὸς. Sic. Dresd. b. Vulgo τῶ ἐμῶν χειρῶν.

Οἰδίπους.

σὺ δ' ἐμπολήσας, ἢ τεκῶν μ' αὐτῷ δίδως;

Ἀγγελος.

εὐρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς. 1020

Οἰδίπους.

ὥδοιπόροις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους;

Ἀγγελος.

ἐνταῦθ' ὄρειοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν.

Οἰδίπους.

ποιμὴν γὰρ ἦσθα. καὶ πῇ θητεία πλάνης;

Ἀγγελος.

σοῦ γ', ὦ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.

Οἰδίπους.

τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις;

1025

Ἀγγελος.

ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.

Οἰδίπους.

οἴμοι· τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;

Ἄγγελος.

λύω σ' ἔχοντα διατίρους ποδοῖν ἀκμάς.

Οἰδίπους.

δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην.

Ἄγγελος.

ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης, ὅς εἰ. 1030

Οἰδίπους.

ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρός, ἢ πατρός; φρά-
σκον.

V. 1028. διατόρους ἀκμάς. Sic Aeschyl. Prom.
76. διατόρους πέδας.

V. 1029. Eustath. ad. II. P. p. 1097. versum
hunc laudat cum varietate καλόν γ' ὄνειδος —
quibus Oedipi verbis amara inest. ironia;
σπαργάνων non ex suppressa praepositione
ἐκ pendet, sed ex ὄνειδος, monumenta, cre-
pundia. Sensus est: monumenta sane illa
naclus sum, quibus non est, quod glorier.

V. 1031. πρὸς μητρός, ἢ πατρός; gl. supplet;
ἔπαθον τοῦτο, τό διατρηθῆναι τὰ ἄρθρα;

Ἄγγελος.

οὐκ οἶδ'. ὁ δούς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῶον φρονεῖ.

Οἰδίπους.

ἦ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες, οὐδ' αὐτὸς
τυχών;

Ἄγγελος.

οὐκ· ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι.

Οἰδίπους.

τίς οὗτος; ἦ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ; 1035

Ἄγγελος.

τῶν Δαΐου δήπου τις ὠνομάζετο.

Οἰδίπους.

ἦ τοῦ τυρράννου τῆςδε γῆς πάλαι ποτέ;

Ἄγγελος.

μάλιστα. τούτου τάνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.

Οἰδίπους.

ἦ καὶ σὺ ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ;

Ἄγγελος.

ὑμεῖς γ' ἀριστ' εἰδεῖτ' ἂν οἱ 'πιχώριοι. 1040

V. 1039. στ' ὥιδεῖν ἐμέ; sc. τοῦτον δύνασθαι.

V. 1040. Aldus et codd. εἰδῆτ' ἂν gl. ἤγουν

Οἰδίπους.

ἔστιν τις ὑμῶν, τῶν παρεστώτων πέλας,
 ὅστις κάτοιδε τὸν βοτῆρ', ὃν ἐννέπει,
 εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν, εἴτε καὶ νθάδ' εἰσιδῶν;
 σημήναθ', ὥς ὁ καιρὸς εὕρησθαι τάδε.

Χορὸς.

οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον, ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν, 1045
 ὃν καὶ μάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
 ἦδ' ἂν τάδ' οὐχ ἡκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι

ἡγουν εἰδείητε, quod lectionem nostram εἰ-
 δεῖτ' ἂν confirmat. Optatius hic requiritur.
 In hujus formae optatiuis frequens est li-
 brariorum lapsus, qui plerumque offenderunt
 ad contractionem Atticam εἴτον, εἴτην, εἴ-
 μεν, εἴτε scenicis poëtis nostris solis visita-
 tam.

V. 1042. κάτοιδε gl. ἀντὶ τοῦ εἶδε. Composi-
 tum pro simplici, vt supra 848. διεῖπε, ἀν-
 τὶ τοῦ εἶπε.

V. 1047. οὐχ' ἡκιστ'. i. e. κρείτιστον, opti-
 me.

Οἰδίπους.

γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον, ὄντιν' ἀρτίως
μολεῖν ἐφίεμεσθαι, τόν θ' οὗτος λέγει;

Ἰοκάστη.

τίς δ', ὄντιν' εἶπε; μηδέν ἐντραπῆς. τὰ δὲ 1050
ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνήσθαι μάτην.

Οἰδίπους.

οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ', ὅπως ἐγὼ λαβὼν
σημεῖα τοιαῦτ', οὐ φανῶ τοῦμόν γένος.

Ἰοκάστη.

μὴ, πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου
κῆδει, ματεύσης τοῦθ'. ἄλῃς νοσοῦς' ἐγώ. 1055

V. 1048. νοεῖς. gl. συνάγεις τῷ νῷ, συμβι-
βάζεις.

V. 1049. τόν, i. e. τόν αὐτόν, ὄν. —

V. 1055. ἄλῃς νοσοῦς' ἐγώ. Sic bene Scho-
liastes. Perperam Ald. et codd. νοσοῦς' ἔχω.
Antig. 547. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.

Οἰδίπους.

θάρσει. σὺ μὲν γάρ, οὐδ' ἔάν τρίτης ἐγὼ
μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακή.

Ἰοκάστη.

ὅμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾷ τάδε.

Οἰδίπους.

οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς.

Ἰοκάστη.

καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὔ, τὰ λῶστά σοι λέγω.

1060

Οἰδίπους.

τὰ λῶστα τοίνυν ταῦτα μ' ἀλγύει πάλαι.

Ἰοκάστη.

ῶν δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοίης ὅς εἰ.

V. 1056. θάρσει. Ald. et codd. θάρρει. Vulgo οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης, repugnante metro, nam ἂν pro ἔάν semper producitur. Hermannus emendavit ἔάν. κακή, gl. δυσγενής.

V. 1058. μὴ δρᾷ τάδε. Sic tres codd. cum gl. μὴ ποίει. Reliqui cum Aldo μὴ δρᾷν.

Οἰδίπους.

ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
ταύτην δ' ἔατε πλουσίῳ χαίρειν γένει,

Ἰοκάστη.

ἰοὺ ἰοὺ, δύστηνε· τοῦτο γάρ σ' ἔχω 1065
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὐποθ' ὕστερον.

ΧΟΡΟΣ. ΟΙΔΙΠΟΥΣ. ΑΓΓΕΛΟΣ.

Χορός.

τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ' ἀγρίας
ἄζασα λύπης ἢ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
μὴ ἢ τῆς σιωπῆς τῆςδ' ἀναρρήξει κακά.

V. 1063. ἐλθὼν. gl. ἀπελθὼν.

V. 1067. Similia dicit Chorus Antiq. 1244 et
Trach. 813.

V. 1068. ἄζασα gl. ὀρμησασα. Ald. αἰζα-
σα. Turnebus αἰζασα. Atticis autem poë-
tis ἄσσω, ἄττω disyllaba sunt.

V. 1069. ἀναρρήξει. Plures codd. ἀναρρήζη.

Οἰδῖπους,

ὅποια χρεῖζει ῥηγνύτω. τοῦμόν δ' ἐγώ, 1070
 καὶ σμικρόν ἐστι, σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι.
 αὐτὴ δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὥς γυνὴ μέγα,
 τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων
 τῆς εὖ διδούσης, οὐκ ἀτιμασθήσομαι. 1075
 τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
 μῆνές με μικρόν καὶ μέγαν διόρισαν.

---

particulae ὅπως μή, οὐ μὴ cum aor 1. con-
 junct. formae vel actiuae vel mediae legitime
 non construuntur.

V. 1072. αὐτὴ melius, quam αὐτή. opponitur
 enim ἐγὼ δὲ 1074.

V. 1076. τῆς γὰρ. — Recte glossa ταύτης,
 Articulus ὁ pronominis vicem sustinet, pro
 οὗτος. συγγενεῖς μῆνες bene interpretatur Her-
 mannus: menses, qui mecum fuerunt, i. e.,
 vitae meae menses, vitae meae cursus ac
 perpetuitas. Alii: menses cognati. Temporis
 pariter ac Fortunae beneficio se factum esse
 Oedipus pulat. Hanc igitur matrem suam,
 menses vero cognatos vocat.

τοιόςδε δ' ἐκφύς, οὐκ ἂν ἐξέλθοιμι' ἔτι
ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ ἕκμαθ' εἶν τούμῳ γένος.

Χοροὺς.

στροφή.

Εἵπερ ἐγὼ μάντις εἵμι
καὶ κατὰ γνώμην ἴδεις,
οὐ τὸν Ὀλυμπόν, ἀπεί-
ρων, Κιθαιρών, οὐκ ἔσει
τὰν αὖριον πανσέληνον,

1080

V. 1081. κατὰ γνώμην ἴδεις, ex animi sententia, i. e., quantum cupio, intelligens; non ἔμπειρος, συνετός κατὰ τὴν γνώμην, si me animus non fallit. Poëta hac sententia tantum dicturus fuisset γνώμην ἴδεις, omit- tens κατὰ.

V. 1082. ἀπείρων. Sic Ald. et omnes codd. In plerisque glossa ἄπειρος. Hujus verbi diversae sunt formae, quarum prior ἀπείρων poëlis vsitata fuisse videtur. Sic Hom. Il. Ω 776. δῆμος ἀπείρων.

V. 1083. Κιθαιρών. Alii ὦ Κιθαιρών.

V. 1084. τὰν αὖριον πανσέληνον, crastinum

μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου 1085

καὶ τροφὸν καὶ μητέρ' αὖξεν,

καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν,

ὥς ἐπὶ ἡρᾶ φέροντα

τοῖς ἐμοῖς τυράννοισι.

ἦϊε Φοῖβε, σοὶ δὲ 1090

ταῦτ' ἀρέστ' εἴη.

ἀντιστροφή.

τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε

τῶν μακραιώνων; ἄρα

plenilunium. Sensus horum versuum est; non Olympum testor, non ignorabis o Cithaeron, te, crastino die tanquam popularem, altorem et parentem Oedipi celebratum iri.

V. 1086. αὖξεν, ut hic saepius occurrit pro αὖξεσθαι.

V. 1090. ἦϊε Φοῖβε. Brunckius scripsit ἦϊε σοι Φοῖβε, quod nullo in libro comparet, putans librarii socordia σοὶ omissum esse. Cum versus alio modo, quam Erfurdtus, quem hîc sequutus sum, disposuerit, illud σοὶ quoque ad integritatem versus necessarium judicavit.

Πανὸς ὀρεσσιβάτα
 προσπελασθεῖς, ἢ σέ γε
 τις θυγάτης, Λοξίου; τῷ
 γὰρ πλάκες ἀγρονόμοι πᾶσαι φίλαι,
 εἴθ' ὁ Κυλλάνας ἀνάσσω, —
 εἴθ' ὁ Βκκχεῖος θεὸς ναί —
 ὧν ἐπ' ἄκρων ὀρέων, εὖ —
 ρημα δέξατ' ἐκ τοῦ
 Νυμφᾶν Ἑλικωνίδων, αἷς
 πλεῖστα συμπαίζει.

1095

1100

V. 1094. Voculam που huic versui ex con-
 jectura ab Heathio additam, non adgnoscent
 codd.

V. 1096. Θυγάτης non semper relative filiam
 significat; sed interdum, ut hic, absolute puel-
 lam. Sic ἄχολοι supra 183. absolute mulie-
 res. τῷ γάρ i. e. τούτῳ τῷ Ἀπόλλωνι. Πα-
 νὸς et Λοξίου regitur a προσπελασθεῖσα.

V. 1102. Ἑλικωνίδων. Vulgo Ἑλικωνιάδων,
 fonte versu.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ. ΧΟΡΟΣ. ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ.

Οἰδίπους.

Εἰ χρεὶ τι καί με, μὴ ξυναλλάξαντά πω,
πρέσβυν σταθμαῖσθαι, τὸν βοτῆρ' ὄραν δοκῶ,

1105

ὄνπερ πάλαι ζητοῦμεν. ἔν τε γὰρ μακρῷ
γῆρα ξυνάδει, τῷδε τ' ἀνδρὶ σύμμετρος
ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας, ὥσπερ οἰκέτας
ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου

V. 1105. πρέσβυν. Aldus πρεσβεις, superscripta var. lect. πρέσβυ. In C. D. πρέσβυν cum gl. τὸν γηραιόν. Alii πρέσβυν et πρέσβεις. Chorum autem voc. πρέσβεις et πρέσβυ nusquam compellari, recte monet Musgravius.

V. 1106. ἐν μακρῷ γῆρα ξυνάδει. Praepositio ἐν hic, ut saepe alias abundat. Sic supra 815. Ordo est: τῷ μακρῷ γῆρα ξυνάδει καὶ ζύμμετρος ἐστὶν ἀνδρὶ τῷδε, nempe τῷ ἀγγέλῳ. Erfurdtus scripsit τῷδε τᾶνδρι, sublata distinctione post ξυνάδει.

προὔχοις τ' ἀχ' ἄν που, τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάλ-
ρος. 1110

Χορὸς.

ἔγνωκα γάρ, σάφ' ἴσθι. Λαΐου γὰρ ἦν,
εἶπερ τις ἄλλος, πιστός, ὥς νομεὺς ἀνὴρ.

Οἰδίπους.

σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,
ἧ τόνδε φράζεις;

Ἄγγελος.

τοῦτον, ὄνπερ εἰσορᾷς.

Οἰδίπους.

οὗτος σὺ πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων
1115

V. 1110. ἔγνωκα γάρ. Γάρ αἰτιολογικὸν ob
memborum in phrasi inuersionem hīc prae-
ponitur: σάφ' ἴσθι αὐτὸν ἐκεῖνον ὁρῶν. ἔγνω-
κα γάρ αὐτόν.

V. 1111. ὥς νομεὺς ἀνὴρ. fidus in quibus rebus
pastor esse debet et potest.

V. 1115. δεῦρό βλέπων. Formula parandae at-
tentionis, Comicis vsitatissima. Sic apud

ὅσ' ἂν σ' ἐρωτῶ. Λαΐου ποτ' ἤσθαι σύ;

Θεράπων.

ἦν δοῦλος, οὐκ ἀνητός, ἀλλ' οἴκοι τραφεῖς.

Οἰδίπους.

ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα;

Θεράπων.

ποιμναῖς τὰ πλεῖστα τοῦ βίου ζυνειπόμην.

Οἰδίπους.

χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ζύναυλος ὢν; 1120

Θεράπων.

ἦν μὲν Κιθαιρών, ἦν δὲ πρὸς χωρὸς τόπος.

Οἰδίπους.

τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθαι τῇδ' ἐπου μαθών;

Plautum: agedum, respice me; huc me specta et responde mihi.

V. 1117. οἴκοι τραφεῖς. Attici vna voce huiusmodi seruum οἰκότριβα nominabant; Latini vernam.

Θεράπων.

τί χρημα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;

Οἰδίπους.

τόνδ', ὅς πάρεστιν. ἢ ξυναλλάξας τί πω;

Θεράπων.

οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὑπο. 1125

Ἄγγελος.

κοῦδέν γε θαῦμα, δέσποτ'. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
 ἀγνώτ' ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 καί τοιδεν, ἦμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον,
 ὃ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἐνί,
 ἐπλησίαζον τῷδε τάνδρι τρεῖς ὅλους 1130

V. 1124. ἢ ξυναλλάξας τί πω; est continu-
 atio praecedentis interrogationis. — που μα-
 θῶν, ἢ ξυναλλάξας τί πω;

V. 1127. ἀγνώτά νιν gl. ἀντὶ τοῦ ἐπιλανθό-
 μενον αὐτόν.

V. 1130. ἐπλησίαζον. Sic Ald. et omnes codd.
 Brunckius scribendum putat sine vlla causa
 ἐπλησίαζεν.

ἐξ ἧρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐμμήνους χρόνους.
 χειμῶνι δ' ἤδη τὰμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
 ἤλαυνον, οὗτός τ' ἐς τὰ Λαΐου σταθμά.
 λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον;

Θεράπων.

λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου. 1135

Ἄγγελος.

Φέρ' εἰπὲ νῦν, τότε οἶσθα παῖδά μοι τινα
 δούς, ὥς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ;

Θεράπων.

τί δ' ἔστι; πρὸς τί τοῦτο τοῦπος ἱστορεῖς;

Ἄγγελος.

οὐδ' ἐστὶν, ὦ τάν, κείνος, ὅς τότε ἦν νέος.

V. 1151. ἐμμήνους. tres totos menses a vere
 adulto ad Arcturi occasum. Alii ἐκμηνους
 quod esset, ter tex menses, i. e. per tres ae-
 states, s. annos. A veris initio, quo tempore
 greges in illis terris τὰ σταθμά relinque-
 bant, ad ortum Arcturi sex menses erant.

V. 1158. τοῦτο τοῦπος, hanc rem. Hoc sensu
 ἔπος apud Homerum frequens.

Θεράπων.

οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει; 1140

Οἰδίπους.

ἄ, μὴ λόλαζε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σά
δεῖται κολαστοῦ μάλλον, ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.

Θεράπων.

τί δ', ὦ φέριστε δεσποτῶν, αἵμαρτάνω;

Οἰδίπους.

οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ', ὃν οὗτος ἱστορεῖ.

Θεράπων.

λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ. 1145

Οἰδίπους.

σύ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἔρεῖς, κλαίων δ' ἔρεῖς.

Θεράπων.

μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.

V. 1140. οὐκ εἰς ὄλεθρον. sc. ἀποφθερεῖ, s.
ἄπει vt supra 431. Nonne in malam crucem
abibis, s. i in malam crucem.

Οἰδίπους.

οὐχ ὥς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέραι;

Θεράπων.

δύστηνος, ἀντί τοῦ; τί προσχρήζων μαθεῖν;

Οἰδίπους.

τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ; 1150

Θεράπων.

ἔδωκ'. ὀλέσθαι δ' ὠφελον τῇδ' ἡμέρᾳ.

Οἰδίπους.

ἀλλ' εἰς τόδ' ἤξεις, μὴ λέγων γε τοῦνδικον.

Θεράπων.

πολλῷ γε μᾶλλον, ἢν φράσω, διόλλυμαι.

V. 1148. ἀποστρέψει χέραι, manus post tergum reuinciet.

V. 1149. ἀντί τοῦ; quare?

V. 1151. ὀλέσθαι δ' ὠφελον, utinam periissem. Vide Buttm. gr. Gr. §. 137.

V. 1152. τοῦνδικον, justum i. e. verum.

Οἰδίπους.

αἰνῆς ὅδ', ὥς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἔλᾶ

Θεράπων.

οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ἀλλ' εἶπον, ὥς δοίην, πάλαι.

1155

Οἰδίπους.

πόθεν λαβών; οἰκεῖον, ἢ ἔξ ἄλλου τινός;

Θεράπων.

ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ'. ἐδεξάμην δέ του.

Οἰδίπους.

τίνος πολιτῶν τῶνδε, καὶ ποίας στέγης;

Θεράπων.

μὴ, πρὸς θεῶν, μὴ, δέσποθ', ἰστόρει πλέον.

Οἰδίπους.

ὅλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν. 1160

V. 1154. ἐς τριβὰς ἔλᾶ. moras quaerit. Britannus quidam pro τριβὰς mauult legere στραβάς.

V. 1160. Schaeferus ταῦτ'.

Θεράπων.

τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.

Οἰδίπους.

ἦ δουλος, ἦ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς;

Θεράπων.

οἶμοι· πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.

Οἰδίπους.

καὶ γὰρ ἀκούειν. ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον.

Θεράπων.

κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήζεθ' ἢ δ' ἔσω 1165
κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὥς ἔχει.

Οἰδίπους.

ἦ γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι;

V. 1163. πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ. — eo res re-
dit, vt horrenda mihi dicenda sint.

V. 1164. καὶ γὰρ ἀκούειν, sc. πρὸς αὐτῷ γ'
εἰμὶ τῷ δεινῷ. Perperam codd. et Aldus. ἀ-
κούων.

Θεράπων.

μάλιστ', ἄναξ.

Οἰδίπους.

ὥς πρὸς τί χρείας;

Θεράπων.

ὥς ἀναλώσαιμί νιν.

Οἰδίπους.

τεκοῦσα τλήμων;

Θεράπων.

Θεσφάτων γ' ὅκνω κακῶν.

V. 1168. ὥς πρὸς τί χρείας. gl. ὥς ἐπὶ ποίᾳ χρείᾳ.

V. 1169. τλήμων, significat hic misera perditaque, vt El. 275. 439.

Θεσφάτων γ' ὅκνω κακῶν. Sic tres codd. et Aldus. Reliqui vel Θεσφ. κακῶν ὅκνω, vel Θεσφ. ὅκνω κακῶν. Particula γε in responsione annuente semper post vnum verbum ponitur, et valet: sane, recte. Sane tristium oraculorum metu. Sic Aesch. Prom. 248.

Οἰδίπους.

ποίων;

1170

Θεράπων.

κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.

Οἰδίπους.

πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;

Θεράπων.

κατοικτίσας, ὧ δέσποθ', ὡς ἄλλην χθόνα
 δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἐνθεν ἦν. ὁ δὲ
 κακ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἶ,
 ὃν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς. 1175

Οἰδίπους.

ιοῦ, ioῦ. τὰ πάντ' ἄν ἐξίκοι σαφῆ.
 ὧ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,

V. 1172. ὡς ἄλλην χθόνα. Sic Ald. et omnes
 codd. ὡς hīc non valet εἰς, quod ea potesta-
 te ab Atticis non adhibetur, sed est pro
 καθά et subauditur εἰς. καθά δοκῶν ἀποί-
 σειν ἐκεῖνον τὸν παῖδα εἰς ἄλλην χθόνα.

ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ξὺν
 οἷς τ'
 οὐ χρῆν μ' ὁμιλῶν, οὓς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανῶν.

Χορὸς (μόνος).

στροφὴ ἀ.

Ἴὺ γενεαὶ βροτῶν,

1180

ὥς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μη —

δὲν ζώσας ἐναριθμῶ.

τίς γάρ, τίς ἀνὴρ πλέον

τᾶς εὐδαιμονίας φέρει,

ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν,

1185

καὶ δόξαντ' ἀποκλῖναι;

τὸ σὸν τοι παράδειγμ' ἔχων,

τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σὸν, ὦ

τλαῖμον Οἰδιπόδα, βροτῶν

οὐδένα μακαρίζω.

1190

ἀντιστροφή ἀ.

ὅστις καθ' ὑπερβολὰν

V. 1185. δοκεῖν, animo concipere, putare, sc.
 εὐδαιμονίαν φέρειν.

τοξεύσας ἐκράτησας τοῦ
 πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου,
 ὦ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας
 τὰν γαμψώνυχα παρθένον
 χρησμῳδόν· θανάτων δ' ἐμᾶ
 χώρα πύργος ἀνέστας·
 ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ
 ἐμός, καὶ τὰ μέγιστ' ἐτι —
 μάθης, ταῖς μεγάλαισιν ἐν
 Θήβαισιν ἀνάστων.

1195

1200

στροβὴ β'.

τανῦν δ' ἀκούειν, τίς ἀθλιώτερος;
 τίς ἐν πόνοις, τίς ἀταῖς ἀγρίαις.
 ζύνοικος ἀλλαγᾶ βίου;
 ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα,

1205

V. 1192. ἐκράτησας τοῦ. Hermannus suspicatur legendum esse: ἐκράτησας εἰς.

V. 1195. γαμψώνυχα παρθένον, virginem curuis unguibus.

V. 1201. Θήβαισιν. Alii, Heathio et Erfurdtto exceptis, Θήβαις.

V. 1202. Quis te miserius audiri, dici, potest.

ὦ μέγας λιμὴν
αὐτός ἤρκεσεν
παιδί καὶ πατρί
Θαλαμηπόλῳ πεσεῖν,
πῶς ποτε, πῶς ποθ' αἰ πατρῷ —

1210

αἰ σ' ἄλοκες φέρειν, τάλαι,
σῖγ' ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε;

ἀντιστροφὴ β'.

ἐφευρέ σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ὀρῶν χρόνος.
δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πάλαι

V. 1207. αὐτός. Vulgo αὐτός. Gl. supplet ὁ,
vt sit ὁ αὐτός. Brunckius ὡύτός. Vid. not.
ad v. 555. ἤρκεσεν codd. omnes. Aldd. ἤρ-
κησεν.

V. 1208. Heathius ante παιδί addendum pu-
tabat καὶ, vt hic versus antistrophico res-
pondeat. Sed in hoc v. 1219. cum Erfurdo
ex conjectura Seidlerii pro vulgato ὀδύρομαι
dedi δύρομαι.

V. 1212. ἐδυνάθησαν. Sic bene cum gl. ἐδυνή-
θησαν. Vulgo ἐδυνάσθησαν.

τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον. 1215

ἰὼ Λαίειον ὦ τέκνον,

εἶδε σ' εἶθ' ἐγὼ

μήποτ' εἰδόμαν.

δύρομαι γὰρ ὥς

περίαλλ' ἱακχίων 1220

ἐκ στομάτων. τὸ δ' ὀρθὸν εἶ —

πεῖν, ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν,

καὶ κατεκοίμησα τοῦμόν ὄμμα.

V. 1217. Vulgo εἶθε σ' εἶδε μήποτ' ἰδομαν.

Heathio auctore dedi εἶθ' ἐγὼ. εἰδόμαν. Sic
Dresd. a.

V. 1220. ἱακχίων ἐκ στομάτων. Brunckius
scripsit ἱαχαίων, ex C., quod adjectivum
ab ἱαχὴ derivat. In D. ἀχέων. In reliquis
ἱαχέων cum gl. φωνῶν. Cod. Trin. ἱαχείων
quod Erfurdtus mutavit in ἱακχίων ab ἱακ-
χος clamor, vociferanti ore lamentor.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ. ΧΟΡΟΣ.

Ἐξάγγελος.

Ω γῆς μέγιστα τῆςδ' αἰεί τιμώμενοι,
οἳ ἔργ' ἀκούσεσθ, οἷα δ' εἰσόψεσθ, ὅσον δ'
1225

ἀρεῖσθε πένθος, εἵπερ ἐγγενῶς ἔτι
τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἰστρον, οὔτε Φᾶσιν ἂν
νίψαι καθαρχῶ τήνδε τὴν στέγην, ἵσα
κεύθει· τὰ δ' αὐτίκ' ἐς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
1230

ἐκόντα, κούκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν
μάλιστα λυποῦσ' αἰ φανῶσ' αὐθαίρετοι.

Χορὸς.

λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν ἤδειμεν, τὸ μὴ οὐ

V. 1228. Aqua fluviali vel marina crimina
quasi ablui perhibebantur. Sic Virgil, Aen.
IX. 818. abluta caede.

V. 1232. αἰ φανῶσ'. Sic duo codd. Vulgo αἰ
ν, siue αἰ ν dura elisione vocalis α.

V. 1233. Ordo est: λείπει μὲν οὐδὲ, τὸ μὴ οὐ
βαρύτερον εἶναι ταῦτα, ἃ πρόσθεν ἤδειμεν.

βαρύστον' εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φής;

Ἐξάγγελος.

ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἶπεῖν τε καὶ 1235
μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα.

Χορὸς.

ὦ δυστάλαινα. πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας;

Ἐξάγγελος.

αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν
ἀλγιστ' ἀπεστιν· ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.
ἔμως δ', ὅσον γε καὶ ἐμοὶ μνήμης ἐνι, 1240

V. 1235. ὁ μὲν τάχιστος. Multi viri docti hunc locum corruptum judicantes, conjecturis emendare voluerunt, quorum quidam scriptum fuisse suspicatur, ὁ μὲν τ' ἄχθιστος, vel ἔχθιστος. At Atticis poëtis ante literas κτ vel χθ vocalis in eadem voce nusquam correpta fuit. εἶπεῖν τε καὶ μαθεῖν. gl. εἰς τὸ εἶπεῖν ἐμὲ δηλονότι, καὶ εἰς τὸ μαθεῖν ὑμᾶς.

V. 1240. καὶ ἐμοὶ μνήμης ἐνι. Est pleonasmus καὶ ἐμοὶ ἐνι, qualis vero apud Sophoclem

πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα.
 Ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρηλθ' ἔσω
 θυρώνος, ἴετ' εὐθύ πρὸς τὰ νυμφικὰ
 λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς.
 πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρρήξας ἔσω 1245
 καλεῖ τὸν ἤδη Λαΐον πάλαι νεκρόν,

---

et alios saepe occurrit. Sic Phil. 1056.
 πάρεστι παρ' ἡμῖν.

V. 1242. ὀργῇ χρωμένη, furore percita, 'ira
 flagrans.

V. 1243. ἴετ' εὐθύ. sic D. cum gl. ὤρμα κατ'
 ὀρθόν. Sed in textu εὐθύς. In impressis
 ἴκετ' εὐθύ. Verbum ἱεμαι producitur in tem-
 poribus, quae augmentum recipiunt. Sic An-
 tig. 432. ἱέμεσθαι prima longa.

V. 1245. Gl. ὅπως δὲ εἰσῆλθεν ἔσω, ἐπιρρήξα-
 σα, ἡγουν κλείσασα, τὰς πύλας. Mus-
 grauius jungit ἐπιρρήξας ἔσω, vi ab in-
 terna parte occludens.

V. 1246. καλεῖ est praes. histor. quod Latini
 sunt imitati. Vulgo κάλει.

μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὕφ' ὧν
 θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουςαν λίποι
 τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
 γοᾷτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς, 1250
 ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα, καὶ τέκν' ἐκ πέκνων τέκοι.
 χῶπας μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκ ἔτ' οἶδ' ἀπόλλυται.
 βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὕφ' οὗ
 οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν.
 ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν. 1255
 φοιτᾷ γὰρ, ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν.
 γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρώαν δ' ὅπου
 κίχοι διπλὴν ἄρουραν οὗ τε καὶ τέκνων.
 λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαίμόνων δείκνυσί τις.

V. 1247. σπερμάτων gl. παίδων. τουτέστι τοῦ Οἰδίποδος.

V. 1249. παιδουργίαν, pro παιδουργόν. Sic ὁμηλικίη pro ὁμήλιξ Odyss. Z. 25.

V. 1250. γοᾷτο. Attici saepissime in versus initio augmentum omisserunt. Brunck. ἐγοᾷτο.

V. 1251. ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα. Sic D. T. Ceteri codd. et Ald. ἄνδρας.

οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἳ παρῆμεν ἐγγύθεν. 1260
 δεινὸν δ' αὖσας, ὡς ὑφηγητοῦ τινός,
 πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ'. ἐκ δὲ πυθμένων
 ἔκλινε κοῖλα κληῖθρα, κάμπιπτει στέγη,
 οὗ δὴ κρεμαστήν τὴν γυναικ' ἐσείδομεν,
 πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλεγμένην. ὁ δὲ 1265
 ὅπως ὄρᾳ νιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας,
 χαλᾷ κρεμαστήν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῆ

V. 1261. ὡς ὑφηγητοῦ τινός. sc. ὑφηγουμένου
 αὐτῷ. tamquam si viam quis praemonstraret.
 Omnes codd. ὑφηγητοῦ. gl. ὀδηγού. In im-
 pressis perperam ὑφ' ἡγητοῦ. Vide supra 966.

V. 1263. κληῖθρα. Aldus κλειῖθρα.

V. 1265. ἐώραις. Tres Codd. αἰώραις proba
 quidem forma, sed repugnante metro.

V. 1266. δεινὰ. Neutr. plur. hīc vt saepe
 alias pro aduerbio.

V. 1267. Aldus edidit: ἐπεὶ δὲ γῆ ἔκειθ' ὁ
 τλήμων, δεινὰ δ' ἦν. — In B. ἐπὶ δὲ γῆ
 ἔκειθ' ὁ τλήμων, cum glossa superscripta ἡ
 αἰθλία. In D. ἐπὶ δὲ γῆ ἔκειτο τλάμων.
 Brunckius emendavit: ἐπεὶ δὲ γ' ἡ τλήμων

ἔκειτο τλήμων, δεινὰ γ' ἦν τὰνθ' ὅρᾱν.
 ἀποσπάσας γὰρ εἰμάτων χρυσηλάτους
 περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο, 1270
 ἄρας ἔπαισεν ἄρ' ἄρα τῶν αὐτοῦ κύκλων,

ἔκειτο, δεινὰ τὰνθ' ἦν ὅρᾱν, has ob causas: Inutilem esse, inquit, soli, γῆς, mentionem, quod, cum cadauer pensile modo conspectum esset, per se satis intelligatur, et, vt librarius imperitus ex γ' ἦ fecisset γῆ facile fieri potuisse, tum, eadem socordia verborum ordinem esse inuersum et ex ἔκειτο factum ἔκειθ' ὅ, denique particulam δὲ semper aduersatiuam esse et hīc locum habere non posse. At articuli in extremo versu positi vnicum apud Tragicos reperitur exemplum Antig. 405. et verborum inuersione omnino non opus est, si pro δὲ ponitur γὲ. Vocalium concursus γῆ ἔκειτο saepius occurrit, sicut quoque articuli omissio eadem ratione. Lectionem, quam habemus, Erfurdto doctissimo debemus.

V. 1270. Fibulis olim utebantur mulieres Graecae more Dorum vel carum, donec male aliquando illis vsae vestitum Ionicum usurpare iussae sunt.

αὐδῶν τοιαῦθ'. Ὅθ' οὐνεκ' οὐκ ὀψοιντό νιν,
 οὐθ' οἷ' ἐπασχεν, οὐθ' ὅποϊ' ἔδρα κακὰ,
 ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὐς μὲν οὐκ ἔδει
 ὀψοίεθ', οὐς δ' ἔχρηζεν οὐ γνωσοίετο. — 1275
 τοιαῦτ' ἐφυμνῶν, πολλάκις τε κούχ' ἅπαξ

V. 1272. οὐκ ὀψοιντο. Sic boni codd. Turne-
 bus edidit ὀψοιτο. Plur, autem praeferendum
 est cum sequatur ὀψοίντο γνώσوينτο. ὀψοιν-
 το non pendet a neutro plur. ἄρδρα, sed
 est supplendum κύκλοι. οὐκ ὀψοιντό νιν οἷα
 ἐπασχεν est por. οὐκ ὀψοιντο οἷα αὐτὸς
 ἐπασχεν. Sic etiam Latini, ut Plautus: eam
 veretur, ne perierit.

V. 1275. ὀψοίεθ'. Vauvillersius hunc locum
 haud intelligens reponit ridicule ὀσσοίεθ'.
 ἐν σκότῳ ὀπτεσθαι est omnino non videre,
 ut supra v. 419. βλέποντα σκοτον, cernen-
 tem caliginem, cernentem nihil significat.
 Oedipus dicit, oculos suos in posterum non
 visuros, quos non oporteat vidēre in tenebris,
 i. e. se eorum adspectu priuatum iri, quos
 videre maxime sit jucundum, sc. liberos suos.

V. 1276. ἐφυμνῶν, ἡγουν δυσφημῶν.

ἦρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα. Φοίνιαι δ' ὁμοῦ
 γλῆναι γένει' ἔτεγγον. οὐδ' ἀνιέσαν
 φόνου μυδώσας σταγόνας· ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
 ὄμβρος χαλάζης αἵματός τ' ἔτέγγετο. 1280
 τὰδ' ἐκ δυεῖν ἔρξωγεν, οὐ μόνου, κακὰ.
 ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῇ κακὰ.
 ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν
 ὄλβος δικαίως· νῦν δὲ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
 στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη κακῶν
 1285
 ὅς' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπὸν.

V. 1280. Aldus: ὄμβρος χαλάζης αἵματος
 ἔτέγγετο. In T. αἵματός τ' ἔτέγγετο. ater
 lacrimarum imber et sanguinis grando deci-
 debat. Brunckius scripsit: χαλάζης αἵμα-
 τος ἀπετέγγετο. χαλάζης pro χαλάζαις.

V. 1282. συμμιγῇ κακὰ. Brunckius suspica-
 tur, Sophoclem scripsisse συμμιγῇ πελεῖ et
 Hermannus duos versus fabricatos esse ex vno
 τὰδ' ἐκ δυοῖν ἔρξωγε συμμιγῇ κακὰ. Tragicus
 non simpliciter μόνου scripsisse videtur, quum
 μόνου τοῦδε vel ἑνὸς expectetur.

V. 1284. τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ. Alii τῇδε θῆμέρᾳ.

Χορός.

νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ;

Ἐξάγγελος.

βοᾷ διοίγειν κλῆθρα, καὶ δηλοῦν τινὰ
τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
τὸν μητρὸς . . . . αὐδῶν ἀνοσί, οὐδὲ ῥητά μοι,

1290

ὥς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτόν, οὐδ' ἔτι
μενῶν δόμοις ἀρᾶϊος, ὥς ἠράσατο.

ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινός
δεῖται. τὸ γὰρ νόσημα μείζον ἢ φέρειν.

δείξει δὲ καὶ σοί κλῆθρα γὰρ πυλῶν τάδε 1295
διοίγεται. θεάμα δ' εἰσόψει τάχα
τοιοῦτον, οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι.

V. 1294. nam doloris vis major est, quam quae
tolerari possit.

V. 1296. εἰσόψει gl. θεάση.

V. 1297. οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι. gl.
καὶ τὸν μισοῦντα ἐλεῆσαι.

ΧΟΡΟΣ. ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Χορός.

ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
 ὦ δεινότατον πάντων, ὅς' ἐγὼ
 προσέκυρσ' ἤδη. τίς σ', ὦ τλήμων, 1300
 προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας
 μείζονα δαίμων τῶν μακίστων
 πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ;
 Φεῦ, Φεῦ, δυσταῖν'. ἀλλ' οὐδ' εἰδεῖν
 δύναμαί σ', ἐθέλων πόλλ' ἀνερέσθαι, 1305

V. 1299. ὅς' ἐγὼ προσέκυρσ' ἤδη. Verbum
 προσκύνω cum datiuo construi solet, hic sub-
 jungitur accusat: Sic verba composita saepe
 casum adsciscunt, quem regit, vel simplex
 verbum, vel praepositio. Resoluenda haec
 phrasis sic: πρὸς ἔσα ἐγὼ ἤδη ἔκυρσα.

V. 1302, μακίστων. Dorica μάσσων, μάκι-
 στος adhibent Tragici pro μείζων, μέγιστος.
 Perperam in C. κακίστων.

V. 1304. δυσταῖν' Perperam Ald. δύστανος.
 In seq. v. distincte exhibet B. δύναμαί. σ'
 ἐθέλων. In reliquis σε θέλων.

πολλὰ πυθέσθαι, πολλά δ' αἰθεῖναι.
τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.

Οἰδίπους.

αἶ αἶ αἶ αἶ,

φεῦ, φεῦ. δύστανος ἐγώ. ποῖ γὰρ
φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι φθογγά 1310
διαπέταται φορέδην; ἰὼ δαῖμον, ἴν' ἐξήλου.

Χορὸς.

ἐς δεινόν, οὐδ' ἀκουστόν, οὐδ' ἐπόψιμον.
στροφὴ ἅ.

Οἰδίπους.

ἰὼ σκότου

νέφος ἐμὸν ἀπώτροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον,
αἰδάματόν τε καὶ δυσούριστον. οἶμοι, 1315

V. 1311. διαπέταται. Sic Ald. et pars codi-
cum. Alii διαπέπταται, unus E. διέπτα-
ται. Brunckius, qui versus aliter disposuit,
scripsit: πέτεται. Φορέδην valet h. l. ὀρμη-
τικῶς. ἐξήλου. Alii ἐξήλω.

V. 1315. αἰδάματον. Vulgo αἰδάμαστον, con-
tra metrum.

οἷμοι μάλ' αὖθις. οἷον εἰσέδυ μ' ἄμα
κέντρων τε τῶνδ' οἷστρομα, καὶ μνήμη κακῶν.

Χορὸς.

καὶ θαῦμά γ' οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πῆμασιν
διπλᾶ σε πενθεῖν, καὶ διπλᾶ φορεῖν κακά.
ἀντιστροφὴ α'.

Οἰδίπους.

ἰὼ φίλος,

1320

σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος. ἔτι γάρ
ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων. Φεῦ.
οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκα σαφῶς,
καίπερ σκοτεινός, τήν γε σὴν αὐδὴν ὁμῶς.

Χορὸς.

ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς 1325
οψεῖς μαρᾶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;

V. 1319. Φορεῖν. Nonnulli codd. et Ald.
Φέρειν.

V. 1322. Φεῦ in Aldina contra metrum gemi-
natum. Plerique codd. seq. v. ἐμέ.

στροφὴ β'.

Ἀπόλλων τάδ' ἦν, Ἀπόλλων, Φίλοι,
ὁ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ', ἐμὰ πάθρα.
ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ
τλάμων.

τί γὰρ ἔδει μ' ὁρᾶν, 1330
ὅτῳ γ' ὁρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ.

Χορὸς.

ἦν ταῦθ', ὅπως περ καὶ σὺ φῆς.

στροφὴ γ'.

V. 1327. Ἀπόλλων τάδ' ἦν, vt nos. Apollo
war das. Φίλοι. Vulgo ὦ Φίλοι.

V. 1328. Hunc versum sic Aldus edidit, mu-
tata tantum interpunctione, et sic in pluri-
mis codd. scriptum est. Reliqui codd. par-
tim ὁ κακὰ κακὰ τελῶν, — partim ὁ τε-
λῶν ἐμὰ τάδε πάθρα, partim ὁ κακὰ τε-
λῶν τάδ' ἐμὰ πάθρα. Brunckius mutauit:
ὁ κακὰ τελῶν ἐμὰ, κακὰ τάδ' ἐμὰ πάθρα.

V. 1329. νιν. i. e. ὄψεις ἐμοῦ.

Οἰδίπους.

τί δῆτά μου βλεπτόν, ἢ
 στερκτόν, ἢ προσήγορον
 ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾶ, φίλοι; 1335
 ἀπαγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστά με,
 ἀπάγετ', ὦ φίλοι, τὸν μέγ' ὀλέθριον,
 τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς
 ἐχθρότατον βροτῶν.

Χορός.

δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον, 1340
 ὥς σ' ἠθέλησα, μηδ' ἀναγνῶναι ποτ' ἄν.
 ἀντιστροφὴ β'.

V. 1333. δῆτά μοι. Sic plures codd. Brunckius Aldinam lectionem δῆποτ' ἐμοὶ accepit.

V. 1336. ὅτι τάχιστά με. Vide Buttm. gr. Gr. §. 136.

V. 1337. ὀλέθριον. Sic omnes codd. quidam pro μέγα, habent μέγαν. Brunckius edidit: τὸν ὀλεθρον μέγαν.

V. 1341. ἀναγνῶναι ποτ' ἄν. Sic plurimi codd. Aldus et membr. ποτὲ sine ἄν.

Οἰδίπους.

ὅλοιθ' ὅστις ἦν, ὅς ἀγρίας πέδας
 νομάδος ἐπιποδίας μ' ἀπό τε φόνου
 ἔρρύτο κανέσωσεν, οὐδὲν εἰς χάριν πράσσων.
 τότε γὰρ ἂν θανὼν 1345
 οὐκ ἦν φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος.

Χορός.

θέλονται καί μοι τοῦτ' ἂν ἦν.
 ἀντιστροφὴ γ'.

Οἰδίπους.

οὐκ οὖν πατρός γ' ἂν φονεὺς
 ἦλθον, οὐδὲ νυμφίος
 βροτοῖς ἐκλήθην ὦν ἔφυν ἄπο. 1350

V. 1342. *es ἀγρίας πέδας.* Sic plerique codd.
 Brunckius et Ald. *ὅς ἀπ' ἀγρίας πέδας.*

V. 1343. In codd. *ἐπιποδίας ἐλυσέ μ', ἀπό,*
s. ἔλυσ' ἐμ' ἀπό, s. *ἔλυσεν ἀπ'.* Heathius
 et Erfurdus *ἔλυσεν* vt glossema repudiant.

V. 1349. *ἦλθον,* non patris interfector huc
 venissem. Alii putant pro *ἦν* positum.

νῦν δ' ἄθεος μέν εἰμ', ἀνοσίων δὲ παῖς,
 ὁμογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
 εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν,
 τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους.

Χορὸς.

οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς.

1355

κρείσσων γὰρ ἦσθαι μηκέτ' ὦν, ἢ ζῶν τυφλός.

Οἰδίπους.

ὥς μὲν τάδ' οὐχ ᾧδ' ἔστ' ἀριστ' εἰργασμένα,
 μή μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι.

ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὁμμασιν ποίοις βλέπων
 πατέρας ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς Ἅιδου μολών,

1360

V. 1351. ἄθεος. Vulgo ἄθλιος contra me-
 trum.

V. 1352. ἔτε, auctore Hermannno, quod et
 cum metro congruit et in antistrophico 1358
 τῷ ἔτι respondet. Vulgo ἔφυν.

V. 1359. Ordo est: οὐκ οἶδα ποίοις ὁμμασιν
 προσεῖδον πατέρας, οὐδὲ τάλαιναν μητέρας
 βλέπων εἰς Ἅιδου μολών.

οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ', οἷν ἐμοὶ θυοῖν
 ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα.
 ἀλλ' ἢ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος,
 βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί.
 οὐ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτέ. 1365
 οὐδ' ἄστυ γ', οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαιμόνων
 ἀγάλμαθ' ἱερά, τῶν ὅ παντλήμων ἐγὼ
 κάλλιστ' ἀνὴρ, εἰς ἓν γε ταῖς Θήβαις τρα-
 φεῖς,
 ἀπεστέρης' ἐμαυτὸν, αὐτὸς ἐννέπων
 ὦθεϊν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν 1370

V. 1361. κρείσσονα ἀγχόνης, atrociora, quam
 quae suspendio lui possint.

V. 1362. ἐφίμερος. Sic Ald. et omnes codd.
 Plures in editiones incuria ἐφήμερος manauit.

V. 1364. βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε. Proprie
 dicendum erat βλαστόντων ὅπως ἔβλαστον.
 Vulgo in fine versus interrogationis signum
 est positum.

V. 1367. Ordo est: τῶν ἐγὼ — κάλλιστα
 ἀπεστέρης' ἐμαυτὸν. κάλλιστα ironice di-
 ctum est. τραφεῖς seq. v. hic, vt saepe alias
 valet διατρέψας.

Φανέντ' ἀναγνον. καὶ γένους τοῦ Λαΐου
 τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμήν,
 ὀρθοῖς ἐμελλον ὄμμασιν τούτους ὄρᾶν;
 ἤκιστά γ' ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
 πηγῆς δι' ὧτων φραγμός, οὐκ ἂν ἐσχόμην

1375

τὸ μὴ ποκλεῖσαι τοῦμόν αἰθλιον δέμας,

V. 1371. Vulgo post Λαΐου interpungitur. Sensus tum esset, etsi e Laii semine natus esset: Λαΐου γένος est Oedipus ejusque liberi. Atqui non dixerat Oedipus, se expelli debere, si ipse Laii occisor esset, quod de eo ne cogitare quidem poterat. Melius Hermannus post ἀναγνον interpungit et seqq. vertit: et quum ego mea labe ita Laii genus contaminaverim.

V. 1373. Τούτους, i. e., τοὺς Θεβαίους. Alii τούτοις.

V. 1374. Ordo est: ἀλλ' εἰ ἔτ' ἦν φραγμός τῆς ἀκούσης πηγῆς δι' ὧτων.

V. 1375. ἂν ἐσχόμην. Aldus ἀνεσχόμην. et sic plerique vett. codd. Alii ἤνεσχόμην.

V. 1376. τὸ μὴ ποκλεῖσαι. Nonnulli codd.

ἴν' ἦν τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν. τὸ γὰρ
 τὴν φροντίδ' ἔζω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκύ.
 ἰὼ Κιθαρῶν, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν
 ἔκτεινας εὐθύς, ὥς ἐδείξα μήποτε 1380
 ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἐνθεν ἦν γεγώς;
 ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε, καὶ τὰ πάτρια
 λόγῳ παλαιὰ δάμαθ', οἷον ἄρα με
 κάλλος κακῶν ὑπουλον ἐξεθρέψατε.
 νῦν γὰρ κακός τ' ὢν καὶ κακῶν εὗρίσκομαι. 1385

ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη,
 δρυμός τε, καὶ στένωπός ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,

τὸ μὴ ἀποκλεῖσαι. Sed sic scribi non pote-
 rat, quod η α in unam syllabam coalescunt.

V. 1579. οὐ non ad λαβὼν, sed ad ἔκτεινας
 referendum est.

V. 1380. ὥς valet hic, ut nunquam ostendis-
 sem; sic ἴν' ἦν v. 1577, ut essem.

V. 1384. κάλλος κακῶν ὑπουλον. i. e., ex-
 terne pulchrum, interne morbis latentibus
 plenum. Sensus est: qualem me felicitatis
 speciem malorum ulceri enutriistis.

αἱ τοῦμόν αἶμα, τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο,
 ἐπίετε πατρός, ἀρ' ἐμοῦ μέμνησθ', ὅτι
 οἱ ἔργα δράσας ὑμῖν, εἶτα δεῦρ' ἰὼν 1390
 ὅποι' ἐπρασσον αὐθις; ὦ γάμοι, γάμοι,
 ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
 ἀνεῖτε ταῦτόν σπέρμα, καὶ πεδείξατε
 πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἶμ' ἐμφύλιον,
 νύμφας, γυναῖκας, μητέρας τε, χῶπόσα 1395

αἰσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.

V. 1388. τοῦμόν αἶμα πατρός pro τοῦμοῦ
 πατρὸς αἶμα.

V. 1390. ὑμῖν. gl. παρ' ὑμῖν.

V. 1391. ὦ γάμοι. Plural. pro Sing. vide su-
 pra 366.

V. 1393. ἀνεῖτε. Secunda plur. aor. 2. ε in ει
 mutato, pro ἀνετε. Sic in tertia plur. oc-
 currit: ἀνεῖσαν, καθεῖσαν, μεθεῖσαν, παρ-
 εῖσαν.

V. 1396. αἰσχιστὰ ἔργα non tantum ad li-
 beros et incestum connubium, sed etiam ad
 mutuum parentum mortem ejusque causas re-
 ferendum est.

ἀλλ', οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ', ἃ μηδὲ δρᾶν καλόν,
 ὅπως τάχιστα, πρὸς θεῶν, ἔξω μέ που
 καλύψατ', ἢ φονεύσατ', ἢ θαλάσσιον
 ἐκρίψατ', ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι 1400
 ἴτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.

πεῖθεσθε, μὴ δείσητε. τὰ μὰ γὰρ κακὰ
 οὐδεὶς οἶός τε πλήν γ' ἐμοῦ φέρειν βροτῶν.

Χορὸς.

ἀλλ' ὦν ἐπαιτεῖς ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε
 Κρέων, τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν' ἐπεὶ 1405

χώρας λέκειπται μούνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.

Οἰδίπους.

οἴ μοι τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
 τίς μοι φανεῖται πίστις ἐνδίκος; τὰ γὰρ
 πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφεύρημαι κακός.

V. 1398. ἔξω sc. τῆς πολέως.

V. 1402. μὴ δείσητε, ne meum contactum prae metu, sc. piaculi contrahendi, fugiatis.

V. 1403. πλήν γ' ἐμοῦ. Sic D. Reliqui codd.

ΚΡΕΩΝ. ΟΙΔΙΠΟΥΣ. ΧΟΡΟΣ.

Κρέων.

οὐχ ὥς γελαστής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα, 1410
οὐδ' ὥς ὄνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.

ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι,
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσιν φλόγα
αἰδεῖσθ' ἀνακτος Ἥλιου, τοιόνδ' ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ, 1415
μήτ' ὄμβρος ἱερός, μήτε φῶς προσδέζεται.

πλήν ἐμοῦ. Attici vero poëtae ante ε post
syllabam longam in ν γε inserere solent. πλήν
γε frequentissimum est.

V. 1410. οὐχ ὥς γελαστής — οὐδ' ὥς ὄνει-
διῶν. Sic Aldus. Codd. alii οὐθ' ὥς — οὐθ'
ὥς. Alii οὐθ' ὥς — οὐδ' ὥς.

V. 1411. τῶν πάρος κακῶν, refertur ad con-
tentionem, quae inter Creontem et Oedipum
paullo ante intercesserat.

V. 1416. ὄμβρος ἱερός. Musgravius hoc de
elemento aqueo intelligi vult, neque de aqua
lustrali, vt alii. Creon commemorat terram,
imbrem, lumen, quae veteres vt sancta diuinae
reuerentur.

ἀλλ' ὥς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε.
τοῖς ἐν γένει γὰρ τὰγγενῇ μάλισθ' ὄρᾱν,
μόνοισ τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.

Οἰδίπους.

πρὸς Θεῶν, ἐπείπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,

1420

ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἀνδρ' ἐμέ,
πιθοῦ τι μοι πρὸς σοῦ γὰρ, οὐδ' ἐμοῦ, φράσω.

Κρέων.

καὶ τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν;

Οἰδίπους.

ῥίψον με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ', ὅπου

V. 1418. Ordo est: τοῖς ἐν γένει μόνοις εὐσεβῶς ἔχει, μάλισθ' ὄρᾱν τ' ἀκούειν τὰγγενῇ κακά.

V. 1420. ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας, spem meam fefellisti. Non enim Creontem ab ipso opprobriis lacessitum tam benignum fore sperauerat.

V. 1422. πρὸς σοῦ, οὐδ' ἐμοῦ. e re tua, non mea.

θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος. 1425

Κρέων.

ἔδρασ' ἄν, εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἄν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἔχρηζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.

Οἰδίπους.

ἀλλ' ἢ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις,
τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.

Κρέων.

οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'· ὁμως δ' ἴν' ἔσταμεν 1430
χρείας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.

Οἰδίπους.

οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὑπερ;

V. 1425. vbi neminem mortalium adloqui pos-
sim.

V. 1426. ἔδρασ' ἄν. Vide Buttm. Gr. §. 126.
12.

V. 1428. ἴν' ἔσταμεν χρείας, vt praesens re-
rum status est.

Κρέων.

καὶ γὰρ σὺ νῦν γ' αἶν τῷ θεῷ πίστιν φέροισ.

Οἰδίπους.

καὶ σοί γ' ἐπισκῆπτω τε, καὶ προτρέψομαι,
τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον

1435

θεῶ. καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὑπερ.

ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιοθήτω τόδε

πατρῶον ἄστυ ζώντος οἰκητοῦ τυχεῖν.

ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἐνθα κλήζεται

οὔμος Κιθαιρῶν οὔτος, ὃν μήτηρ τ' ἐμοὶ 1440

πατὴρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον,

V. 1453. νῦν γ' αἶν. Vulgo νῦν τ' αἶν.

V. 1435. τῆς 'μὲν κατ' οἴκους. sc. κειμένης
Ἰοκάστης.

V. 1436. τελεῖς, officium praestare.

V. 1440. ἐνθα — οὔτος, ubi est, qui meus
Cithaeron dicitur.V. 1441. ζῶντι. Sic a doctis viris emendatum
et editum est; si ζῶντε reperitur ad μητὴρ et
πατὴρ referendum est.

ν' ἐξ ἐκείνων, οἱ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
 καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἄν νόσον,
 μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
 θνήσκων ἐσώθην, μὴ πὶ τῷ δεινῷ κακῷ. 1445
 ἀλλ' ἢ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅπηπερ εἶσ', ἵτω.
 παίδων δέ, τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέων,
 πρόσθ' ἡμέριμναί. ἄνδρες εἰσὶν, ὥστε μὴ
 σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἐνθ' ἄν ᾧσι, τοῦ βίου.
 ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοις ἐμαῖν,
 1450
 αἷν οὐ ποθ' ἢ μὴ χωρὶς ἐστιάθῃ βορᾶς
 τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ

V. 1442. οἱ μ' ἀπωλλύτην, non tam actionem,
 quam consilium seu voluntatem significat;
 qui me perdere voluerunt.

V. 1443. μ' ἄν πέρσαι, me perituum, non,
 ut vulgo, fuisse. Praesagit enim Oedipus
 mortis genus, quo, ut absumeretur, futurum
 erat.

V. 1445. θνήσκων, morti jam traditus. —
 μὴ nisi.

V. 1451. junge τράπεζα βορᾶς. ἀνευ τοῦδ'
 ἀνδρός. Vide supra v. 552.

ψαύοιμι, πάντων τῶνδ' αἰεὶ μετειχέτην.
ταῖν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χερσῶν
ψαῦσαι μ' ἔασον, καὶ ποκλαύσασθαι κακὰ.

1455

ἰθ', ὦ νᾶξ,

ἰθ', ὦ γονῇ γενναῖε. χερσὶ τ' ἂν θιγὼν
δοκοῖμ' ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον.

τί φημί;

οὐ δὴ κλύω πού, πρὸς θεῶν, τοῖν μοι φίλοι

1460

δακρυρροοῦντοιν; καὶ μ' ἐποικτεῖρας Κρέων
ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐκγόνοι ἐμοῖν;

λέγω τι;

Κρέων.

λέγεις. ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,

V. 1457. ὦ γονῇ γενναῖε, qui non genitus es
incestis parentibus.

V. 1460. φίλοι sc. παρθένοι.

V. 1462. ἐκγόνοι ἐμοῖν. Vulgo ἐγγόνοι. gl.
τῶν ἐμῶν παίδων.

γνούς τήν παροῦσαν τέρψιν, ἥ σ' εἶχεν πάλαι.

1465

Οἰδίπους.

ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σε τῆςδε τῆς ὁδοῦ
 δαίμων ἄμεινον ἢ 'μέ Φρουρήσας τύχοι.
 ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε
 ὡς τὰς ἀδελφάς τάςδε τὰς ἐμὰς χέρας,
 αἰ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμῖν ὧδ' ὄραν 1470
 τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὔξένησαν ὄμματα.
 ὅς ὑμιν, ὦ τέκν', οὐθ' ὄρων, οὐθ' ἱστορῶν,
 πατὴρ ἐφάνθη ἐνθεν αὐτὸς ἠρόθην.
 καὶ σφὼ δακρύω· προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω.
 νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου, 1475
 οἷον βιώναι σφὼ πρὸς ἀνθρώπων χρεῶν.
 ποίας γὰρ ἀστῶν ἤξετ' εἰς ὀμιλίας;
 ποίας δ' ἐορτάς, ἐνθεν οὐ κεκλαυμέναι

V. 1465. ἥ σ' εἶχεν πάλαι. Nonnulli codd. ἦν
 εἶχες πάλαι. Turnebus edidit, ἥς εἶχες
 πάλαι.

V. 1468. ἔλθετε. sc. ἐπὶ.

V. 1476. οἷον. Codd. aliquot οἶω, i. e. οἶας.
 mascul. duale pro feminino. Cf. Antig. v. 561.

πρὸς οἶκον ἵξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
 ἀλλ' ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἤκητ' ἀκμαίς,
 1480

τίς οὗτος ἔσται; τίς παραρρίψει, τέκνα,
 τοιαῦτ' ὀνειδῆ λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
 γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα;
 τί γὰρ κακῶν ἀπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
 ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν, 1485
 ὁθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, καὶ τῶν ἴσων
 ἐκτήσαθ' ὑμᾶς, ὥνπερ αὐτὸς ἐξέφυ.

V. 1481. In E. τίς οὗτος ἔσται γ', ὅς παρ-
 αρρίψει. παραρρίψει neutraliter est adhi-
 bitum, subaudito κίνδυνον, quis o filiae, adeo
 projecta erit audacia?

V. 1482. ἃ τοῖς ἐμοῖς — δηλήματα; sic om-
 nes libri et codd.; quae meis parentibus,
 Laio et Jocastae, et vestris simul, Oedipo
 et Jocastae, noxae erunt. Post γονεῦσιν sub-
 audiendum ἦν. Brunckius mutavit hanc le-
 ctionem sic: ἃ τοῖς ἐμοῖς ἐστίν, γονεῦσι
 σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα; vertit: quae gene-
 ri inhaerent meo, parentibus vestris vobisque
 exitialia.

τοιαῦτ' ὄνειδιεῖσθε· καὶ τίς γαμεῖ;
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὦ τέκν'· ἀλλὰ δηλαδὴ
χέρσους φθαρῆναι καὶ γάμους ὑμᾶς χρεών
1490

ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ
ταύταιν λέλειψαι, νῶ γάρ, ὦ φυτεύσαμεν
ὀλύλαμεν δ' ὄντε, μή σφε παρίδης
πτωχάς, ἀνάνδρους, ἐγγενεῖς ἀλωμένας,
μηδ' ἐξισώσης τάςδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. 1495
ἀλλ' οἴκτισον σφᾶς, ὧδε τηλικάςδ' ὀρώων,
πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος

V. 1490. Apud veteres magna habebatur fortuna adversa, haud nupta mori. Putabant vero puellas haud nuptas in Orco assecuturas esse conjugium. cf. Antig. v. 1240.

V. 1493. παρίδης. Dawesius emendavit περιίδης, quod Brunckius accepit, dicens: „deprauate omnes libri παρίδης, claudicante versu.“ Praepositionem περὶ autem Tragici nunquam in senarios, trochaicos aut anapaestos legitimos admittunt; ut Porsonus monet. παρίδης positum est h. l. pro ἰδης.

V. 1497. πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος. praeterquam quod ad te attinet.

ζύννευσον, ὦ γενναῖε, σῇ ψαύσας χερί.
 σφῶν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἶχετον γ' ἤδη Φρέ-
 νας,
 πόλλ' ἂν παρήνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὐχέσθαι μοι,
 1500

οὗ καιρὸς αἰεὶ ζῆν, βίου δὲ λώονος
 ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρὸς.

Κρέων.

ἄλῃς. ἴν' ἐξήκεις δακρύων; ἀλλ' ἴθι στέγης
 ἔσω.

Οἰδίπους.

πειστέον, κεῖ μηδὲν ἡδύ.

V. 1498. σῇ ψαύσας χερί, hoc fidei datae
 signum erat.

V. 1500. εὐχέσθαι μοι τοῦτο. εὐχέσθαι hic
 passivè sumendum est, i. e. ταύτης τῆς εὐ-
 χῆς τυγχάνετε ἀπ' ἐμοῦ. hoc a me votum
 habete. Raro sic εὐχομαι adhibetur. Multi
 de hujus lectionis veritate dubitantes con-
 jecturis hanc emendare studuerunt.

V. 1501. καιρὸς, expedit.

Κρέων.

πάντα γὰρ καιρῷ καλᾷ.

Οἰδίπους.

οἷσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι;

1505

Κρέων.

λέξεις, καὶ τίτ' εἴσομαι κλύων.

Οἰδίπους.

γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον.

Κρέων.

τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν.

V. 1504. καιρῷ sc. ἐν, tempestiva.

V. 1505. οἷσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι. Codd. et impressi εἶμί. Valet autem εἶμι hīc πορεύσομαι. ἐφ' οἷς, qua lege, qua conditione?

V. 1506. πέμψεις ἄποικον. Aliquot codd. πεμψης. Aldus ἀπ' οἴκων.

Οἰδίπους.

ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἦκω.

Κρέων,

τοιγαροῦν τεύξει τάχα.

Οἰδίπους.

Φῆς τὰδ' οὖν;

Κρέων.

ἄ μὴ φρονῶ γάρ, οὐ φιλῶ λέγειν μάτην.

Οἰδίπους.

απαγέ νύν μ' ἐντεῦθεν ἤδη.

Κρέων.

στεῖχέ νυν, τέκνων δ' ἀφοῦ.

Οἰδίπους.

μηδαμῶς ταύτας γ' ἔλη μου.

1510

V. 1507. θεοῖς γ' ἔχθιστος. Aldus αἵχθιστος.

Codd. plurimi γε. omittunt.

V. 1510. ταύτας. Sic codd. omnes. Perperam

Aldus πάντας. Codd. aliquot ἔλης.

Κρέων.

πάντα μὴ βούλου κρατεῖν.
καὶ γὰρ αἶ' κρᾶτησας, οὐ σου τῷ βίῳ ζυνέσ-
πετο.

Χορὸς.

ὦ πάτρας Θήβης ἔοικοι, λεύσσετ', Οἰδίπους
ὅδε,
ὅς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἤδη, καὶ κρᾶτιστος ἦν
ἀνὴρ,
ὅστις, οὐ ζήλω πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέ-
πων,

V. 1512. Codd. omnes ultimos hos versus Choro adscribunt. Scholiastes putabat, eos ab Oedipo recitados fuisse. Ordo hic est. Οἰδίπους ὅδε, ὅστις — εἰς ὅσον κλ. δ. ζ. ἐλήλυθεν., vt quae v. 1513 interposita sunt, adiectiuorum vicem tenere videantur: Οἰδίπους ὅδε, ὁ σοφώτατος καὶ κρᾶτιστος. Ita perspicuum fit, cur altero versu ὅς, altero ὅστις poeta scripserit.

V. 1513. Male codd. et impressi ἤδει.

V. 1514. Corayus ζήλω καὶ τύχαις pro ζηλωταῖς τύχαις et ἐπιβλέπων pro φθονῶν

εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.

1515

ὥστε θνητὸν ὄντ', ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
ἡμέραν ἐπισκοποῦντα, μηδέν ὀλβίζειν, πρὶν
ἂν

τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μηδέν ἀλγεινὸν πα-
θῶν.

---

dictum ait; hoc sensu: qui civium prosperi-
tati non inuidebat. Bonum quippe regem a
Graecis eum intelligi, qui in civium salute
consistere suam putet; tyrannum contra, qui
tutum se illorum miseria opinetur. ἐπιβλέ-
πειν exprimere φθονεῖν, confirmat Cicero
Tusc. III, 9. qui nomen inuidiae, quod nihil
aliud sit, quam Graecum ἐπίβλεψις s. ἔμ-
βλεψις, a nimis intuendo fortunam alterius
deriuat: praeterea ἐπιβλέπειν cum accus.
jungi solet; h. l., vt ἐποφθαλμιάων cum dat.
V. 1516. Frequentissima apud scriptores et
latinos et graecos sententia est.

Sophoclis Vita.

Sophocles circiter annum quadringentesimum quadragessimum a. Chr. n. natus inter Aeschyli, quo septendecim annis minor, et Euripidis, quo vincti quattuor major erat, vitam incidit, ita ut utriusque per maiorem suae vitae partem aequalis fuerit. Diuitibus nato parentibus, cui libero cultissimae Graeciae ciuitatis, formoso, bona indole et usque ad extremam vitam valetudinis prosperitate gauiso, musicam et artem Gymnasticam docto, a Diis et ciuibus amato, quaecunque ad hominis felicitatem pertinent, contigerant. Sedecim annorum adolescens propter formam electus est, ut adolescentibus post pugnam ad Salaminem (in qua quoque Aeschylus certauerat) Paeonem circa tropaea celebrantibus, cithara canens et saltans, e more Graecorum, praeiret. Cum Pericle et Thucydide simul exercitui praefuit et iam senex interni herois

sacerdotium iniit. Viginti quinque annos natus, Aeschylo praeceptore, tragoedias edidit. Vicies palmam tulit, saepius secundum, nunquam tertium consecutus est locum. Qui, cum voce ad canendum apta a natura non esset praeditus, in fabulis suis, ut ceteri poëtae, ipse partes non egit; semel tantum Thamyris coeci cantoris personam agens citharam pulsasse dicitur. Ab uno suorum filiorum, cum nepotem altera ex uxore natum magis amaret, accusatus est, quod delirans non amplius rem familiarem curare posset. Pro omni defensione iudicibus ab ipso modo compositum *Οἰδίποδα ἐν τῷ Κολωνῷ*, vel Colonum celebrantem Chorum, ut alii tradunt, praelegisse fertur, quo facto admirantes poëtam delirationis absoluerunt. Nonaginta annos natus sine ullo aegritudinis dolore vita decessit.

Tragoediarum ejus, quarum alii cum centum triginta, alii octoginta scripsisse memorant, nonnisi septem hodie restant, eaeque quae ipsis veteribus praestantissimae sunt habitae, ut Antigone, Elektra et duo Oedipi.

„Codices, quibus continentur, memoria dignissimi hi sunt.

A. Membranae vetustissimae Bibliothecae Regiae, quibus septem tragoediae continentur.

B. Codex Regius chartaceus, catal. 2787, quo continentur quattuor tragg.

C. Codex Regius bombycinus, catal. 2794, continens tres tragg.

D. Codex Regius chartaceus, catal. 2820, continens tres tragg.

E. Codex Regius bombycinus, catal. 2884, continens quattuor tragg.

Augustanus, e bibliotheca Senatus liberae ciuitatis Augustae Vindelicorum, chartaceus continens quattuor tragg.

Meus, bombycinus; bonae notae, continens duas tragg.

F. Codex Regius chartaceus, catal. 2711, quo continentur septem trag. juxta Demetrii Triclinii recensioem cum ejusdem scholiis metricis in omnes, exegeticis vero partim Triclinii, partim veterum enarratorum in quinque tragg.

Sophoclem post renatas literas primus edidit Aldus Manucius Romanus anno MDII, quae omnium praestantissima editio est.

Postea Adrianus Turnebus ex codice a Demetrio Triclinio recensito septem tragg. edidit Parisiis MDLII."

BRVNCK.

De Choro.

Chorus, quantum scimus, a Bacchanalibus originem ducens, virorum vel feminarum erat coetus, qui per totam actionem orchestram non relinquentes fabulae spectatores seu potius arbitri erant. Quodsi actio interdum subsisteret, Chorus carmina ad hanc spectantia, vel magis mouentia, vel motum exprimentia, canebat. Haud raro quoque siue notans, siue consolans, siue suadens, siue dissuadens personam tenebat, raro autem primarum partium actor prodiit, quod in Aeschyli tragoediis reperitur. Plerumque populum ipsum, aut ejus seniores aut proceres agebat, nec vnquam in tragoedia, vt apud nos, omitti potuit. Principio ejus personarum numerus major erat, saepe ad quinquaginta, qui vero postea ad quindecim est minutus. Chori duci, seu praefecto, qui caeterorum nomine loquebatur et adpellabatur, Choragus erat nomen. Chorus saepe in duas partes, quae ab vno ad alterum orchestrae locum discedebant, diuisus est; vnde Strophe (στρέφω), Antistrophe (ἀντιστρέφω), et Epodus (ἐπὶ-ὠδή)

nomen ducunt. De hoc Doctissimus Herman-
nus in libro, qui inscribitur „Doctrina Metri-
ca“ L. III. C. XXII. 6. 7. 8. sic:

„Verisimile videtur, epodica ita acta esse;
vt Chorus, dum stropham atque antistropham
caneret, duas oppositas partes orchestrae tene-
ret, epodum autem caneret stans in medio or-
chestrae loco. Quam rationem apparet multis
modis variari potuisse: sed illud tamen aequa-
litas observatio, vt necessarium postulare vi-
detur, medium orchestrae locum epodo conuenire.

Idem aequalitatis studium in personis, a
quibus carmina ista canebantur, custoditum es-
se, certissimum est. Harum autem quadruplex
partitio cogitari potest. Nam aut omnia a toto
Choro, aut omnia a partibus canebantur, aut
partes Chori strophas, totus Chorus epodum,
aut totus Chorus strophas, epodum autem pars
Chori canebat. Saepe autem etiam in plures
partes diuisum esse Chorum atque interdum
singulos cantores cecinisse, certo constat.

Quis horum quattuor distribuendi Chori
modus adhibitus fuerit, quoque in loco vel
carmine adhibitus fuerit, plerumque incertum est.“

Qualis musica, e qua Chori cecinerunt,
fuerit, non satis quoque constat.

De jambicis trimetris acatalecticis.

Jambicus trimeter (ab *τρίμετρον* sic nominatum, quod e tribus dipodiis constat, quarum vnam Graeci *μέτρον* vocant) acatalecticis, quem Latini vocant Senarium, secundum Hexametrum nobilissimus est versus. Ejus quatuor formas exhibent grammatici, tragicum, comicum, satyricum et prope jambicum, quorum illo primo omnes Tragici per totas suas fabulas, Choricis carminibus exceptis, vsi sunt.

Forma vsitata, quam jambographi vsurparunt, haec est:

— ' u — — ' u — — ' u —
u u

ita vt in locis imparibus, i. e. in pede primo, tertio et secundo spondeus adhiberi possit. Anapaestus nonnisi in primo pede, aut in nomine proprio, in aliis quoque pedibus posito, locum habere potest. Trisyllabos pedes non alios jambographi receperunt, quam qui soluenda longa jambi syllaba existunt.

Caesura siue incisio, Graecis *τομή* vocata, is versus locus dicitur, quo ordo aliquis finitur. Vnde proprie tot caesuras habet versus, quot in ipso versu ordines finiuntur. Quod si numerum vocabulorum cum versuum numero recte consentire volumus, ordines vocabulorum iisdem locis, quibus versuum ordines, finiri necesse est, ne alteruter alterum longius procedendo perturbet. Vnde caesura distinctius dicetur finis ordinis metrici conjunctus cum fine ordinis in vocabulis. Et quum ordines, qui sunt in vocabulis, nusquam certius finiantur, quam cum ipso vocabulorum fine, caesura censetur finiendo vocabulo in ipso fine ordinis metrici. Vnde quum caesuram neglectam esse dicimus, hoc significamus, non esse cum metrico ordine finitum vocabulum. Legitima caesura est ea statuenda, quae est in medio tertio pede; saepe autem etiam illa, quae est in medio quarto pede usurpatur, quae si admittitur sequens versus pars, quo debilitas numeri evitetur, ita diuidatur, $\text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$. Forma versus in quo haec posterior caesura adhibetur, est igitur:

$\text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$

Illa prior caesura a Grammaticis vocatur *πεντημιμερής*, haec *ἑφθημιμερής*. Permulta tamen loca occurrunt, quibus caesura aut plane neglecta, aut alia quam legitima adhibita est,

quae tractare, ne longius sim, omittam. Studiorum amans consulat God. Hermannii Elementa Doctrinae Metricae. De arsi, thesi et anacrusi vide eundem librum.

Carmina chorica, quorum metrum nimis est varium, quam quod hîc explanari possit, in hac fabula aliter ab Brunckio, aliter ab Erfurdtto disposita sunt. Versus 151 — 215 Erfurdtus et alii omnino in strophas et antistrophas diuiderunt, Brunckius, quem hîc ante oculos habui, hoc omisit. In dispositione versuum 467 — 469 et in antistr. 478 — 480. Erfurdtum sum sequutus. Vide G. Herm. el. doctr. metr. L. III. C. II. 28. Versus 485 — 497 et antistr. omnino e Hermannii conjectura scripsi. v. el. doctr. metr. L. II. C. XXXIX. 20. Versus 647 — 49, 650 — 52 et antistr. V. e. l. L. II. C. XIX. 13. Versus 659 — 61. et antistr. V. e. l. L. II. C. XXI. 36 et C. XXII. 10. Aliter hos versus disposuit Brunckius. Versus 860 — 67. 871 — 78. 1802. 85. 1088 — 92. 1310. 11. 1313 — 15. 1328. 29. 1336 — 39. et antistr. Erfurdtto auctore dispositi sunt, aliter Brunckius. Inde versuum numeri varietas proficiscitur. Choricum canticum v. 1180 — 1223 in duas strophas et totidem antistrophas diuidit Heathius, quem Brunckius non sequutus; at Erfurdtus et alii.

I N D E X
G R A E C O - G E R M A N V S.

~~~~~

A

- Ἀβατος, ὁ, ἡ, 713, nicht betreten, also unwegsam, wüste; nicht zu betreten, unzugänglich (ἀ-βάω, βαίγω, waden).
- * Ἀβλαβῆς, ἐός, ὁ, ἡ, 229, unbeschädigt, unversehrt (ἀ-βλάβη).
- * Ἀβουλος, ὁ, ἡ, 632, unüberlegt, unentschlossen (ἀ-βουλή).
- * Ἀγαλμα, τος, τὸ, 1367, Schmuck, Zierde, ein Bild, Statue, besonders der Götter (ἀγάλλω).
- * Ἀγαμος, ὁ, ἡ, 1214, 1490, unverheirathet, ohne Frau; wird gewöhnlich nur von Männern gebraucht, zuweilen auch von Weibern (ἀ-γαμέω.)
- * Ἀγαν, Adv., 22, 761, sehr, zu sehr.

Ἀγγέλλω, f. εἰλῶ, 602, 949, eine Botschaft, Nachricht überbringen, benachrichtigen, erzählen; davon:

Ἀγγελος, ὁ, ἡ, 6, 116, Bote, der die Nachricht überbringt; die Nachricht, die er überbringt.

Ἀγέλη, ἡ, 26, Heerde, Haufe von getriebenen Vieh, auch von Menschen (ἄγω).

Ἀγηλατέω, 402, stossen, werfen, ver - ausstossen, vertreiben.

Ἀγκύλη, ἡ, 204, die Sehne am Bogen, die den Pfeil fortwirft, der Bogen selbst.

Ἀγλαός, ὁ, ἡ, 152, geziert, geschmückt, schön, glänzend, trefflich (ἀγάλλω).

Ἀγλάωψ, ὤψος, ὁ, ἡ, 214, mit glänzendem, reizendem Blick, überhaupt glänzend, hellbrennend.

Ἀγνεία, ἡ, 858, das Reinseyn, die Reinheit; das Reinmachen, Reinigung, Aussöhnung; Verehrung der Götter, Heiligkeit (ἄγνός).

Ἀγνός, ἡ, ὄν, 824, rein, keusch; heilig, ehrwürdig.

Ἀγνώσ, ὤτος, ὁ, ἡ, 58, 673, unbekannt; ungewöhnlich, ignotus (ἀ-γνώμι).

Ἀγόνος, ὁ, ἡ, 27, act. Kinderlos, unfruchtbar; pass. ohne Entstehung, ungeboren, unzeitig (ἀ-γόνος).

- ⁷ Ἀγορὰ, ἡ, 20. 161, wird gebraucht, wie das lat. forum, daher unter andern Bedeutungen auch die des Marktes (ἀγείρω ich versammle).
- ⁸ Ἄγος, od. ἄγος, εὐος, τὸ, 1414, Reinigung, Ausöhnung; auszusöhnendes Verbrechen, Blutschuld (ἀγνός).
- ⁹ Ἀγrios, ἰα, ον, 544, 1067, wild, tückisch, grausam, heftig, grob, bäuerisch.
- ¹⁰ Ἀγρονόμος, ὁ, ἡ, 1097, auf dem Lande lebend, ländlich, der Landmann (ἀγρός-νέμω).
- ¹¹ Ἀγρός, ὁ, ager. 112, 1045, das Feld, das Land, das Landgut.
- ¹² Ἀγύρτης, ου, ὁ, 588, der als Betrüger einsammelt; daher: Betrüger, Gaukler, Landstreicher, Bettler (ἀγείρω, ἀγύρω).
- Ἀγχιστος, ὁ, ἡ, 913, superl. von ἄγχι, der Nächste, von Raum und Zeit.
- ¹³ Ἀγχόνη, ἡ, 1362, das Erwürgen, Erhenken; der Strick.
- Ἀγω, 298, 747, leiten, führen, δυσφώρας, 778, übel aufnehmen; meinen, dafür halten, 769.
- ¹⁴ Ἀδάματος, ὁ, ἡ, 205, 1315, ungebändigt, nicht zu bändigen, zügellos (ἀ-δαμαίω).
- ¹⁵ Ἀδελφεὰ, ἡ, 160, so viel als:

Ἀδελφὴ, ἡ, 775, die Schwester, fem. von:

Ἀδελφός, ὁ, 1394, der Bruder. Als adject.
1469, brüderlich, dann von Dingen, die
sich ähnlich sind.

Ἀδηλος, ὁ, ἡ, 476, 606, unsichtbar, dunkel;
ungewiss, unbekannt (ἀ-δῆλος).

Ἀδυεπής, ὁ, ἡ, 151, süß redend, süß tö-
nend (ἀδύς sl. ἡδύς - ἔπος).

Ἀεὶ, 368, adv. stets, immer, jedesmal.

Ἀελλὰς, ἄδος, ἡ, 467, schnell.

Ἀζω, gewöhnlicher ἄζομαι, 155, ehren, vereh-
ren, schätzen.

Ἀθάνατος, ὁ, ἡ, 900, ohne Tod, unsterb-
lich, ewig (ἀ-θάνατος).

Ἀθεός, ὁ, ἡ, 659, 1351; adv. ἄθεως 254;
ohne Gott, gottlos, die Götter vergessend,
oder verspottend, ruchlos; von den Göttern
verlassen (ἀ-θεός).

Ἀθικτός, ὁ, ἡ, 887, 892, active nicht be-
rührend; unberührt, unverletzt; unberühr-
bar, unverletzbar, unerreichbar (ἀ-θί-
γω).

Ἀθλιός, ἰα, ἰον, 372, 1241, kampf - müh-
voll; elend, unglücklich; schlecht (ἀθλος).

Ἀθροίζω, 144, zusammen nehmen, sammeln,
versammeln (ἀθρόος).

Ἀθυμέω, 741, muthlos, feige seyn (ἄ - θυμός).

Ἀθυμος, 319, ohne Muth, feigherzig, bestürzt, traurig.

Αἶ', 748, 1308, ein Ausruf des Schmerzes, der Freude, Bewunderung, des Wunsches.

Αἶγλη, ἡ, 208, Glanz, Schimmer; Fackel (λάω, γλάω).

Αἰδέομαι, 645, 1414, sich schämen; sich vor einem aus Achtung schämen (etwas Böses zu thun); daher: achten, ehren, scheuen (αἰδώς).

Αἰεὶ, 483, poet. und jon. st. αἰεὶ, und αἰένον, poet. st. αἰεὶ.

Αἰθήρ, ἔρος, ὁ, 861, die höhere, reinere Luft, der Aether; daher Licht, Helligkeit.

Αἰκίζω, 1147, drückt jede unanständige, schwächliche, schändliche Behandlung aus, vorzüglich durch Schläge; daher: geisseln; überhaupt: misshandeln.

Αἷμα, τὸ, 101, 1588, Blut, vergossenes Blut, d. i. Mord.

Αἶνιγμα, τὸς, τὸ, aenigma, Räthsel. unverständliche, dunkle Rede, entfernter Wink (αἰνίττομαι).

Αἰνικτός, ἡ, ὄν, 439, in Räthseln gesprochen, versteckt, dunkel.

Αἰρέω, 883, 990, ist gleichbedeutend mit ἔλω, wovon es auch einige Tempora entlehnt, und mit dem lat. capio; greifen, ergreifen, nehmen, wegnehmen; fangen, bezwingen, erobern.

Αἶρω, 908, 1271, auf-erheben, vergrössern, aufheben; im Med. sich erheben, stolz werden, über sich nehmen, unternehmen, anfangen.

Αἰσῖος, ὁ, ἡ, 52, von glücklicher Vorbedeutung, günstig (αἶσα).

Αἶσσω, 1068, mit Ungestüm auf jemand losgehen; hervor-, hinzu-, wegspringen.

Αἰσχιστός, ἡ, ὄν, 567, der schändlichste, hässlichste, superl. von αἶσχος, das nicht mehr gebräuchlich ist. Compar. αἰσχίαν. Gewöhnl. ist der Posit. αἶσχος.

Αἰσχύνη, ἡ, 1285, Schande, Schimpf, Schmach durch eigne oder fremde Handlungen zugezogen.

Αἰσχύνω, 1073, verunstalten, schänden, entehren, beschimpfen, beschämen (αἶσχος).

Αἰτέω, 216, 877, fodern, verlangen, suchen; im Med. bitten; davon:

Αἰτητός, ἡ, ὄν, Verb. 584, zu bitten, worum man bitten kann und muss.

Αἰτία, ἡ, 109, 1237, Schuld, Ursache, Grund, Veranlassung und Stoff.

Αἰτιάομαι, 606, beschuldigen, anklagen (αἰτία).

Ἀκάθαρτος, ὁ, ἡ, 256, unrein, schmutzig; ungereinigt, unversüht (ἀκαθαίρω).

Ἀκάλυπτος, ὁ, ἡ, 1415, unbedeckt, unverhüllt (-ἀκαλύπτω).

Ἀκάρπως, Adv., 254, ohne Frucht, unfruchtbar (ἀκαρπὸς).

Ἀκμή, ἡ, 735, 1028, die Spitze, Schneide, Schärfe; das Alter, die Stärke und Blüthe eines ausgewachsenen Menschen (ἀκω).

Ἀκουστέον, Verb. 1164, man muss hören, gehorchen.

Ἀκουστός, ἡ, ὄν, Verb. 1312, zu hören, hörbar.

Ἀκούω, 7, 45, hören, gehorchen; 898, ὁρῶ ἀκούειν, mit Recht genannt werden. κακῶς, καλῶς ἀκούειν wird gebraucht wie das lat. male, bene audire.

Ἄκρος, α, ον, 871, 1100, spitzig, scharf; was auf der Spitze ist, also: das Aeusserste, Höchste. (ἀκῆ).

Ἀκτὴ, ἡ, 177, 184, das Ufer, Gestade; ein hervorragender, erhabener Ort.

^α Ἀκων, ουσα, ον, 558. 1213, st. ἀέκων, un-
gern, gezwungen (ἀ-έκων).

^α Ἀλάομαι, 1494, herumschweifen; ungewiss
seyn.

^α Ἀλγεινός, ἡ, ὄν, 1518, schmerzhaft, krän-
kend, ἀλγιστος, ἡ, ὄν, 671, 1239, ist
der Supperl.

Ἀλγος, εος, τὸ, 62, 656, Schmerz, Gram,
Traurigkeit; schmerzendes Unglück.

^α Ἀλγύνω, 332; 446, Schmerz, Aergerniss ver-
ursachen, pass. Schmerz leiden.

^α Ἀλεξίμορος, ὁ, ἡ, 163, Schicksal oder Tod
abwehrend.

^α Ἀλέζω, 171, 537, abwehren, vertheidigen,
helfen. Im Med. sich wehren, sich ver-
theidigen.

^α Ἀλήθεια, ἡ, 369, Aufrichtigkeit, Wahrheits-
liebe, Wahrheit (ἀ-λήθομαι).

^α Ἀληθής, εος, ὁ, ἡ, 299, 502; nicht verheh-
lend, aufrichtig, wahrhaftig, wahr (ἀ-λή-
θω).

^α Ἀλῖς, Adv. 681, 1055, haufenweise, völlig,
hinreichend, genug (ἀλής).

^α Ἀλίσκω, 540, 574, fangen, ertappen, über-
führen, überwinden, verz. vor Gericht
seinen Gegner.

³ Ἀλκὴ, ἡ, 42, 218, Stärke des Körpers und Geistes; Muth, Unerschrockenheit, Hülfe, Mittel gegen etwas, Vertheidigung; Kampf, Streit (ἄλξι).

³ Ἀλλὰ, 330, aber, im Gegensatz von sondern; doch, jedoch,

³ Ἀλλαγὴ, ἡ, 1204, Veränderung, Wechsel, Ver - Auswechslung, Handel.

³ Ἀλλοθεν, Adv. 185, anderswoher.

³ Ἄλλος, ἡ, ὄν, 7, 113, ein anderer; Adv. ἄλλως 333, 1108, auf eine andere Weise, anders, umsonst.

³ Ἀλοξ, οκος, 1211, Furche, das Furchenziehen, Pflügen, Ritze, Wunde; ἄλοκες πατρῶαι das väterliche Ehebett.

³ Ἀλοχος, ἡ, 183, die Gattin, Bettgenossin; Frauenzimmer, Frau überhaupt.

³ Ἀλύπος, ὁ, ἡ, 591, ohne Schmerz, kummerfrei.

³ Ἀλύω, 690, herumirren, ängstlich herumlaufen; trauern, klagen (ἄλη, ἄλυσ).

³ Ἀλωτὸς, ἡ, ὄν, Verb. 111, gefangen, erobert, gefunden (ἄλόω, s. αἰλίσκω).

³ Ἀμαιμάκετος, ὁ, fem. κέτη, 177, unwiderstehlich, fürchterlich; überh. gross.

³ Ἀμαξιτὸς, ἡ, 710, ein Fahrweg.

Ἀμαρτάνω, 619, 1145, fehlen, verfehlen, eigentlich vom Pfeil; irren, sich verirren, sündigen, versehen.

Ἀμβροτος, ὁ, ἡ, 158, unsterblich, unvergänglich, der Götter würdig (ἄ - βροτός).

Ἀμείνων, ὁ, ἡ, und neutr. τὸ ἄμεινον, 1431, 1467, amoenus, besser, gefälliger, stärker. Compar. v. ἀγαθός).

Ἀμελέω, III, unbekümmert, unbesorgt seyn; etwas nicht thun (ἀμελής).

Ἀμορος, ὁ, ἡ, 248, ohne Theil, nicht theilnehmend; unglücklich (ἀ - μόρος).

Ἀμύνω, 889, abwehren, abhalten; rächen.

Ἀμφὶ, 155, Praepos. c. Gen. um, herum; c. Dat. wie περὶ und lat. prae dolore; c. Acc. um, drückt das Angelegentliche aus.

Ἀμφιδέξιος, ὁ, ἡ, 1244, auf beiden Händen rechts, daher sehr gewandt, geschickt; auch zweideutig. ἀμφιδεξίσις ἀκμαῖς mit beiden Händen.

Ἀμφιπλήζ, ὁ, ἡ, 417, auf beiden Seiten treffend - schlagend (ἀμφὶ - πλήττω).

Ἀμφω, οἱ, αἱ, τὰ, 680, beide, ambo, ambae.

Ἀνά, Praepos. c. Accus. 479, in, auf, über, nach, bei.

Ἀναγιγνώσκω, 1341, kennen, erkennen, unterscheiden; vorlesen; bereden; überreden.

Ἀναγκάζω, 280, nöthigen, zwingen; jemanden zusetzen, martern, plagen, hudekn.

Ἀνάγκη, ἡ, 980. dor. ἀνάγκη, 873, der Zwang, die Nothwendigkeit, phys. und moral.

Ἀναγνος, ὁ, ἡ, 817, 1371, unrein, mit einem Verbrechen beflekt; hässlich, schändlich.

Ἀναιδώς, Adv. 354, schamlos, unverschämt.

Ἀναιρέω, 1029, in die Höhe heben, aufheben, übernehmen, ertragen (ἀνὰ - αἰρέω).

Ἀνακηρύσσω, 450, ausrufen, öffentlich bekannt machen, öffentlich rühmen.

Ἀνακίνησις, ἡ, 721, das Bewegen, Aufrichten; die Unruhe.

Ἀνακουφίζω, 23, in die Höhe heben; erheben; erleichtern; davon:

Ἀνακούφισις, ἡ, 219, die Erhebung; Erleichterung.

Ἀναλίσκω, 1168, verthün, verwenden auf etwas, verzehren, aufreiben, tödten, wie das lat. consumere (ἀνὰ - ἀλίσκω).

Ἀναμνησκω, 1127, τινὰ τι, einen an etwas erinnern; Med. sich erinnern c. Gen.

Ἀνανδρος, ὁ, ἡ, 1494, unmännlich, feige,

weibisch; ohne Mann, von der Jungfrau
und Wittwe (ἀ - ἀνήρ).

Ἀναξ, ακτος, 80, 1414, Herr, Herrscher,
Besorger, Vorsteher (ἀνάσσω).

Ἀναπλάκητος, ὁ, ἡ, 473, der nicht irrt,
oder fehlt (ἀ - ἀμπλακεῖν, fehlen).

Ἀναπνέω, f. πνεύσω, 1222, ausathmen, ver-
schmauben, sich erholen.

Ἀνάριθμος, ὁ, ἡ, 167, 179, ohne Zahl, un-
endlich, unermesslich; nicht mitgezählt,
nicht mitgerechnet (ἀ - ἀριθμός).

Ἀναρρήγνυμι, f. ζω, 1069, aufreissen, zer-
spalten; durch - hervorbrechen; anfallen.

Ἀνάσσω, 899, 1098, herrschen, regieren.

Ἀνασώζω, 1344, eine verlorne oder für ver-
loren gehaltene Sache oder Person retten.

Ἀνδρηλατέω, 100, vertreiben, verjagen aus
dem Vaterlande (ἀνδρα - ἐλαύνειν).

Ἀνεκτός, ἡ, ὄν, 429, Verb. zu erdulden, zu
ertragen (ἀνέχω).

Ἀνέρομαι, 1305, erfragen, erforschen, aus-
forschen (ἀνα - ἔρομαι).

Ἀνευ, Adv. 539, 588, c. Gen. getrennt, ohne,
entfernt.

Ἀνέχω, 174, in die Höhe heben; im Med.

τι oder τινός, etwas ertragen, erdulden, auf sich nehmen.

Ἀνήκεστος, ὁ, ἡ, 98, Verb. unheilbar; heillos, ohne Rettung verloren (ἀ-ἀκέομαι).

Ἀνὴρ, ἕρος, 864, per Syncop. ἀνδρὸς, ὁ, 43. 245, der Mann; Ehemann; Mann als Held, tapferer Mann; dann für Menschen überh.

Ἀνδρῶπιος, ὁ, 299, der Mensch, Mann; ἡ, das Frauenzimmer.

Ἀνίημι, 1278, 1593, hinaufschicken, herauslassen, hervorbringen.

Ἀνίστημι, 1197, in die Höhe stellen, aufrichten, errichten. Intrans. wie im Perf., Plusq. und Aor. II. Act. sich in die Höhe richten, aufstehen.

Ἀνιπτορέω, 576, so viel als ἱστορέω.

Ἀνοίκτως, Adv. 182, ohne Barmherzigkeit, unbarmherzig (ἀ-οίκτος).

Ἀνορθόω, 46, 51, wieder aufrichten, errichten, verbessern (ἀνα-ὀρθόω).

Ἀνορμος, ὁ, ἡ, 423, ohne Standort für Schiffe, unbequem zum Einlaufen, trop. unglücklich (ἀ-ὀρμος).

Ἀνόσιος, ὁ, ἡ, 353, 1351; unheilig, gottlos, frevelhaft (ἀ-ὀσιος).

Ἀντακούω, 542, dagegen hören, gegenseitig wieder hören (ἀντι-ἀκούω).

- **Ἀντί**, Praepos. c. Gen. 264, 1015, entgegen, dagegen, gegenüber; statt, anstatt, dafür.
- **Ἀντιάζω**, 192, c. Accus. begegnen, einstürzen; bitten (ἀντιάζω).
- **Ἀντιλέγω**, 409, widersprechen; sich zanken, sich widersetzen.
- **Ἀντιπέμπω**, 306, dagegen - entgegen - wieder - zurückschicken.
- **Ἀντρον**, τό, 479, die Höhle, Grotte, antrum.
- **Ἀνύω**, 166, 714, vollbringen, vollenden, zu Stande bringen, endigen (ἄνω).
- **Ἄνω**, Adv. 959, oben, über, darüber, ὅ, ἡ ἄνω der, die obere. Als Praepos. c. Gen. 416, oberhalb.
- **Ἀνώγω**, 96, antreiben, ermuntern, rathen, befehlen.
- **Ἄξιος**, ἰα, ἰον, 757, 763, Adv. ἀξίως, 153, werth, würdig.
- **Ἀξιόω**, 1401, 1437, würdigen, werth schätzen; mit folgendem Infinit. 938, wollen.
- **Αοιδός**, ὅ, ἡ, 56, Sänger, Dichter (ἀείδω).
- **Ἀπαγγέλλω**, 952, berichten, erzählen, reden.
- **Ἀπάγω**, 1536, weg - fortführen.
- **Ἀπαιδία**, ἡ, 1018, Kinderlosigkeit (ἄ - παις).
- **Ἀπαξ**, Adv., 1276, einmal; mit einem Mal; überhaupt.

- *Ἀπας, ασα, αν*, 978, 1370, alle zusammen; im Ganzen.
- *Ἀπατάω*, 592, vom Wege abführen, abbringen; verführen (*ἀπάγω*).
- *Ἀπαυδάω*, 236, befehlen.
- *Ἀπειλέω*, 450, drohen; versichern und rühmen.
- *Ἀπειμι*, 75, 1239, weg, entfernt seyn; todt seyn (*ἀπὸ-εἰμι*).
- *Ἀπειμι*, 229, 431, fort - oder weggehen (*ἀπὸ-εἶμι*).
- *Ἀπείρων, ονος, ὁ, ἡ*, 1082, für *ἄπειρος, ὁ, ἡ*, ohne Grenzen, unendlich; unerfahren, unwissend.
- *Ἀπευθύνω*, 104, wieder eben oder gerade machen, verbessern, beglücken.
- *Ἀπήνη, ἡ*, 747, 797, ein Wagen.
- *Ἀπλόος οὖς, ὅη, ἡ, ὅον οὖν*, 517, 604, einfach; offenherzig, einfältig.
- *Ἀπὸ*, Praepos. c. Gen. 204, 728, wird von Menschen, Ort und Zeit gebraucht, mithin das lat. a, de, ex; in der Composit. wieder, zer..., ver..., be....
- *Ἀποικέω*, 992, auswandern, sich wo anders niederlassen; fern wohnen, sich befinden.
- *Ἀποικος, ὁ, ἡ*, 1506, fern vom Hause oder Vaterland; daraus vertrieben.

- Ἀποκλαίω f. αὐσώ, 1455, beweinen, beklagen.
- Ἀποκλείω, 1576, ausschliessen, aussperren; ein - verschliessen.
- Ἀποκλίνω, 1186, ab - niederbeugen; sich wohin neigen; sinken, fallen.
- Ἀποκρίνω, 638, scheiden, absondern; auswählen, trennen.
- Ἀπόλλυμι, 1252, verderben, verwüsten, zu Grunde richten; pass. verdorben, zu Grunde gerichtet werden, unglücklich seyn, umkommen.
- Ἀπονοσφίζω, 482, absondern, trennen, berauben; τὰ μαντεῖα, den Orackelausspruch meiden, fliehen.
- Ἀπόξενος, ο, ἡ, 196, nicht gastfreundschaftlich, unwirthbar; entfernt, abwesend.
- Ἀπόπτολις, ὁ, ἡ, 994, ohne Stadt, der keinen Staat, kein Vaterland hat.
- Ἀπορέω, c. Gen. 488, ohne Hülfe, Mittel, verlegen seyn; zweifeln, ungewiss seyn; Mangel leiden (ἀ - πόρος).
- Ἀπορος, ὁ, ἡ, 686, unwegsam; schwierig, verwickelt; zweifelhaft, ungewiss, ohne Rath.
- Ἀποσκεδάω, 158, davon wegnehmen, zerstreuen und zertheilen; entfernen.

- Ἀποσκοπέω, 740, von oben oder von ferne betrachten, genau besehen, anschauen.
- Ἀποσπάω, 1269, 1420, abreißen, trennen, losreißen, sich entfernen (ἀπὸ-σπάω).
- Ἀποστατέω, τινός, 737, abstehen oder fern davon seyn; abfallen, weggehen.
- Ἀποστέλλω, 115, absenden, fort -, aus -, wegschicken; wegjagen, wegtreiben.
- Ἀποστερέω, τινὰ τινός und τί, 325, 1369, berauben; betrügen.
- Ἀποστρέφω, 326, 431, wegwenden, abwenden; Med. sich wegwenden; 1148, χέρας die Hände abwenden, um sie auf den Rücken zu binden.
- Ἀπότιμος, ὁ, ἡ, 215, ungeehrt, verachtet; verderblich (ἀ-τιμάω).
- Ἀποτμος, ὁ, ἡ, 872, unglücklich (ἀ-πότμος).
- Ἀπότροπος, 1514, abgesondert, abgewendet, entfernt; wovon man sich abwenden muss, verabscheuenswerth (ἀπὸ-τρέπω).
- Ἀπουρος, ὁ, ἡ, 194, fern von der Gränze (ἀπὸ-ῥος).
- Ἀποφάσκω, 487, läugnen, versagen, absagen, verneinen.
- Ἀποφέρω, 1173, wegtragen, wegbringen, von einem Ort zum andern.

- Ἀπώθω, 254, 666, fort - weg - verstossen, vertreiben, wegjagen (ἀπὸ - ὠθέω).
- Ἀπωτέρω, Adv. des Compar. von ἄπο, fern, 137, entfernter.
- Ἄρα, Adv. 817, fragt wie vtrum, an, num, und steht voran.
- Ἄρα, also, nun, ja, wirklich? so? denn? steht selten am Anfang der Rede.
- Ἄρα, ἦ, 418, 738, Bitte, Flehen, Gebet; Fluch, Verwünschung; Verderben; Unglück.
- Ἀραίος, α, ον, 276, 1292, gebeten, gewünscht, geflücht; verwünscht, verflucht.
- Ἀράομαι, 251, 1292, bitten, flehen, wünschen, verwünschen, verfluchen.
- Ἀράσσω, 1277, schlagen, klopfen, stossen.
- Ἄργος, st. ἀεργος, 287, nicht arbeitend, unbekümmert, träge; οὐκ ἐν ἀργοῖς, wohlbesorgend.
- Ἀργυρος, ὁ, 124, Silber, Silbergeld.
- Ἀρέσκω, 274, act. gefällig, geneigt machen; neutr. gefällig seyn, schmeicheln.
- Ἀρεστός, ἦ, ὄν, Verb. 1091, beliebt, gefällig, angenehm.
- Ἀρθρον, τὸ, 712, 1271, das Glied, die Verbindung der Knochen mit einander (ἄρω).

- Ἀριθμός, ὁ, 838, die Zahl, numerus (ἀριθμέω).
- Ἀριστος, ἡ, ον, 46, 407, der Beste, Tapferste, Edelste; ἀρίστα sc. κατὰ 1040, am besten.
- Ἀρκέω, 1207, arceo, abwehren, abhalten; helfen, beistehen; genügen.
- Ἀρχτέος, αἶον, Verb. 626, auzufangend, zu herrschend (ἀρχω).
- Ἀρκτοῦρος, ὁ, 1131, der Arcturus, ein Gestirn.
- Ἀρμόζω, 897, passend, schicklich seyn, fügen, verbinden.
- Ἀρνέομαι, 569, läugnen, verläugnen, abschlagen.
- Ἀρνησις, 576, das Läugnen, die Lüge, Verweigerung.
- Ἀροτος, ὁ, 270, das Pflügen, Ackern; die Saat.
- Ἀρουρα, ἡ, 1258, Ackerland, Saatland; der Mutterschoos (ἀρόω).
- Ἀρόω, 1475, aro. pflügen, ackern; zeugen; 1485, τινὰ Beischlaf pflegen mit jemand.
- Ἀρρήτος, ὁ, ἡ, 301, 465, was man nicht sagen darf, daher verboten, hässlich, schändlich; unaussprechlich.

Ἀρσην, ὁ, ἡ, für ἄρσεν, 1447, männlich.

Ἀρτάνη, ἡ, 1267, der Strick, woran etwas oder jemand hängt.

Ἀρτι, 756, ἄρτίως 78, 720, jetzt, sogleich; so eben erst, kurz vorher, kürzlich, jüngst.

Ἀρχή, ἡ, 49, 121, der Anfang, Ursprung; öffentliches Amt, Herrschaft.

Ἀρχηγέτης, ὁ, 745, der Anführer, Herrscher, Beginner, Stammvater, Stifter.

Ἀρχω, 54, 177, anfangen; anführen, ein öffentliches Amt bekleiden, regieren.

Ἀρωγός, ὁ, ἡ, 127, 206, helfend, beistehend, schützend, günstig (ἀρήγω).

Ἀσαφής, ἑός, ὁ, ἡ, 439, nicht sichtbar, dunkel, ungewiss.

Ἀσεβής, ἑός, ὁ, ἡ, 1570, 1429, unfromm, gottlos, frevelhaft (ἀ-σέβω).

Ἀσεπτος, ὁ, ἡ, 886, unverehrt, schlecht (ἀ-σέβω).

Ἀσπάζομαι, 594, umfassen, umarmen, freundlich bewillkommen.

Ἀσπίς, ἰδος, ἡ, 191, ein runder Schild.

Ἀστεργής, ἑός, ὁ, ἡ, 229, unhold, unfreundlich, widerlich, feindselig (ἀ-στέργω).

Ἀστὺς, ὁ, 222, 770, der Städter, Bürger (ἄστυ).

- ³ Ἀστραπή, ἡ, 200, der Blitz, Blitzglanz.
- ³ Ἀστρον, τὸ, 789, Stern, Gestirn, besonders das Hundsgestirn; astrum.
- ³ Ἀστυ, τὸ, 35, 1438, die Stadt; vorzugsweise Athen, wie vrbs vorzugsweise Rom.
- ³ Ἀσφάλεια, ἡ, 51, das Feststehen eines Körpers, daher Sicherheit in allen Bedeutungen, wie bei uns; Zuverlässigkeit (ἀσφάλλω).
- ³ Ἀσφαλῆς, ἐός, ὁ, ἡ, 615, Adv. - λεως, 611, feststehend, sicher, gewiss, zuverlässig.
- ³ Ἀσχάλλω, 931, ungeduldig - unwillig - bösezornig - traurig seyn.
- ³ Ἀτὰρ, Conjunct. 1046, aber, doch; ferner, nachher.
- ³ Ἀτεγκτος, ὁ, ἡ, 356, unbenetzt, unerweicht, unerweichbar, unerbittlich (ἀτέγγω).
- ³ Ἀτελεύτητος, ὁ, ἡ, 336, unbegrenzt, ewig, langwierig (ἀτελευτάω).
- ³ Ἀτη, ἡ, 164, 1203, Schaden, Nachtheil, Unglück; Unbesonnenheit.
- ³ Ἀτιμάζω, 340, 1075, nicht ehren, entehren, beschimpfen (ἀτιμάω).
- Ἀτιμος, ὁ, ἡ, 655, 783, entehrt, verachtet, beschimpft.
- ³ Ἀτλητέω, 513, nicht ertragen - erdulden kön-

nen , ungeduldig = niedergeschlagen seyn
(ἀ-τλήμι.)

Ατλητος, ὁ, ἡ, 786, unerträglich, verhasst.

Ἀτρεστος, ὁ, ἡ, 584, unerschrocken, ruhig
(ἀ-τρέω).

Ἀυδάω, 93, 840, reden, sprechen (αὐδῆ).

Αὐδῆ, ἡ, 1324, Rede, Sprache.

Αὐθαδία, ἡ, 547, Selbstgefälligkeit, Anmas-
sung, Stolz, Ungerechtigkeit (αὐτὸς - ἀ-
δέω).

Ἀυθαίρετος, ὁ, ἡ, 1232, selbstgewählt, selbst-
zugezogen, freiwillig (αὐτὸς - αἰρέω).

Ἀὖθις, Adv., 132, 1316, wiederum, abermals.

Αὖζω, 175, 1086, augeo, mehren, vergrös-
sern, erzeugen, verstärken.

Ἀύριον, Adv. morgen; ἡ αὖριον, 1084, der
morgende Tag.

Αὐτίκα, Adv. 1230, sogleich, bald; jetzt (αὐ-
τός).

Αὐτοέντης, ὁ, 107, der mit eigener Hand sich
selbst, oder andere tödtet, der Mörder.

Αὐτός, ἡ, ὄν, 585, 341, selbst; von selbst;
mit dem Artickel, 838, der - die - das näm-
liche αὐτός, für ὁ αὐτός, 555 derselbe,
der nämliche. αὐτοῦ, 610, 457, seiner
selbst.

^ν **Αὐτόχειρ**, ὁ ἦ, 231, 1329, der mit eigener Hand arbeitet, sich vertheidigt; einen gefangen nimmt und mordet, oder sich selbst, Selbstmörder.

Αὐτως, Adv., 925, so, eben so.

^ν **Ἀΰω**, 1261, schreien, rufen, loben (αὔω).

^ν **Ἀφανής**, εὖς, ὁ, ἦ, 131, 655, unsichtbar, dunkel, unbekannt, ungewiss.

^ν **Ἀφαντος**, ὁ, ἦ, 558, 826, unsichtbar gemacht, entfernt, auf die Seite geschafft.

Ἀφατος, ὁ, ἦ, 1314, unaussprechlich; sehr gross; hässlich, abscheulich.

^ν **Ἀφίημι**, 198, 1171, wegschicken, entlassen, freigeben, lossprechen; wegwerfen, verstossen; unter - übriglassen, zulassen.

^ν **Ἀφικνέομαι**, 265, 827, gelangen, hinkommen; erreichen, erlangen.

^ν **Ἀφόβητος**, ὁ, ἦ, 881, nicht erschrocken, unerschrocken.

^ν **Ἀχαλκος**, ὁ, ἦ, 191, ohne Kupfer, oder kupferne Waffen.

^ν **Ἀχος**, εὖς, τὸ, 1346, Betrübniß, Kummer.

^ν **Ἀψαυστος**, ὁ, ἦ, 963, nicht berührt; act. der nicht berührt hat (ἀ-ψαύω).

^ν **Ἀψορῆος**, ὁ, ἦ, 431, zurückbewegt, zurückgehend (ἀψ-ὀρώ).

B

Βάθρον, τὸ, 142, der Grund, Stufe, Treppe, Sitz (βάζω).

βαίνω, βῆμι, βάω, 152, 953, gehen, einhergehen, weggehen; ruhen, sich befinden.

βαῖος, αἶ, ον, 744, klein, gering; in Begleitung weniger.

βάλλω, 620, 969, werfen, treffen; stossen, verstossen; hineinlegen, zu Herzen nehmen.

Βάξις, εως, ἡ, 517, Sage, Rede, Ruf, Orakelspruch (βάζω).

βαρυνέω, 775, schwer, beschwerlich werden, betrüben.

βαρὺς, εἶα, ὁ, 17, 669, schwer, wichtig; stark, mächtig; lästig, hart, grausam; unglücklich. Superl. βαρύστον 1234.

βάσανος, ἡ, 495, 509, Probierstein, lapis Lydius; die Probe.

βασιλεὺς, εως, ὁ, 257, Herrscher, König; überhaupt ein Anführer, Richter u. dgl.

βέλος, εος, τὸ, 204, 888, Pfeil, Geschoss, Wurfspiess; (βάλω, βέλω).

βία, ἡ, 666, 799, Gewalt, Stärke, Gewaltthätigkeit.

βιάζω, 522, zwingen, erzwingen, überwältigen; Gewalt gebrauchen.

βίος, ὁ, 381, 1511, Leben, Lebensart, Lebensunterhalt, Vermögen.

Βίος, ὁ, Verb. 610, das Gelebte, das zu lebende, von:

Βίω und βίωμι, 1476, leben, beleben.

Βλάβη, ἡ, 515, Schaden, Nachtheil, Verderben, von:

Βλάπτω, 375, in Irrthum, in Thorheit führen; verletzen, schaden.

Βλαστάνω, 1364, keimen, ausschlagen: entspringen; act. hervorbringen (βλάστη).

Βλεπτόν, Verb. 1333, zu sehen, von:

Βλέπω, 501, 1115, sehen, ansehen; einsehen; verlangen; Rücksicht nehmen; sich hüten.

Βλέφαρον, τὸ, 1277, das Augenlied (βλέπω).

Βοάω, 1253, 1288, rufen, schreien; zurufen; laut reden.

Βοή, ἡ, 420, Geschrei, lautes Reden.

Βορὰ, ἡ, 1451, Speise, Futter, Weide.

Βόσκω, 1413, weiden; ernähren, er alten (βόω).

Βοτήρ, ὁ, 831, 1038, der Hirt.

Βούλευμα, ατος, τὸ, 45, 455, Rath, Rathschluss, Entschluss, Beschluss.

Βουλεύω, 616, 1355, rathen, berathen, beschliessen. Im Med. sich berathen.

Βούλομαι, 621, 1071, wollen, wünschen, verlangen (βόλω, volo).

Βούνομος, ὁ, ἡ, 26, von Rindern behütet;
zum Rindvieh gehörig (βοῦς-νέμω).

Βραχύς, εἶα, ὁ, 121, kurz von Zeit und
Raum; klein, gering.

Βρότεω, ὁ, ἡ, 703, sterblich, menschlich, von:

Βροτός, ὁ, 46, 427, eigentlich der Esser;
daher der Sterbliche, der Mensch (βρόω).

Βρυχάομαι, 1266, brüllen, heulen, wehklagen.

Βυθός, ὁ, 24, aeol. st. βάθος, die Tiefe,
das Wasser, das Meer.

Βάμιος, ὁ, ἡ, 184, was auf dem Altare liegt,
zum Altar gehörig, von:

Βωμός, ὁ, 16, ein erhabener Ort, Absatz,
Stufe; gewöhnlich der Opferaltar.

Γ

Γᾶ, ἡ, 212, 662, und γαῖα, 456, für γῆ,
104, 577, die Erde, die Gegend, das Land,
das Vaterland.

Γαῖαόχος, ὁ, ἡ, 160, die Erde umgebend —
beherrschend.

Γαμβρός, ὁ, 70, der Schwiegersohn, Schwa-
ger.

Γαμέω, 1488, zur Frau geben; γαμηθῆναι
verheirathet werden; γαμήσασθαι hei-
rathen v. der Frau; v. Manne γῆμαι
575.

Γάμος, ὁ, 819, 1591, die Hochzeit und der damit verbundene Schmaus; die Ehe.

Γαμψώνυξ, υχος, ὁ, ἡ, 1195, mit krummen Klauen (γαμψὸς — ὄνυξ).

Γελαστής, ὁ, 1410, Lacher, Verlacher, Spötter (γελάω).

Γέμω, 4, voll- belastet- angefüllt seyn.

Γενεά, ᾱς, ἡ, 1180, Erzeugung, Geburt, Geschlecht; die Erzeugten, mithin die Kinder.

Γένεθλον, τὸ, 180, 1415, Ursprung, Erzeugung, Geschlecht, Stamm; Abkömmling.

Γένειον, τὸ, 1278, der Bart, das Kinn, die Wange.

Γενέτας, ὁ, 471, der Sohn.

Γενναῖος, ας, ον, 1457, 1498, angeboren; edel von Geburt, edel handelnd, grossmüthig.

Γέννημα, τὸ, 1161, das Erzeugte, Geborne; ein Sprössling (γεννάω).

Γεννητής, ὁ, 1009, der Zeuger, Erzeuger; οἱ γεννῶνται, die Eltern.

Γένος, τὸ, 261, 1010, das Geschlecht, Herkunft, Geburt, Alter.

Γένω, wofür gewöhnlich γεννάω zeugen. Hievon ist nur der aor I. medii ἐγενάμην, 1014, ich hatte erzeugt, gebräuchlich.

Γεραῖος, ὁ, 9, 1003, der alte verehrungswürdige Mann, der Greis.

Γέρων, ὁ, 995, 1147, alt; der Greis, dann wegen des Alters, schwach, thöricht, 402.

Γηθέω, 368, froh, glücklich seyn.

Γῆρας, ατος, τὸ, contr. γήραος, 17, 1107, das Alter.

Γηράσκω, 867, altern, alt-schwach werden.

Γῆρυς, υος, ἡ, 187, Stimme, Laut, Sprache; Seufzer.

Γίνομαι, γίγνομαι, 53, 250, werden, entstehen, geboren werden, sich zutragen, seyn.

Γινώσκω, 403, 1275, kennen, lernen, wissen, erfahren, einsehen, erkennen.

Γλήνη, ἡ, 1278, ein Mädchen, Puppe; der Augenstern, die Sehe; das Auge.

Γλυκὺς, εῖα, ὁ, 1331, 1378, süß, angenehm; reizend, sanft.

Γλῶσσα, ἡ, 633, die Zunge, Sprache, Mundart.

Γνώμη, ἡ, 398, 522, Einsicht, Kenntniss, Verstand, Gesinnung, Wille (γνῶω).

Γνωρίζω, 536, bekannt machen; untersuchen, prüfen, kennen lernen, einsehen.

Γνωστὸς, ἡ, ὄν, 361, be-erkannt; verstanden (γνῶω).

Γνωτὸς, ὁ, 58, 396, bekannt.

Γοάω, γοάομαι, 1250, klagen, weinen, trauern; betrauern, beweinen.

Γονεὺς, ἑως, ὁ, Erzeuger, Vater; im Plur. 456, 1485, die Eltern.

Γονή, ἡ, 1457, das Erzeugende; das Erzeugte, das Kind; die Geburt.

Γόος, ὁ, 30, das Winseln, Klagen; der Kummer.

Γοῦν, 408, 1413, eigentlich γε οὔν, nun, also, doch, wenigstens.

Γράφω, 411, zeichnen, eine Linie ziehen; schreiben, auf-einschreiben.

Γυνή, αἰκὸς, ἡ, 27, 260, Frau, Weib, Gattin.

Δ

Δαίμων, ὁ, ἡ, 244, 1188, Genius, Schutzgeist, Schicksal; Gott, Gottheit.

Δακρυρρέω, 1461, von oder in Thränen fließen, weinen (δάκρυ-ρέω).

Δακρύω, 66, 1503, thränen, weinen, beweinen.

Δάμαρ, αἶτος, ἡ, 924, die ins Joch gespannte, conjux, die Gattin, Frau (δαμάω).

Δάπτω, 678, zerreißen, zerstören, verwüsten, Unglück verbreiten.

Δασμός, ὁ, 36, Vertheilung; der dadurch erhaltene Theil, oder Tribut, Tribut überh. (δάζω).

Δάφνη, ἡ, 83, der Lorbeer, Lorbeerbaum, der dem Apollo geheiligt war, weil seine Geliebte, Daphne, in diesen soll verwandelt worden seyn.

Δεῖδω, 11, 761, fürchten, sich fürchten (δέω, δείω).

Δεικνύω, νυμι, 278, 1380, zeigen, angehen; wissen.

Δεῖλαιος, αῖα, αἰον, 1340, furchtsam; feig; elend, unglücklich.

Δειλία, ἡ, 534, die Furchtsamkeit.

Δεῖμα, ατος, τὸ, 153, 294, Furcht, Schrecken, Schreckbild.

Δεινόπους, ὁ, ἡ, 418, mit schrecklichem Fuss; schrecklich verfolgende Rache, 418 (δεινός-πους).

Δεινός, ἡ, ὄν, 316, 1298, fürchterlich, schrecklich, gewaltig; überaus gross in seiner Art; δεινὰ, 485, sc. κατὰ, heftig, gewaltig s. d. Anmerk. 316.

Δεῖπνον, τὸ, 773, das Abendessen, coena, das Gastmahl, das Essen überh.

Δέμας, τὸ (indeclin.), 1376, der Leib, der Körper.

Δέον, οντος, τὸ, das was seyn muss, das Nöthige, die Pflicht; das Schickliche, Billige; ἐς δέον, 1404, zu dem nöthigen Dinge.

Δέρκω, ομαι, 389, 415, sehen, blicken, leben.

Δεσπότης, ου, ὁ, 939, 1159, Herr von Sklaven, dann von Unterthanen; überh. Eigenthümer, Herrscher.

Δεῦρο, Adv. 318, 945, hieher, huc.

Δεύτερος, ἐρα, ερον, der zweite, der Zahl, der Stelle oder des Ranges nach; τὰ δεύτερα, 282, die zweite Stelle, das zweite.

Δέχομαι, 217, 1157, nehmen, annehmen, gerne annehmen, empfangen.

Δέω, 394, 891, c. Gen. ermangeln, bedürfen einer Sache; fehlen; δεῖ, oportet, decet, es ist nöthig, schicklich, man muss.

Δηλαδὴ, Adv. 1489, wirklich, wahrhaftig, allerdings, offenbar (δηλα-δὴ).

Δήλημα, ατος, τὸ, 1483, Schaden, Unglück.

Δῆλος, η, ον, 669, 1002, sichtbar, offenbar, von:

Δηλόω, 77, 1035, offenbar, sichtbar machen, offenbaren; erklären.

Δήπου, Adv. 1036, wirklich, gewiss, nempe, scilicet; auch numquid, annon (δὴ-πou).

Δῆτα, Adv. 364, 759, also, nun, auch, wirklich.

Διὰ, Praepos., 767, mit dem Gen. durch, von, aus, wegen, seit, nach; mit d. Accus. durch, wegen.

Διαπέταμαι, 1311, durchfliegen, aus - von einander fliegen.

Διάσσω, 209, fahren, springen, sich schnell bewegen; durchheilen.

Διάτορος, ὁ, ἡ, 1028, durchbohrend, durchdringend (διατορέω).

Διαφανής, ἑὸς, ὁ, ἡ, 748, durchsichtig, glänzend, berühmt; deutlich, kennbar.

Διαφέρω, 521, hin und her tragen, ertragen; aufschieben, verlängern.

Διαφθείρω, 438, verschlimmern, verändern, verderben, zu Grunde richten.

Διαφθορά, ἡ, 571, Verschlimmerung, Verderbniss, Verführung; Tod, Ermordung.

Διδάκτος, ἡ, ὄν, 300, gelehrt; erlernt; zu lehren; zu erlernen, von:

Διδάσκω, 357, 692, lehren, belehren, zeigen, von etwas unterrichten.

Δίδωμι, 581, 1019, geben, schenken, zugeben; neutr. sich ergeben oder widmen.

Διέπω, 894, 348, mit einander sprechen, bestimmen, sagen, unter - entscheiden.

- Διέχω, 711, von einander halten, trennen;
neutr. entfernt - weg seyn δια-έχω).
- Δικάζω, 1214, Recht sprechen, richten, verur-
theilen, strafen (δίκη).
- Δίκαιος, αία, αιον, 280, 607, gerecht im
Handeln, rechtlich (δίκη).
- Δικαίως, Adv. 671, 847, mit Recht.
- Δικαίωω, 6, 638, gerecht machen; richten;
verurtheilen; billigen; wünschen.
- Δίκη, 550, 1008, die Gerechtigkeit, das Recht;
πρὸς δίκης, mit Recht.
- Διοίγω, 1288, 1296, öffnen, eröffnen.
- Διόλλυμι, 225, 1155, zerstören, zu Grunde
gehen, umkommen.
- Διορίζω, 717, 1077, begränzen, bestimmen,
unterscheiden.
- Διπλόος, οὐς, όη, ή, όον, οὖν, 20, 952, zwie-
fach, doppelt.
- Δίς, 363, vor einem Vocal δι in der Compos.;
zweimal.
- Δοκέω, 126, 582, meinen, denken, wähnen;
neutr. scheinen, videri, davon:
- Δόκησις, εως, ή, 677, Meinung, Wahn; Eh-
re, Ruhm.
- Δόλιος, ίαι, ιον, 388, listig, betrügerisch, von:

Δόλος, ὁ, 557, 954, eigentlich Lockspeise; List, Betrug; Heuchelei, dolus.

Δόμος, ὁ, 422, 751, das Zusammenlegen, Zusammensetzen z. B. von Ziegeln; daher ein Haus im Ganzen, auch ein Zimmer (δέμω).

Δόξα, ἡ, 905, Meinung, Wahn von einer Sache; Ruf, Ruhm (δοκέω).

Δόσις, εως, ἡ, 1506, das Geben; Gabe, Geschenk (δίδωμι).

Δούλος, ὁ, 410, 1162, Sklave; Unterthan, Bürger eines unterjochten Staats (δέω).

Δράμημα, ατος, τὸ, 193, der Lauf, Sprung (δραμέω).

Δραστέον, Verb. 1451, est ist zu thun, faciendum (δράω).

Δράω, 72, 528, thun, handeln.

Δρυμὸς, ὁ, 1387, Eichenwald, dann jeder Wald.

Δυεῖν, 1281, attischer Dual. für δυοῖν zwei, 579, 638.

Δύναμαι, 281, 1212, vermögen, können, vermögend seyn, es sey, worin es wolle.

Δύναμις, εως, ἡ, 952, Vermögen, Stärke; Macht; Heer, Truppen; Bedeutung.

Δυναστεία, ἡ, 591, Macht, obrigkeitliches Amt; Herrschaft.

Δύρομαι, 1219, wehklagen, beklagen, beweinen.

Δυσάλγητος, ὁ, ἡ, 12, heftig schmerzend, heftigen Schmerz leidend; unempfindlich (δύς - ἀλγέω).

Δυσγένεια, ἡ, 1073, niedrige, unedle Geburt; unedle Gesinnung (δύς - γένος).

Δυσδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, 1303, unglücklich, unglückselig.

Δυσμενής, έος, ὁ, ἡ, 544, übel - widrig - feindlich gewinnt; feindselig.

Δύσμορος, ὁ, ἡ, 662, der ein unglückliches Schicksal hat; unglücklich (δύς - μόρος).

Δυσούριστος, ὁ, ἡ, 1515, schwer zu begränzen oder zu endigen; ohne Ende (δύς - ὀρίζω).

Δύσποτμος, ὁ, ἡ, 884, 1174, den ein unglückliches Loos trifft; unglücklich (δύς - πότμος).

Δυστάλας, αῖνα, αν, 1257, höchst unglücklich, sehr elend (δύς - τάλας).

Δυστέκμαρτος, ὁ, ἡ, 109, schwer zu bezeichnen; schwer auszufinden, zu errathen. (δύς - τεκμαίρω).

Δύστεκνος, ὁ, ἡ, 1249, unglücklich mit Kindern (δύς - τέκνον).

Δύστηνος, ὁ, ἡ, 784, 1250, und δύστανος für δύστηνος, 1304, unglücklich, elend, jämmerlich.

Δυστυχέω, 262, unglücklich seyn (δύς - τύχη).

Δύσφορος, ὁ, ἡ, 87, Adv. δύσφóρως, 764, 777, schwer zu ertragen, unerträglich (δύς - φέρω).

Δωμα, ατος, το, 29, 919, Haus, auch ein einzelner Theil davon, ein Zimmer; Tempel (δέμω).

Δωρητός, η, ον, Verb. 384, ge - verschenkt; zu beschenken, bestechbar (δωρέω).

Δῶρον, τὸ, 1016, Geschenk, Gabe, Opfer (δόω, δῶμι).

E

Ἐαυτοῦ, ἧς, οὔ, 700, contr. αὐτοῦ seiner selbst, sui ipsius, etc. (έο - αὐτοῦ).

Ἐάω, 256, 1439, lassen, seyn lassen, zulassen.

Ἐγγενής, έος, ὁ, ἡ, 452, 1226, ein - angeboren; zum Geschlecht gehörig, verwandt.

Ἐγγύθεν, 1200, aus, von, in der Nähe (έγγής).

¹Εγκαλέω, 696, anrufen, anreden; vorwerfen, beschuldigen; tadeln.

Εγκαρπος, ὁ, ἡ, 25, mit Früchten; besamt, befruchtet; fruchtbar, nutzbar.

¹Εγκρατής, ὁ, ἡ, 935, mächtig, herrschend, siegend; enthaltsam, mässig (ἐν - κράτει ὦν).

¹Εγχείρημα, ατος, τὸ, 538, Unternehmung, Anfang; Beweisgrund.

¹Εγχος, εος, τὸ, 170, 1256, Spiess; Schwert; Waffe überh.

¹Εδος, το, 882, und ἔδρα, ἡ, 215, Sitz, Sessel, Stuhl; das Verweilen, Zaudern.

¹Εζω, ich stelle, lasse sitzen. Med. 32, ich setze mich, ich setze.

¹Εθέλω, 1505, 1341, ich will; ich pflege oder kann.

Εἶδω, 43, 1218, sehen; hat die Bedeutung des Wissens im Perf. 2. οἶδα, welches dann die Kraft des Praes. hat, so wie das Plusq. ἤδew, att. ἤδη, die des Imperf. Futur. εἴσομαι, 84, ich werde wissen - erfahren.

Εἶδε, Adv., 1062, 1217, wenn doch, möchte doch, vt, vtinam, c. Optat.

Εἰκάζω, 82, 404, vergleichen, ähnlich, gleich machen; vermuthen, schliessen.

Εἰνάθω, 649, att. so viel als εἶκω.

Εἰκῆ, Adv. 973, ohne Ordnung, - Vorsatz; unbesonnen, auf Geradewohl — gut Glück.

Εἰκός, ὅτος, τὸ, 74, 256, das Aehnliche; Billige; Schickliche, Natürliche, von:

Εἶκω, perf. οἶκα, ἔοικα, 738, 1154, gleichen; schicklich - passend seyn; scheinen.

Εἶκω, 669, weichen, nachgeben; unterliegen.

Εἶμα, ατος, τὸ, 1269 ατος, τό, das Kleid (ἔω, ἔννυμι).

Εἶμι, 207, 775, seyn, existiren; c. Gen. bedeutet es das Eigenthum, Werth, Abkunft; c. Dat. ἔστι μοι, est mihi, ich habe.

Εἶμι, 496, 665, kommen, gehen, fort gehen.

Εἴπερ, 54, 369, wenn anders, wenn sonst; siquidem; vielleicht.

Εἴπω, s. ἔπω.

Εἶργω, 129, 386, ent - abhalten; schliessen, ein - aussperren, verbieten, arcere (ἔργω).

Εἰς, Praepos. c. Accus. 1544, nach, zu, hin, hinein, in, gegen, wider; ungefähr, von der Zahl.

Εἰσαεῖ, Adv. 275, i. e. εἰς - αἰεῖ auf immer.

Εἰσαναβαίνω, 871, hinauf- und hineingehen; steigen, besteigen (εἰς - ἀνά - βαίνω).

Εἰσδέχομαι, 238, ein - annehmen; auf sich nehmen; zulassen.

Εἰσδύω, 1516, ein - hineindringen; quälen.

Εἰσείδω, 105, 762, anblicken, ansehen, wissen, bemerken.

Εἰσέρχομαι, 319, 1245, hinein gehen, herein kommen.

Εἰσοράω, 22, 1114; wozu auch εἰσόπτω 1225, 1400, hinein - drein - einsehen, ansehen.

Εἰσπαίω, 1253, hereinspringen oder eindringen.

Εἰσπέμπω, 699, hinein - drein - einschicken, einbringen, einlassen.

Εἰσπλέω, 425, hinein - drein - einschiffen oder einfahren.

Εἰσχειρίζω, 384, einhändigen, in die Hände überliefern (εἰς - χεῖρ).

Εἴτα, Adv. 452, 1590, hernach, darauf; wie nun? wirklich? mithin, itaque.

Εἴτε - εἴτε, 246, 1098, siue - siue; entweder - oder, theils - theils.

Ἐκ, und ἐξ, Praepos. c. Gen. 357, 1222, e, ex, aus, heraus, von, davon, wegen; v. d. Zeit: nach.

Ἐκαβόλος, ὁ, ἡ, 162, dor. st. ἐκηβόλος, weit schiessend - werfend (ἐκὰς - βάλλω).

Ἐκβάλλω, 386, 843, aus - heraus - werfen - ziehen, weg - verwerfen; fallen lassen.

Ἐκγονος, ὁ, ἡ, daraus entsprossen; Subst. der Sprössling, Nachkomme; τὸ ἔκγονον, 172, das Erzeugniss.

Ἐκδημέω, 114, in die Fremde gehen, weg - verreisen (ἐκ - δῆμος).

Ἐκδιδάσκω, 38, 1358, ist das verstärkte διδάσκω.

Ἐκδίδωμι, 1034, heraus - ausgeben; ausliefern; geben überh.

Ἐκεῖ, Adv, 770, dort, daselbst,

Ἐκεῖνος, εἶνῃ, εἶνο, 139, 259, jener; der dort.

Ἐκθεάομαι, 1254, besehen, ansehen, anschauen.

Ἐκκαλέω, 595, hervor - heraussrufen oder fordern,

Ἐκκινέω, 354, heraus - wegbewegen; aussprechen.

Ἐκκυλίνδω, 806, heraus - auswickeln oder werfen, wälzen, aus - abwerfen.

Ἐκλυσις, ἡ, 306, Aus - Auflösung, Befreiung (εκλύω).

Ἐκλυτήριος, ὁ, ἡ, 392, zum Auslösen - Befreien gehörig, befreiend (ἐκλυτῆρ).

Ἐκλύω, 35, 997, auflösen, losmachen, befreien; schwächen.

Ἐκμανθάνω, 286, 1059, auswendig lernen; einsehen, verstehen; erfahren.

Ἐκμετρέω, 789, ausmessen, vermessen.

Ἐκπείθω, 1018, bereden, überreden; bewegen.

Ἐκπειράομαι, 360, ausforschen, versuchen, erproben.

Ἐκπέμπω, 309, 783, aus - herausschicken, herauslassen. Med. 945, herausholen; weg-schicken.

Ἐκπλήσσω, 916, herausschlagen; erschrecken, erschüttern, betäuben.

Ἐκπράσσω, 377, vollführen, vollenden, bewirken.

Ἐκρίπτω, 1400, heraus - fort - wegwerfen oder stossen.

Ἐκστέλλω, 1270, aussenden; ausschmücken, ausrüsten.

Ἐκστέφω, 3, 19, so viel als στέφω, bekränzen; sonst, den Kranz abnehmen - ablegen.

Ἐκσωζω, 443, 750, daraus retten, erretten, befreien, durchbringen.

Ἐκτείνω, 155, ausdehnen, ausstrecken; hin und her bewegen.

Ἐκτόπιος, ὁ, ἡ, 116, 1336, von seinem Platz entfernt; zum Lande hinaus; ungewöhnlich.

Ἐκτός, Adv. 672, aussen, hinaus (ἐκ).

Ἐκτρέπω, 800, 845, heraus- weg- abwenden- lenken; Med. abweichen; ausarten.

Ἐκτρέφω, 821, 1384, ernähren; auf- erziehen, gross ziehen.

Ἐκτρίβω, 248, 428, ausreiben, reinigen; aufreiben, vernichten.

Ἐκφαίνω, 245, 1057, hervorzeigen, sichtbar machen; Med. erscheinen.

Ἐκφεύγω, 111, 834, heraus- davon- entfliehen, entkommen.

Ἐκφοβέω, 983, herausschrecken, erschrecken.

Ἐκφύω, 262, 1078, erzeugen; ομαι, geboren- erzeugt werden, heraus- aufwachsen.

Ἐκὼν, οὔσα, ὄν, 1231, freiwillig, aus eigenem Willen (ἐκω, εἴκω).

Ἐλαύνω, 98, 1133, so viel als ἐλάω, 418, 1154, treiben, vertreiben, verfolgen, stossen, plagen; neutr. gehen, fortgehen.

Ἐλέγχω, 353, 777, beschämen; überzeugen, überführen, widerlegen; prüfen, forschen, fragen; tadeln, verachten; abhalten.

Ἐλεεινός, ἡ, ὄν, 668, erbärmlich, kläglich (ἐλεέω).

³Ελευθερόω, 700, frei machen, befreien, loslassen.

³Ελπὶς, ἡ, 121, 765, Meinung, Glaube, Erwartung, Hoffnung.

³Ελω 883, und ἐλόμαι 583 s. αἰρέω.

³Εμβαίνω, 797, hinein - einhergehen; fahren.

³Εμβατεύω, 819, hineingehen, betreten, hineintreten; m. d. Gen., Dat. et Accus. (ἐμβαίνω).

³Εμμένω, 551, darin - dabei verbleiben - beharren, verweilen.

³Εμός, ἡ, ὄν, 250, 818, meiner, e, es.

³Εμπειρος, ὁ, ἡ, 44, erfahren, versucht, gelehrt, geübt (ἐν - πείρα).

³Εμπίπτω, 1263, hinein - einfallen, eindringen.

³Εμπλέκω, 1265. implico, darein - einflechten; verflechten, verwickeln.

³Εμποδών, Adv. st. ἐν - ποσὶν, 128, 445, vor den Füßen, im Wege, hinderlich.

³Εμπολάω, 1019, Handel treiben; erwerben, verdienen; kaufen.

³Εμπορεύομαι, 456. Handel treiben; des Handels wegen reisen; überh. reisen, wandern.

¹Εμφανής, έος, ό, ή, 903. Adv. - νως, 96, offenbar, klar, deutlich (εμφαίνω).

¹Εμφρων, ό, ή, 436, besonnen, klug, verständig.

¹Εμφύλιος, ό, ή, 1394, zum Geschlecht, zur Nation gehörig, einheimisch (έν-φύλον).

¹Εμφύω, 299, hinein - pflanzen - bringen - zeugen, einpflanzen.

¹Εν, 314, poet. είν und ένί, Praepos. m. d. Dat. in, bei, auf, unter, an, mit, durch.

¹Εναγής, έος, ό, ή, 654, ein durch ein Verbrechen unreiner Mensch; heilig durch einen Eid (έν αγος).

¹Εναργής, έος, ό, ή, 533, hell, deutlich, offenbar (έν-αργος, αργής hell).

¹Εναριθμέω, 1182, darin zählen - rechnen, mit darunter zählen.

¹Ενδατέομαι, 205, zu - aus - ver - eintheilen.

¹Ενδικος, ό, ή, 551, 1408. Adv. - ίκως, 135, gerecht, gesetzmässig, gerichtlich, wahr.

¹Ενδον, Adv, 921, drinne, inwendig.

¹Ενειμι, 576, darin - dabei seyn, sich befinden; ένεστι, es ist erlaubt, man kann, od. darf; es ist darin; dafür ένι, 170, 596.

¹Ενελαύνω, 263, 1262, einstürmen, einstossen, ein - antreiben.

- ³ **Ἐνζεύγνυμι**, 712, daran binden.
- ³ **Ἐνθα**, Adv. 414, 681, hier, da; wo; damals.
- Ἐνθάδε**, Adv. 451, hieher; steht auch häufig für ἔνθα bei den Dichtern.
- ³ **Ἐνθεν**, Adv. 1173, 1381, od. ἔνθενδε, 125, von hieher; woher; deswegen; hierauf.
- ³ **Ἐνθύμιος**, ὁ, ἡ, 733, was man bedenkt, überlegt; auffallend.
- ³ **Ἐννέπω**, 350, 1144, erzählen, angeben, nennen, sagen.
- ³ **Ἐννοέω**, 530, 557, im Sinne haben, bedenken, nachdenken, begreifen, einsehen.
- Ἐννομος**, ὁ, ἡ, 322, gesetzmässig, gerecht.
- Ἐννοος**, contr. ἔννοους, ὁ, ἡ, 910, nachdenkend, besonnen, verständig (ἐν-νόος).
- Ἐνοπλος**, ὁ, ἡ, 470, bewaffnet, gerüstet (ἐν-ὄπλον).
- ³ **Ἐνταῦθα**, Adv. 580, 714, hier, hieselbst, jetzt.
- ³ **Ἐντεῦθεν**, Adv., 1509, von hier aus, von hinten; von nun an.
- ³ **Ἐντρέπω**, 718, 1227, umkehren, umwenden; im Pass. m. d. Gen. sich bekümmern, achten.

Ἐξαγγέλλω, 148, verkündigen, berichten, erzählen.

Ἐξαιρέω, 902, wegnehmen und wählen, auswählen; erobern; zerstören, verachten.

Ἐξαιτέω, 1256, heraus - abfordern, verlangen.

Ἐξανύω, 157, vollenden, vollbringen; τινά, einen tödten; auflegen.

Ἐξεγείρω, 65, aufwecken, erwecken.

Ἐξείδω, 37, 105, wissen, deutlich sehen.

Ἐξείπω, 219, 742, f. ἐξερῶ, 794, 950, aussprechen, verkündigen, sagen, effari.

Ἐξελαύνω, 1311, heraus - vertreiben; ausgehen, aufbrechen, ausziehen.

Ἐξελέγχω, 297, ausfragen, ausforschen, überführen.

Ἐξερευνάω, 258, aufsuchen, ausfragen, ausspüren.

Ἐξέρχομαι, 88, 1005, heraus - fortgehen; dann vom Ausgange der Zeit - der Sachen; wie das lat. euenire, exire.

Ἐξεστί, 811, es ist erlaubt; davon ἔξον, Partic. Neutr. da es erlaubt ist, oder war, (ἔξειμι).

Ἐξέυρημα, τὸ, 378, das Aufgefundene, die Erfindung, von;

- ³Εξευρίσκω, 120, 304; auffinden, erfinden, ausdenken, erdenken.
- [•]Εξήκω, 1176, 1503, aus - weg - vergehen, meist von der Zeit gebräuchlich; hingen -
langen.
- ³Εξικετεύω, 754, das verst. ἰκετεύω, flehen, bitten.
- ³Εξισόω, 425, 1495, gleich machen; neutr. gleich seyn.
- Εξω, 529, 1378, hinaus, aussen; c. Gen. ausserhalb, ohne; ausser.
- [•]Εορτή, ἡ, 1478, Fest, Feier, Feierlichkeit, Ergötzlichkeit.
- ³Επαίρω, 633, 1326, aufheben, erheben, wegtragen; bewegen, antreiben.
- ³Επαισθάνομαι, 424, m. d. Gen. empfinden, fühlen, sehen, hören, bemerken.
- ³Επαισχύνομαι, 633, sich dabei - darüber schämen.
- ³Επαιτέω, 1404, dazu bitten, fodern, verlangen, betteln.
- ³Εταιτιάομαι, 645, von etwas die Schuld geben, beschuldigen.
- ³Επακούω, 702 - 788, dabeistehen und hören, anhören, bemerken, gehorchen.
- ³Επαξίως, Adv. 153, würdig, werth.

Ἐπαυλος, ὁ, 1132, der Stall; plur. ἔπαυλαι, ist ungewöhnlich.

Ἐπεὶ, 526, 370, nachdem, seitdem, als; weil denn, indem.

Ἐπειδὴ, 412, so viel als ἐπεὶ, nachdem; (ἐπει-δὴ). ἐπειδὴπερ, oder ἐπεὶπερ, 997, 1420, weil doch, da doch, siquidem.

Ἐπειμι, 393, hinzugehen - kommen; zufällig, wie es gerade in den Sinn kommt.

Ἐπειτα, Adv. 419, 646, nachher, hernach; hierauf.

Ἐπενθρόσκω, 470, hinzu - hinterher, hineinspringen - eilen.

Ἐπεύχομαι, 249, beten, geloben, wünschen, flehen; sich rühmen - brüsten.

Ἐπὶ, 567, 687, Praepos. m. d. Gen. in, bei, an, auf, unter, vor, nach, gegen; med. Dat. auf, bei einer Bedingung; m. d. Accus. zu, gegen, bei.

Ἐπιβλέπω, 1514, darauf sehen, ansehen.

Ἐπιβουλεύω, 616, etwas im Sinne haben, — gegen jemand, ihm nachstellen.

Ἐπίδαμος, ὁ, ἡ, 496, einheimisch; anwesend (ἐπὶ-δῆμος).

Ἐπιδείκνυμι, 1393, aufzeigen, vorzeigen; etwas thun, verrichten.

³Ἐπίηρα φέρειν, 1088, sich gefällig, günstig gegen einen bezeigen; beistehen, helfen. ἔπίηρα φέρειν ist entstanden aus ἦρα φέρειν oder ἐπ', mit eingeschobenem Dat der Person, ἦρα φέρειν, das bei Homer in sechs Stellen vorkommt.

³Ἐπιθυμίαμα, τὸ, 907, das Geräucherte, Räucherwerk (θυμιάω).

³Ἐπίκαιρος, ὁ, ἡ, 870, passend, geschickt, bequem, nützlich, nöthig, bedürftig.

³Ἐπικλημα, τὸ, 227, 527, Vorwurf, Beschuldigung, Anklage (ἐπικαλέω).

³Ἐπίκουρος, ὁ, ἡ, 497, der beisteht, hilft wider einen Feind (ἐπὶ-κούρος).

³Ἐπικυρέω, 258, hinein - darauf - dazu - fallen - gerathen.

³Ἐπιπλόμενος, st. ἐπιπελόμενος, 1314, heran - herzu - herbei - kommend; angreifend.

³Ἐπιποδῖος, 1343, vermuthlich entstanden aus ἐπὶ πατίας. — welcher mir, in waldige Weidplätze ausgesetzten, die harten Fussfesseln löste. —

³Ἐπίπολος, ὁ, ἡ, 1321, so viel als πρόσπολος.

³Ἐπιρρήσω, 1445, etwas mit Gewalt hinein-

daraufbringen; neutr. darauf los - hin - einbrechen.

Ἐπισκῆπτω, 252; 1434, auftragen, befehlen.

Ἐπισκοπέω, 1517, ansehen. bemerken, beobachten; erblicken.

Ἐπίσταμαι, 284, 842, wissen, kennen, verstehen, bemerken.

Ἐπιστάτέω, 1022, die Aufsicht, Besorgung von etwas haben; Vorsteher seyn.

Ἐπιστέλλω, 106, hinschicken, zuschicken; bestellen, befehlen, auftragen.

Ἐπιστενάχω, 186, dazu - dabei - darüber - darauf seufzen.

Ἐπιστήμη, ἡ, 1109, die Aufmerksamkeit; das Wissen, Kenntniss, Einsicht (ἐπίσταμαι)

Ἐπιστροφῇ, ἡ, 134, das Umkehren; Aufmerksamkeit, Act, Obacht, Sorgfalt (ἐπιστρέφω).

Ἐπιχώριος, ἰα, ἰον, 955, 1040, im Lande; einheimisch, im Lande üblich (ἐπί-χώρα).

Ἐποικτείρω, 667, 1461, bedauern, beklagen.

Ἐποικτίζω, 1297, durch Klagen zum Mitleid bewegen.

Ἐπομαι, 472, folgen, begleiten, mitgehen; erreichen; verstehen.

- Ἔπος, εὖος, τὸ, 290, 1407, Wort, Rede, Sprache, Gedicht, Götterspruch, Erzählung (ἔπω).
- Ἐπόψιμος, ὁ, ἡ, 1312, anzusehen, dessen Anblick zu ertragen ist (ἐπὶ-ὀπτομαί).
- Ἐπω, εἶπω, 78, 920, kommt nur im Aor. εἶπα und εἶπον vor, sagen, sprechen, erzählen.
- Ἐπώνυμος, ὁ, ἡ, 210, mit dem Beinamen; was seinen Namen einem andern giebt; was seinen Namen von einem andern bekommt (ἐπὶ-ὄνομα).
- Ἐραστής, ὁ, 599, der Liebhaber (ἐράω).
- Ἐργάζομαι, 279, 1357, arbeiten, thun, machen, bewirken; bearbeiten; davon:
- Ἐργάτης, ὁ, 853, Arbeiter, Tagelöhner.
- Ἔργον, τὸ, 347, 1118, das Werk, Handlung, That, Verrichtung, Geschäft, Arbeit.
- Ἐρευνᾶ, ἡ, 564, das Forschen, Nachsuchen, die Untersuchung, Prüfung (ἐρέω).
- Ἐρευνάω, 719, nachforschen, untersuchen, prüfen.
- Ἐρημος, ὁ, ἡ, 57, 1497, einsam, verlassen, wüste, leer, entblöst, entbehrend.
- Ἐρομαι, f. ἠσομαι, 1160, forschen; fragen; s. ἔρω.

¹Ερπω, 85, kriechen, schleichen, gehen, serpo.

²Ερῶ, 558, 904, in sein Verderben gehen, verloren - zu Grunde - untergehen.

Ερχομαι, 62, 678, gehen, kommen; fortgehen; zurückkehren.

³Ερω, f. ἐρῶ, 276, 363, von der Form ῥέω kommt das perf εἰρηκα etc. 541, 762; die erste Bedeutung scheint: forschen, fragen, gewesen zu seyn, s. ἔρομαι. Homer hat auch εἶρομαι. Dann bedeutet ἐρω, reden, sprechen, sagen, verkündigen.

⁴Ερωτάω, 734, 1113; fragen, forschen (ἐρομαι).

⁵Εσείδω, 1264, so viel als εἰσείδω.

⁶Εσκομίζω, 1417, hinein - einführen oder bringen.

⁷Εσθλός, ἡ, ὄν, 87, 609, edel, bieder, brav, tapfer, gut, wie ἀγαθός.

⁸Εσπερός, ὁ, 178, der Abendstern; der Abend; - Θεός, der Hades.

⁹Εστία, ἡ, 959, die lat. Vesta; der Heerd eines Hauses, an dem sie und die lares verehrt ward; daher der Altar, dessen Stelle er vertrat (ἔζω).

¹⁰Εσω, Adv. 461, 1165, drinnen; innerhalb; nach innen, hinein.

^αΕτι, Adv. 935, noch, noch jetzt, noch ferner, dereinst noch.

^νΕτοιμος, ὁ, ἡ, 92, bereit, willig, geneigt, gefasst.

Εὖ, Adv. 508, 550, gut, recht, brav, glücklich, wohl, leicht.

Εὐαγής, ἑός, ὁ, ἡ, 915, rein, unschuldig, heilig (εὖ - ἄγος, ἄγιος).

Εὐδαιμονία, ἡ, 1184, Glück, Glückseligkeit.

Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, 1193, glücklich, selig, beglückt, reich, wie beatus (εὖ - δαίμων).

Εὐδω, 65, 584, schlafen, ruhig seyn.

Εὐέπεια, ἡ, 926, Wohlredenheit, schöne Rede, Beredsamkeit (εὖ - ἔπω).

Εὐθύς, 806, εὐθύ, 1243, gerade, gerades Weges; sogleich (εὐθύς, εἶα, ὕ).

Εὐίος, ὁ, 211, Evius, Zuname des Bacchus; auch bacchisch.

Εὐκλεής, ὁ, ἡ, 161, der einen guten Ruf hat, berühmt (εὖ - κλέος).

Εὐλαβέομαι, 47, 614; fest - vorsichtig handeln; fürchten, scheuen.

Εὐνάζω, 955, zu Bette bringen, einschläfern, besänftigen (εὐνή).

Εὐνή, ἡ, 1250, Lager für Menschen und Thiere, Bett, Ehebett; Grab (εὐών, εὐόδα).

Εὐνοος, contr. εὐνοους, ὁ, ἡ, 997, gut - wohlgesinnt, wohlwollend, freundlich (εὐνοῦς).

Εὐπλοια, ἡ, 423, gute - glückliche Schifffahrt (εὐ-πλέω).

Εὐπομος, ὁ, ἡ, 691, gut oder glücklich begleitend oder führend (εὐ-πομπή.).

Εὐπτερος, ὁ, ἡ, 176, wohlgeflügelt, schnell (εὐ-πτερόν).

Εὕρημα, τό, 1100, das Erfundene, die Erfindung; ein Fund.

Εὕρισκω, 68, 1585, finden, erforschen, entdecken, erfahren.

Εὐσεβῶς, Adv. 1419, gottesfürchtig, fromm; recht und billig.

Εὐσεπτος, ὁ, ἡ, 858, ehrwürdig, verehrt (εὐ-σέβω).

Εὐτυχέω, 145, 1466, glücklich seyn, sein Ziel erreichen (εὐτυχής).

Εὐτυχῶς, 992, glücklich, heilsam; Adv. v. εὐτυχής, ὁ, ἡ, 145, glücklich, gerettet.

Εὐχή, ἡ, 239, Gelübde, Bitte, Gebet; das Rühmen, Prahlen, von:

Εὐχομαι, 269, 1500, verlangen, bitten, anflehen, wünschen; prahlen.

Εὐώψ, ὤπος, ὅ, ἥ, 189, mit schönem oder gutem Gesichte, schön, gut aussehend.

Ἐφ'έστιος, ὅ, ἥ, 32, der auf dem Heerde ist; daher ein Flehender, supplex, der sich auf den Heerd setzt und um Erbarmung fleht (ἐπὶ - ἐστία).

Ἐφευρίσκω, 1213, 1409, finden, antreffen.

Ἐφίημι, 760, darauf - dahin - schicken - werfen; im Med. verlangen, befehlen.

Ἐφίμερος, ὅ, ἥ, 1363, erwünscht, lieblich, angenehm (ἐπὶ - ἴμερος).

Ἐφυμνέω, 1276, besingen, preisen; ausrufen.

Ἐχθίων, ὅ, ἥ, 272, Compar. und ἔχθιστος, 28, Superl. v. ἔχθος verhasst, feindselig.

Ἐχθροδαίμων, ονος, ὅ, ῥ, 810, den Göttern verhasst.

Ἐχθρός, ἄ, ὄν, 415, verhasst, hassend, feindselig; ἔχθροτάτος Superl. 1359.

Ἐχω, f. ἔζω, Aor ἔσχον, 564, 1375, halten, haben, besitzen, 259, 564; fassen, verstehen, wissen, 277, 511, wie habes dicere; sich verhalten, 1166, mit Adverb.

verbunden kann man es füglich durch *εἶμι* mit dem Adject. auflösen, 764; im Med. sich enthalten - zurückhalten.

Ἑώρα, ἡ, 1265, das Schweben, Hängen, Erhängen; der Strick zum Erhängen.

Ἔως, Adv. 828, bis, so lange bis, so lange als; das lat. us, usque.

Z

Ζάω, 45, 973, leben, blühen, kräftig seyn, glücklich seyn.

Ζεύγνυμι, 820, jochen, anjochen, verbinden, vereinigen, heirathen.

Ζῆλος, ὁ, 1514, Eifer, Eifersucht, Neid, Hass.

Ζημία, ἡ, 518, Schaden, Verlust, Nachtheil; Strafe.

Ζητέω, 110, 450, suchen, aufsuchen, untersuchen, verlangen, streben.

Ζήτημα, τό, 278, das Gesuchte; Frage, Untersuchung.

H

Ἡβη, ἡ, 735, Mannbarkeit, männliches Alter; männliche Kraft, Stärke.

Ἡγεμῶν, ὄνος, ὁ, 103, 798, Führer; Anfüh-

rer, Regent; Urheber, Veranlasser zu etwas (ἡγέω).

Ἡδῆ, Adv. 23, 529, schon; bald; sogar; eben; jetzt.

Ἡδομαι, 453, 931, sich freuen - erfreuen - vergnügen; davon:

Ἡδονή, ἡ, 1335, Ergötzung, Vergnügen, Lust, Wollust.

Ἡδύπολις, ιος, ὁ, ἡ, 509, dem Staate, oder den Bürgern angenehm.

Ἡδύς, εἶα, ὕ, 82, 1504, süß; angenehm, freundlich, heiter, froh. Compar. ἡδίων, 590. Superl. ἡδιστος, 993.

Ἡΐθεος, ὁ, ἡ, 18, ein junger, unverheiratheter Mensch, ein Jüngling.

Ἡκιστα, Adv. v. Superl. ἡκιστος, η, ον, 621, 1574, am wenigsten, οὐχ ἡκιστα, 1047, am meisten, vorzüglich.

Ἡκω, 341, 1152, kommen; oft muss es übersetzt werden; ich bin gekommen.

Ἡλίκος, η, ον, 15, wie gross von Körper; von welcher Art, Beschaffenheit, wie qualis (ἡλιξ).

Ἡμαρ, ατος, τὸ, 73, 199, poet. für ἡμέρα, ἡ, 351, 613, der Tag.

² Ημος, Adv. 1128, so viel als ὅτε, als, nachdem; damit; weil; wann.

³ Ην, Conj. st. ἐάν, 321, 911, wenn.

⁴ Ηνίκα, Adv. 1458, 1480, wenn, wann, zu welcher Zeit.

⁵ Ηρ, ἥρος, τὸ, constr. st. ἔαρ, 1131, das Frühjahr, der Morgen.

Ησθα, aeolisch, st. ἦς, Imperf. von εἶμι, 994, 1116.

Ησυχάζω, 618, ruhig seyn, ruhig - still leben; verschweigen (ἡσυχος).

Θάκω, 20, sitzen, ruhen.

Θαλαμηπόλος, ὁ, ἡ, 1209, der im Zimmer oder Schlafzimmer der Frau die Aufwartung hat, der sich im Schlafzimmer der Frau befindet.

Θάλαμος, ὁ, 195, das Gemach, Schlafgemach, Wohnzimmer der Frau.

Θαλάσσιος, ὁ, ἡ, 1399, aus - vom Meere, zum Meere gehörig.

Θανάσιμος, ὁ, ἡ, 558, 953, tödtlich, was tödten kann; act. sterblich.

Θανατηφόρος, ὁ, ἡ, 181, Tod bringend, tödtlich, tödtend (θάνατος - φέρω).

Θάνατος, ὁ, 497, 956, der Tod (θάνω).

Θαρσέω, 1056, dreist, muthig seyn; guten Muth fassen.

Θᾶσσον, Adv. 430, schneller, hurtiger.

Θάσσω, 161, sitzen; wird auch von dem im Lager stehenden Heer gebraucht.

Θάτερος, η, ον, 776, für τὸ ἕτερος, α, ον, einer von beiden, der andere.

Θαῦμα, ατος, τὸ, 1126, 1318, Wunder, wunderbarer Anblick, Schauspiel (θάω).

Θαυμάζω, 289, 771, bewundern, ehren, verehren, schätzen.

Θέαμα, τὸ, 1296; das Schauspiel, der Anblick (θεάομαι).

Θέλατος, ὁ, ἡ, 255, von Gott getrieben - angetrieben - geschickt (θεὸς - ἐλάω).

Θεῖος, εἶα, εἶον, 904, 1236, göttlich, daher auch alles Vorzügliche; τὸ θεῖον, das göttliche Wesen; die Gottheit.

Θέλω, 140, 1347, wollen, wünschen.

Θεμιτός, ἡ, ὄν, 987, gesetzmässig, rechtmässig, gerecht.

Θεσπία, ἡ, 465, göttliche Rede, Weissagung.

Θέσπισμα, τὸ, 965, Weissagung, ertheiltes Orakel (Θεσπίζω).

Θέσφατος, ὁ, ἡ, von Gott geweissagt; τὰ Θεσφατα, 902, 1169, göttliche Aussprüche - Orakel (Θεὸς - φάω, φημί).

Θεωρία, ἡ, 1479, Fest und Feier eines Festes durch Absendung von Gesandten an einen Ort, um da ein Opfer zu verrichten oder einem Feste im Namen der Stadt beizuwohnen; Fest, Schauspiel überh.

Θεωρῶς, ὁ, 114, ein Gesandter, um irgendwo Opfer zu bringen - das Orakel zu fragen etc.; ein Zuschauer.

Θηράω, 540, jagen, erjagen, fangen; nach etwas streben, erreichen.

Θητεία, ἡ, 1023, Lohndienst (Θητεύω).

Θίγω, 754, 1458, rühren, berühren, anfassen, ergreifen.

Θνήσκω, 106, 937, sterben. Θνήσκουσιν, 118, st. τεθνήκασιν, sie starben, sie sind todt.

Θνητός, ἡ, ὄν, 1412; poët. θνατός, ἄ, ὄν, 864, sterblich, menschlich (Θνήσκω).

Θοάζω, 2, wüthen, toben, stürmen, schnell gehen, eilen. S. Anmerk. V. 2,

Θρασύς, εἶα, ὅ, 89, dreist, kühn, frech, muthig, tapfer (Θράσος).

Θρέμμα, τὸ, 1157, alles was man nährt und aufzieht; Zögling (τρέφω).

Θρόνος, ὁ, Sitz, 161, 399, Sessel; Thron.

Θυγάτηρ, τέχος, ἡ, 159, 1096, Tochter, Mädchen.

Θῦμα, τὸ, 259, das Geräucherte, Räucherwerk; Opfer (θύω).

Θυμέομαι, 344, böse = zornig werden (θυμός).

Θυμίαμα, τὸ, 4, das Geräucherte; Räucherwerk (θυμιάω).

Θυμός, ὁ, 670, 908, die Seele, in Hinsicht ihrer Leidenschaften; dah. überhaupt: Lust, Begierde, Zorn, Rachsucht, Heftigkeit (θύω).

Θυρῶν, ὄνος, ὁ, 1245, Vorhof, Platz vor der Thüre (θύρα).

I.

Ἰακχίος, 1220, bacchisch; laut rufend, von dem Jubelgeschrei am Bacchusfeste.

Ἰασις, ἡ, 68, die Heilung, Heilmittel (ἰάομαι).

Ἰδιος, ἰα, ἰον, 634, eigen, eigenthümlich.

¹Ἰδρῖς, εὖς, ὅ, ἥ, 1081, erfahren, klug (ἰσῆμι).

¹Ἰερεὺς; εὖς, ὅ, 18, Priester; von:

¹Ἰερός, α, ὄν, 1367, 1416, göttlich; gottgeweiht; heilig, ehrwürdig.

¹Ἰήϊος, ὅ, 174, 1090, Beiwort des Apollo, der Heilende, Helfende (ἰάω); klagend, jämmerlich.

¹Ἰθί, 46, 47, Adv. Imperat. von ἴμι st. εἴμι, gehe; fort! wohlan! age.

¹Ἰκανός, ἥ, ὄν, 377, zukommend; schicklich; hinreichend; fähig (ἰκάνω).

¹Ἰκετεύω, 41, um Hülfe, oder um Reinigung von einem Verbrechen bitten - flehen.

¹Ἰκέτις, ὅ, ἥ, 914, bittend, flehend, supplex.

¹Ἰκνέομαι, 318, 1479, kommen, ankommen; gehen, hineingehen; angehen.

¹Ἰκτῆρ, ἥρος, ὅ, 143, 185, flehend, davon ἰκτῆριος, 3, 527; was einem Flehenden gehört, vorzügl. der Oelzweig, den der Flehende in der Hand hält.

¹Ἰμείρω, 59, 585, verlangen, streben nach etwas.

¹Ἰού, 1065, 1176, Ausruf des Schmerzens, wehe, wehe; auch der Freude.

- ^αἵππος, ὁ, 468, das Pferd, Ross; οἱ ἵπποι, die Reiter.
- ^αἴσθι, 346, 953, Imper. v. ἴσθμι, contr. aus ἴσαθι, wisse.
- ^αἴσος, η, ον, 53, 673, gleich an Zahl, Stärke und dergl.; ähnlich; ἴσον, 609, und ἴσα, 1181, ist gebraucht, wie das Adv. ἴσως; ἐξ ἴσου, 61, 1013, auf gleiche Weise, gleich; davon:
- ^αἰσώω, 31, 579, gleichen, ausgleichen; gleich machen.
- ^αἰστημι, 50, 934, stellen, setzen, aufstellen, aufrichten, stehen, aufstehen (ἰστάω).
- ^αἰστορέω, 1158, 1159, sehen, untersuchen, erforschen; erzählen (ἰστωρ).
- ^αἰσχύον, 356, Compar. v. ἰσχυρός, α, ον, stark, kräftig, mächtig; fest (ἰσχύω).
- ^αἰσχω, 878; 1025; eine andere Form von ἔχω, hat alle Bedeutungen desselben.
- ^αἰσως, Adv. 931, 1072, gleich, auf gleiche Art; vielleicht; gewiss, zuverlässig.
- ^αἰχνεύω, 221, 477; spüren, aufspüren, nachspüren (ἵχνος).
- ^αἵχνος, τὸ, 109; der Tritt; Gang; Spur; Fuss (ἵκω).

ἰὼ, 162, 1180, wie im lat. io! triumphe, etc.
Ausruf der Freude; aber auch der Betrüb-
niss, ach! oh!

K

Καθαρός, ὁ, 99, 1229, Reinigung, Aus-
söhnung (καθαίρω).

Καθήκον, οὗτος, τὸ, 75, was sich schickt-
gehört; Pflicht (καθήκω).

Καθιγνέομαι, 803, herabkommen; schlagen.

Καθίστημι, 10, 697, im Fut. und Aor 1.
nieder - setzen - stellen, anordnen, fest-
stellen; im Aor. 2. und Praet. neutr. ste-
hen, dastehen; sich setzen.

Καινός, ἡ, ὄν, 910, neu, fremd.

Καίνω, 348; tödten.

Καίπερ, Coniunct. 1135, 1324, obwohl, ob-
gleich, obschon.

Καίριος, ἰα, ἰον, 629, zeitig, zur rechten Zeit,
schicklich, passend, treffend.

Καιρὸς, ὁ, 325, 1501, die rechte - bequeme -
gelegene Zeit, opportunitas, Gelegenheit.

Καίτοι, 393, 1443, aber, wohl aber, doch,
und doch, wiewohl; wird meist γὰρ ange-
hängt.

Κακία, ἡ, 510, Feigheit; Unglück; Laster; Bosheit, Schlechtigkeit; Schimpf.

Κακός, ἡ, ὄν, 76, 519, Adv. *κακῶς*, 248, 549, schlimm, schlecht, böse, feig; τὸ κακόν, 127, 329, - das Unglück, Uebel; Compar. *κάκιων*, 428; *κάκιστος*, Superl. 334, 1421.

Κακοῦργος, ὁ, ἡ, 699, schlecht - boshaft handelnd, der Bösewicht, Uebelthäter.

Κᾶκτός, 672, st. καὶ ἐκτός.

Καλέω, 8, 520, nennen, rufen; verklagen; belangen; einladen.

Κάλλος, τὸ, 1384, die Schönheit von Menschen, Thieren und Sachen.

Καλός, ἡ, ὄν, 78, Compar. *καλλίων*, ὁ, ἡ, 55, Superl. *κάλλιστος* 515; davon *καλλιστά* 1166, 1368, wie das Adv. *καλῶς*, 517, 980, schön, brauchbar; schön, gut, edel; τὸ καλόν, die Tugend.

Κάλυξ, υκος, ἡ, 25, jede Hülse, Keim, Knospe, worin die Blüthe, Frucht etc. eingeschlossen ist; von:

Καλύπτω, 1399, bedecken, verhüllen, umgeben.

Κάματος, ὁ, 174, Arbeit, Mühe, Leiden; Krankheit, wie labor.

Κάρυς, τὸ, 23, 736, der Kopf, das Haupt;
(wird nicht declinirt).

Κατὰ, Praep. 655, 1191, m. d. Gen. wider,
gegen; was anbetrifft, de, mit dem Accus.
gegen, bei, nahe; wider, nach.

Καὶ τὰ, 542, 1488, contr. aus καὶ εἶτα; und
dann - nachher. Es wird häufig zu An-
fang einer Frage mit Heftigkeit und Lei-
denschaft gesetzt.

Καταιδέομαι, 652, sich schämen, scheuen;
Erfurcht haben vor jemand.

Καταισθάνομαι, 422, fühlen, empfinden;
einsehen, erfahren.

Καταισχύνω, 1412, beschämen, schänden;
Med. sich schämen, scheuen, m. d. Ac-
cus.

Κατακοιμάω, 866, 1223, einschläfern, besänf-
tigen; Med. einschlafen.

Κατακτείνω, 820, 857, ermorden, erlegen,
tödten.

Καταμβλύνω, 684, abstumpfen, stumpf ma-
chen.

Κατάρατος, ὁ, ἡ, 1338, verflucht, ver-
wünscht (καταράω).

Κατασφάττω, 724, abschlachten, tödten,
morden.

Κατάφημι, 507, bejahen, zusagen.

Καταφθείρω, 331, verderben, vernichten,
zu Grunde richten.

Καταφθίω, 964, auszehren, verzehren; neutr.
verzehrt - vernichtet werden; vergehen,
verschwachten, sterben.

Κατείδω, 117, 1055, herab - erblicken, be-
merken, wissen.

Κάτευγμα, τὸ, 914, Gelübde, Wunsch;
Weihgeschenk, Opfer; von:

Κατεύχομαι, 246, verwünschen, verfluchen;
geloben, wünschen, bitten.

Κατέχω, 776, fest - zurück - aufhalten; er-
tragen, aushalten.

Κατηγορέω, 512, 527, jemanden tadeln, schel-
ten; beschuldigen, anklagen.

Κατοικτείρω, 15, beklagen, Mitleiden haben;
κατοικτίζω, 1172, ist dasselbe.

Κέαρ, ατος, τὸ, 684, das Herz, die Gesin-
nung.

Κεῖθεν, 751, st. ἐκεῖθεν, jonisch.

Κεῖμαι, 182, 492, liegen, wird wie unser
deutsches liegen gebraucht.

Κεῖνος, 141, 597, poët. st. ἐκεῖνος.

Κέλευθος, ἡ, plur. τὰ κέλευθα 795, 1386,
der Gang, Weg; Wandel, Leben.

Κελεύω, 226, antreiben, ermuntern, ermahnen, befehlen.

Κενός, ἡ, ἐν, 55, leer, eitel, nichtig.

Κενόω, 29, leer machen, ausleeren; berauben, entblößen, erschöpfen.

Κέντρον, τὸ, 803, 1517, der Stachel, womit die Ochsen angetrieben wurden; jede Spitze, Stachel, Dorn; der Sporn.

Κεραυνός, ὁ, 202, Donnerschlag, Blitz.

Κερδαίνω, 885, gewinnen; auf Gewinn bedacht seyn, wuchern.

Κέρδος, 252, 593, Gewinn, Vortheil, Nutzen; Gewinnsucht, Klugheit, List.

Κεύθω, 962, 1230, verbergen, verhehlen; verborgen seyn, verborgen liegen.

Κήδευμα, τὸ, 85, Sorge; Anverwandtschaft; Verwandter durch Heirath.

Κηδεύω, 1322, besorgen, pflegen. (κῆδος); κηδέω, 1055, ist dasselbe.

Κηλὶς, ἰδος, ἡ, 827, 1372, Fleck, Schmutz; Schimpf; Schmach, Schandfleck.

Κῆρ, κηρὸς, ὁ, Schicksal; κῆρες, 473, die Schicksalsgöttinnen, Parcen und Furien.

Κήρυγμα, τὸ, 350, das Ausgerufene; bekannt gemachter Befehl (κηρύσσω).

Κῆρυξ, υκος, ὁ, 747, 796, ein Herold, Gesandter, Ausrufer, praeco (κηρύω, γῆρυς).

Κηρύσσω, 731, ausrufen, bekannt machen, verkündigen.

Κικλήσκω, 210, jonisch, so viel als καλέω.

Κινέω, 634, in Bewegung setzen, anregen, erwecken, anheben, anfangen.

Κιχάνω, 1258, einholen, erlangen, finden, erfinden.

Κλάδος, ὁ, 5, 143, Reiss, Schoss an den Aesten der Bäume; der Spross, Zweig (κλάω).

Κλάζω, 960, schreien, rufen, rauschen.

Κλαίω, 401, 1478, weinen, beweinen, klagen.

Κλεινός, ἡ, ὄν, 8, 1205, bekannt, berühmt (κλέω, κλείω).

Κλήζω, 48, 1165, verkündigen, rühmen, nennen, benennen (κλέος, κλέω).

Κληῖθρον, τὸ, 1263, 1288, das Schloss oder der Riegel zum Verschliessen.

Κλίνω, 1265, neigen, senken, in die Flucht schlagen; herausreissen.

Κλύδων, ωνος, ὁ, 197, 1515, die Woge, das Wogen des Meeres (κλύζω).

Κλυτός, ἡ ὄν, 172, berühmt, glorreich, gepriesen (κλύω).

Κλύω, 84, 1377, hören, vernehmen; folgen, gehorchen.

Κνίζω, 780, kneipen, kratzen; reitzen, betrüben, erzürnen (κνάω, κνήθω).

Κοῖλος, η, ον, 1263, hohl, ausgehöhlt, vertieft.

Κοινός, ἡ, ὄν, 240; 261, κοινῇ, Adv. 604, gemein, gemeinschaftlich; allgemein, gering.

Κολάζω, 1141, ab- beschneiden; warnen, strafen, züchtigen, bändigen.

Κολαστής, ου, ὁ, 1142, der Strafer, Züchtiger, Rächer.

Κόμη, ἡ, 1244, das Haupt- Kopfhaar; auch das Laub der Bäume.

Κομίζω, 444, 675, besorgen, pflegen; bringen, tragen, fortbringen.

Κόρη, ἡ, 508, das Mädchen, die Jungfrau.

Κούδαμοῦ, 905, contr. von καὶ οὐδαμοῦ.

Κράς, ατός, τὸ, 263, Haupt, Kopf.

Κρατέω, 55, 1192, Macht, Gewalt über etwas haben, beherrschen, besitzen, übertreffen (κράτος).

Κράτιστος, ἴστη, ἴστον, 40, 973, Superl. v. κράτος, der beste, tapferste, muthigste.

Κράτος, τὸ, 201, 584, Stärke, Macht, Gewalt, Herrschaft, Regierung, Befehl.

Κρατύνω, 14, 898, so viel als κρατέω.

Κρείσσω, ὁ, ἡ, 177, 1367, Compar. v. ἀγαθός, besser, tapferer, mächtiger.

Κρεμαστός, ἡ, ὄν, 1264, aufgehängt, schwebend, hängend (κρεμάω).

Κρίνω, 34, 823, woraus cerno, scheiden, trennen; unterscheiden, auswählen; urtheilen, beurtheilen, richten, entscheiden; davon:

Κρίσις, ἡ, 502, Trennung, Scheidung, Entscheidung, Urtheil.

Κρύπτω, 1386, verbergen, verstecken, verhehlen.

Κτάομαι, 1487, erwerben; sich erwerben, verschaffen; erhalten; davon κτήμα, 547, der Besitz.

Κτείνω, 123, 1170, tödten, ermorden.

Κυβερνήτης, ὁ, 917, der Steuermann.

Κυκλόεις, εὔσα, ἐν, 161, zirkelartig, zirkelrund.

Κύκλος, ὁ, Kreis, Umfang; τὰ κύκλα, 1271, runde Körper, z. B. Räder, Ringe, Augen.

Κυρέω, 362, 979, seyn; antreffen, erlangen, finden; sich zutragen, begegnen.

Κύριος, ἰα, ἰον, 1441, hauptsächlich, vorzüglich; eigen, eigenthümlich (κύριος).

Κύων, κυνός, ό, ή, 391, der Hund. S. Anmerk. 391.

Κωφός, ή, όν, 290, stumpf, abgestumpft; eitel, leer, vergeblich (κόπτω).

Λ

Λαγχάνω, 1354, loosen, durch das Loos oder Schicksal erhalten.

Λάθρα, ή, 866, dor. statt λήθη, die Vergessenheit (λανθάνω).

Λάθρα, Adv. 386, 781, heimlich, verstholler Weise; auch m. d. Gen.

Λαμβάνω, 121, 998, nehmen, empfangen, ergreifen; auswählen; fangen (λάω, λάβω).

Λαμπρός, ά, όν, 81, 1471, glänzend, herrlich; freudig; berühmt; hell, deutlich (λάμπω).

Λάμπω, 187, 474, leuchten, glänzen, schimmern; metaph. von der Stimme, Ruf.

Λανθάνω, 274, 1523, verborgen seyn oder bleiben; m. dem Partic., heimlich, unwissend etwas thun.

Λαὸς, ὁ, 144, das Volk; der Bürger.

Λέγω, 59, 1123, sprechen, reden, sagen; meinen; dann wie lego, sammeln, zählen, auswählen.

Λείπω, 1255, 1492, lassen, ver - zurück - überlassen; Neutr. fehlen, mangeln.

Λεκτός, ἡ, ὄν, Verb. 19, geredet, zu reden; gesammelt, auserlesen, lectus (λέγω).

Λέκτρον, τὸ, 260, 970, das Bette, Ehebett, daher Ehe, wie λέχος (λέγω, lagern).

Λευκανθής, ὁ, ἡ, 756, von weisser Blüthefarbe, weiss überh. (λευκός - ἄνθος).

Λεύσσω, 1255, 1512, sehen, blicken, glänzen, leuchten.

Λέχος, εὖς, τό, 1244, Lager, Bette, Ehebett; Beischlaf; Gatte, Gattin.

Λήγω, 682, 878, aufhören lassen, abhalten; neutr. aufhören, so viel als παύω.

Ληστής, ὁ, 122, 533, Räuber, Plünderer.

Λιμήν, ὁ, 420, 1206, Hafen, Zufluchtsort.

Λιπαρέω, 1423, beharren bei etwas; dringend - inständig bitten, zureden (λιπαρής).

Λίσσομαι, 648, 1058, flehen, anflehen; erflehen.

Λογίζομαι, 461, rechnen, berechnen; einen Schluss machen, schliessen, überlegen; von:

Λόγος, ὁ, 90, 655, Vernunft; Sprache, Rede, Gerücht, Erzählung; Vorwand; Gedanke; Achtung, Aufmerksamkeit; Grund, Ursache; Bedingung.

Λοιμός, ὁ, 28, ansteckende Krankheit; Verderben; eine schädliche Sache oder Person, wie pestis.

Λοιπός, ἡ, ὄν, 789, 1475, übrig; künftig; λοιπὸν, übrigens; also, demnach (λείπω).

Λοχίτης, ὁ, 745, der im Hinterhalte liegt und nachstellt, ein Bewaffneter, Begleiter.

Λυγρός, ἄ, ὄν, 185, traurig, erbärmlich, betrübt, elend; schwach, feig.

Λυπέω, 74, 1232, beschweren, belästigen, beleidigen, betrüben, traurig machen.

Λύπη, ἡ, 909, 1068, Traurigkeit, Schmerz, Betrübniss; Kränkung, Beleidigung.

Λύσις, ἡ, 915, Lösung, Loslassung; Loskaufung; Befreiung.

Λυσσόω, 1259, in Wuth setzen, in Wuth seyn.

Λύω, 407, 1028, lösen, befreien; auflösen, vernichten, zerstören.

Λῶον, ὁ, ἡ, 1032, 1501, der Bessere, Vollkommnere, Stärkere; dem Sinne nach Compar. v. ἀγαθὸς; λῶστος, 1060, Superl.

M

Μάγος, ὁ, 387, Magus, ein Priester und Weiser bei den Persern; Zauberer.

Μακαρίζω, 1190, glücklich preisen.

Μάκιστος, η, ον, 1302, der längste, weiteste, grösste; so viel als μακρότατος, Superl. v. μακρὸς.

Μακραίων, ὁ, ἡ, 516, 1095, lange lebenddauernd (μακρὸς-αἰών).

Μακράν, 220, 992, sc. ὁδόν, einen weiten Weg; weit, fern, lange.

Μακρὸς, ἃ, ὄν, 559, 1106, lang, weit, μακρῶ, wie lange, weit, bei weitem, m. d. Compar. u. Superl.

Μαλερὸς, ἃ, ὄν, 190, hell, glänzend, v. Feuer; verderblich (μαλὸς, weiss).

Μάλιστα, 285, 1167, Superl. v. μάλα, am meisten.

Μᾶλλον, 359, 1142, Compar. v. μάλα, mehr.

Μὰν, 866, dor. statt μὴν.

Μανθάνω, 120, 918, lernen, erfahren; hören, verstehen; forschen.

Μαντεία, ἡ, 149, 851, das Weissagen; die Weissagung; Geschicklichkeit, Klugheit.

Μαντεῖον, τὸ, 243, 483, Orakel od. dessen Ort; die Weissagung.

Μαντεῖος, εἶα, εἶον, 21, zum Orakel oder zur Weissagung gehörend, oder diese betreffend.

Μαντική, ἡ, 511, 462, sc. τέχνη, Kunst od. Gabe der Weissagung.

Μάντις, ὁ, 298, 1080, Prophet, Wahrsager, Seher.

Μαραίνω, 1326, verzehren, verderben, austrocknen, verdorren.

Μαρτυρέω, 1026, Zeugniss geben, bezeugen.

Ματάζω, 887, thöricht handeln und reden.

Μάταν, Adv. 869, dor. für μάτην, 365; 1051, umsonst, vergeblich, ohne Grund.

Ματεύω, 1046, 1055, suchen, forschen.

Μάτης, ἡ, 183, dor. für μήτης, 417, die Mutter, mater.

Μέγας, ἄλη, α, 194, 736, gross, mächtig; Neutr. μέγα, 1017, 1072, gross, sehr; μέγιστος, Superl. 519, der Grösste; τὰ

μέγιστα, 1199, 1224, am grössten, am meisten.

Μέθη, ἡ, 774, Trunkenheit.

Μεθίημι, 131, 778, entlassen, fahren lassen; nachlassen; vernachlässigen.

Μείζων, ὁ, ἡ, 758, 1294, Compar. v. μέγας, grösser.

Μέλας, αἶνα, αν, 29, 1279, schwarz, dunkel, trübe, finster.

Μέλεος, ἑα, εον, 481, eitel, nichtig, vergeblich, leer; thöricht, unglücklich.

Μέλλω, 674, 1373, im Begriff seyn, etwas zu thun; zögern, zaudern, Bedenken tragen; sollen; μέλλων, zukünftig, futurus.

Μέλω, 377, 1054, μέλομαι, Med., sorgen; besorgen; als Neutr. μέλει μοί, es kümmert mich, ich bin besorgt.

Μέμφομαι, 337, 506, tadeln, anklagen, vorwerfen; schelten.

Μέντοι, 442, 1293, doch, jedoch; aber; allerdings, wohl, freilich.

Μένω, 295, 1292, bleiben, verbleiben; m. d. Acc. warten, erwarten; maneo.

Μέριμνα, ἡ, 227, 1448, Sorge, Kummer, Nachdenken, Vorsorge.

Μέρος, τὸ, 294, 1497, Theil, Antheil.

Μεσόμφαλος, 482, in der Mitte des Nabels liegend; überhaupt in der Mitte liegend (μέσος-ὀμφαλος).

Μέσος, η, ον, 802, 806, mitten, in der Mitte.

Μετὰ, Praepos. m. d. Gen. 247, 414, mit, in Gesellschaft; m. d. Dat. vor, unter, bei, in; m. d. Accus. zu, nach.

Μέτεστί μοι τούτου, 628, ich habe Theil daran; μέτειμι, dabei - darunter seyn.

Μετέχω, 1453, c. Gen. Theil an etwas nehmen - haben.

Μέτοικος, ὁ, ἡ, 452, ein fremder Schutzgenosse, Einwohner, Einsasse.

Μετρέω, 559, messen, schätzen, ermessen; ausmessen im Gehen, durchgehen.

Μηδαμῶς, Adv. 49, auf keinerlei Art oder Weise.

Μηδὲ, 325, 397, und nicht, auch nicht, nicht einmal, wie neque (μὴ-δέ).

Μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, 1425, auch nicht einer, keiner (μηδὲ-εἷς).

Μηκέτι, Adv. 1356, nicht mehr, weiter - ferner nicht (μὴ-ἔτι).

Μὴν, Conj. 290, 743, ist bejahend, ja, warlich μὴ μὴν, warlich nicht.

Μῆν, ὁ, 1077, der Monat.

Μῆνις, ἡ, 693, Groll, Zorn; in Prosa meist der Zorn der Götter.

Μηνύω, 102, 1372, anzeigen, verrathen, angeben, ankündigen.

Μήποτε, Conj. 790, damit nicht einmal, damit nicht etwa.

Μήτε... μήτε, Conj. 239, weder... noch, neque... neque.

Μητρῶος, α, ον, 1257, mütterlich.

Μηχανορῥάφος, ὁ, ἡ, 387, List und Tücke ersinnend und gebrauchend; ränkevoller Mensch.

Μίασμα, τὸ, 97, 1006, Verunreinigung, Schuld, Befleckung mit einem Mord oder einer andern schändlichen That, schändliche That selbst.

Μιάστωρ, ὁ, 355, ein Bösewicht, der sich und andere durch eine Schuld verunreinigt.

Μίγνυμι, 785, 989, mischen, vermischen; bedeutet auch im Pass. und Med. den Beischlaf.

Μικρός, α, ὄν, 1077, klein, gering, niedrig, wenig, schwach.

Μιμνήσκω, 49, 1051, erinnern; im Med. sich erinnern.

Μνήμη, ἡ, 1125, 1240, das Gedächtniss, die Erinnerung, Erwähnung.

Μοῖρα, ἡ, 376, 1303, die Parce, deren drei waren: Clotho, Lachesis und Atropos. Ihnen war das Schicksal und Leben der Sterblichen anvertraut; daher: Schicksal, Verhängniss, Bestimmung, Leben.

Μολέω, 35, 940, gehen, kommen, ankommen.

Μόλις, Adv. 776, mit Mühe, kaum.

Μόνιμος, ὁ, ἡ, 1321, bleibend, beharrlich, ausdauernd; treu; emsig; fest (μονή).

Μόνος, η, ον, 68, 628, so viel als μόνος, 304; 1406, allein, einzig, μόνον, Adv. 589, 686, nur, allein.

Μορφή, ἡ, 757, Gestalt, Bildung des Körpers; Schönheit.

Μυδάω, 1279, ganz nass - fencht seyn; von vieler Nässe verderben oder faulen.

Μῦσος, τὸ, 156, metaph. eine schändliche Handlung, die Abscheu erregt (μύζω).

Μωρία, ἡ, 534, Thorheit, Einfalt, Dummheit.

Μωρός, ρὰ, ρόν, 433, 538, dumm, einfältig, thöricht.

N

Ναίχι, Adv. 680, ja, wirklich, warlich, fürwahr; statt ναί, nae, wie οὐχι für οὐ.

Ναίω, 414; 1439, wohnen, bewohnen, auch bewohnt werden.

Ναός, ὁ, 21, 906, Wohnung; besonders die eines Gottes, Tempel.

Ναπαίος, α, ον, 1020, waldig, felsig.

Νάπη, ἡ, 1386, Thal zwischen hohen Felsen, waldiges Thal, Wald, Kluft.

Ναῦς, ἡ, 56, 917, das Schiff.

Νεῖκος, τὸ, 492, 696, Zank, Streit, Schimpfen beim Zanken, Schmähworte.

Νεκρός, α, ον, 1246, todt, gestorben; ὁ νεκρός, der Todte.

Νέμω, 201, 1074, theilen, ver - aus - zutheilen; weiden; regieren; beherrschen; νέμομαι, ich besitze, habe.

Νέος, α, ον, 1, 135, neu, frisch, jung.

Νέρθε, 416, unten, οἱ νέρθε, sc. ὄντες; c. Gen. unter, untenher.

Νέφος, εος, τὸ, 1314, Wolke, Gewölke (νέφω).

Νηλεής, ὁ, ἡ, 180, ohne Mitleiden, unbarmherzig, grausam (νη - ἔλεος).

Νήπιος, ὁ, ἡ, 650, der nicht sprechen kann, kindisch, klein, tköricht (νή-ἔπος).

Νῖν, Pron. 123, poet. so viel als αὐτόν, αὐτήν, αὐτό.

Νίπτω, 1229, benetzen, nass machen, waschen, abwaschen.

Νιφόεις, εσσα, εν, 474, schneeig, mit Schnee bedeckt.

Νοέω, 1048, 1475, sehen, bemerken; einsehen, betrachten; überlegen, sich erinnern.

Νομάς, ὁ, ἡ, 1543, einsam; herumziehend; οἱ Νομάδες, die Nomaden.

Νομεύς, εως, ὁ, 1112, der Hirt; der Vertheiler (νέμω).

Νομή, ἡ, 755, die Austheilung, Vertheilung; die Weide.

Νομίζω, 39, 853, meinen, glauben, dafür halten.

Νόμος, ὁ, 859, Vertheilung, Anordnung, Sitte, Gebrauch, Gesetz (νέμω).

Νόος, νοῦς, ὁ, 371, 548, Sinn, Gesinnung, Gedanke, Verstand, Klugheit.

Νοσέω, 60, 1055, krank seyn; tropisch v. der Seele, in Angst, Furcht, Unglück seyn.

Νόσημα, τὸ, 367, 1294, die Krankheit.

Νόσος, ἡ, 150, 303, Krankheit, Elend; Fehler, Laster.

Νοσφίζω, 688, trennen, theilen, scheiden; berauben.

Νύμφευμα, τὸ, 974, das Verheirathete; Heirath, Ehe (νυμφεύω).

Νύμφη, ἡ, 1395, die Braut; junge Frau; mannbares Mädchen (νύβω, nubo).

Νυμφικός, 1243, was der Braut-jungen Frau-Mädchen gehört, ihr zukommt.

Νυμφίος, ὁ, 1349, der Bräutigam, junge Ehemann.

Νῦν, Adv. 272, jetzt, nun; jetziger Zeit, heutiges Tages.

Νύξ, νυκτὸς, ἡ, 574, Nacht; Gegend der Nacht, Abend.

Νωμáω, 300, 469, regen, bewegen; so viel als νέμω, aus-ver-ertheilen; neutr. sich bewegen.

Νωτίζω, 194, den Rücken zukehren, fliehen; in die Flucht schlagen.

Ξ

Ξένος, ὁ, ἡ, 219, 709, Gastfreund, Fremdling, Ausländer; fremd, ungewöhnlich, neu; befremdend.

Ἐυμετρέω, 73, 957, eine Sache nach einer andern abmessen; überhaupt ab - ausmessen.

Ἐυμετρος, ὁ, ἡ, 84, 1107, eben - verhältnissmässig; angemessen, passend, bequem.

Ἐμπας, ασα, αν, 746, 807, aller - alles zusammen (σύν - πας).

Ἐμφημι, 551, mit - zugleich sagen, beistimmen, genehmigen.

Ἐμφυτεύω, 547, zugleich - mitpflanzen; mitthun, mitbewirken.

Ἐύν, 208, 585, so viel als σύν.

Ἐυνάδω, 1107, zugleich - mitsingen; zu - übereinstimmen.

Ἐυναλλαγή, ἡ, 34, 954, Vertauschung, Handel; Vertrag, Umgang; Vereinigung; von:

Ἐυναλλάσσω, 1104, 1124, wechseln etwas mit einem andern, mit jemanden Geschäfte zu thun haben.

Ἐναντιάζω, 798, entgegenkommen, begegnen, sich zutragen.

Ἐύναιλος, ὁ, ἡ, 1120, mittönend, einstimmig; mit - zusammenwohnend (ξύν - αὐλός).

Ἐυνείδημι, 250, 698, mitwissen, wissen; ἐμαυτῷ ich bin mir bewusst.

Ξύνειμι, 275, 457, mit - zugleich seyn; mit umgehen, mit einander sprechen.

Ξυνέπομαι, 1119, 1134, mit - zugleich folgen; zuträglich, nützlich seyn.

Ξυνέρχομαι, 570, mit - zugleich - zusammengehen oder kommen.

Ξυνέστιος, ὁ, ἡ, der in einem Hause mit ist - lebt - isst, ein Gast (**ξύν - ἐστία**).

Ξυνετός, ἡ, ὁν, 499, verständig, einsichtsvoll, klug (**συνίημι**).

Ξυνευνάζω, 976, zusammenlegen, verheirathen; mit - zusammenschlafen (**ξύν - εὐνή**).

Ξυνίημι, 346, zusammen bringen; verstehen, einsehen, bemerken, hören, sehen, lernen, erfahren; sich vereinigen; zu Theil werden.

Ξυννεύω, 1498, zusammen - gegen einander neigen; übereinstimmen; versprechen.

Ξυνοικέω, 57, bei jemand wohnen; zusammen leben.

Ξύνοικος, ὁ, ἡ, 1204, zusammen - wohnend - lebend; in gleicher Lage (**ξύν - οἶκος**).

Ξυντίθημι, 401, zusammen - stellen - legen, verfertigen; in Ordnung bringen.

O

- Ὀδοιπορέω, 795; reisen, wandeln, gehen; von:
 Ὀδοιπόρος, ὁ, 292, Reisender, Wanderer,
 Fussgänger (ὁδός - πείρω).
 Ὀδός, ἡ, 116, 1466, Weg, Gang, Reise;
 Mittel und Wege.
 Ὃθεν, 1486, woher; wovon; weswegen.
 Οἰκεῖος, ὁ, 1156, häuslich, was zum Hause-
 zur Familie gehört.
 Οἰκέτης, ὁ, 1109, der Slave, Diener.
 Οἰκεύς, ὁ, 750, so viel als οἰκέτης.
 Οἰκέω, 414, 1378, wohnen, bewohnen; haus-
 halten, verwalten, regieren.
 Οἰκητής, ὁ, 1438, Bewohner, Einwohner.
 Οἶκος, ὁ, 112, 241, Haus, Zimmer, Zelt,
 Hauswesen, Familie; οἶκοι, 1117, alte
 Schreibart st. (ἐν) οἴκῳ.
 Οἰκτίζω, 1496, beklagen, Mitleid haben.
 Οἰκτρὸς, ἁ, ὄν, 58, 1450, klagend, jam-
 mernd; jämmerlich, kläglich, erbärmlich;
 mitleidig.
 Οἶμαι, 1045, contr. aus οἶομαι, glauben,
 meinen, vermuthen, argwöhnen.
 Οἶμοι, 1027, 1163, wehe mir! ach! auch ein
 Ausruf der Freude.
 Οἶνος, ὁ, 774, wovon vinum, der Wein.

Οἶνωψ, ὠπος, 211, weinfarbig, weinblik-
kend, Beiname des Bacchus (οἶνος - ὠψ).

Οἰόζωνος, ὁ, ἡ, 840, allein (οἶος - ζώνη).

Οἶος, α, ον, 622, 1403, von welcher Art - Be-
schaffenheit; εἶναι, 24, im Stande seyn,
können.

Οἰστρημα, τὸ, 1317, die Wuth; was wüthend
macht, der Stich, Biss (οἰστρέω).

Οἰωνοθέτης, ου, ὁ, 486, der aus dem Flug
und Geschrei der Vögel wahrsagt, Seher.

Οἰωνός, ὁ, 310, 395, ein Vogel; aus dessen
Flug und Stimme man wahrsagt.

Ὀκνέω, 740, 980, träge seyn, zaudern, sich
bedenken, sich scheuen.

Ὀκνηρός, α, ὄν, 828, träge, faul, furchtsam;
bedenklich; von:

Ὀκνος, ὁ, 1169, die Trägheit, das Zaudern,
die Furcht, Angst.

Ὀλβίζω, 1517, glücklich machen, glücklich
preisen - schätzen.

Ὀλβιος, ὁ, ἡ, 925, glücklich, beglückt.

Ὀλβος, ὁ, 1193, 1283, Glück, Glücksgüter,
Reichthum.

Ὀλέθριος, ὁ, ἡ, 1338, verderblich; unglück-
lich; von:

^αΟλεθρος, ὁ, 657, 1140, Verderben, Untergang.

Ολλυμι, 179, 1151, verderben, zerstören, vernichten; verlieren; umkommen, sterben.

^αΟλος, η, ον, 1130, ganz.

Ομαιμος, ὁ, ἡ, 657, von demselben Blute; Blutsverwandter; Bruder, Schwester.

Ομαυλος, ὁ, ἡ, 187, zusammen-einstimmend (ὁμοῦ-αὐλός).

Ομβρος, ὁ, 1280, Regen; Feuchtigkeit.

^αΟμιλέω, 567, 1179, umgehen; auch vom Beischlase, sich unterhalten (ὁμιλος).

^αΟμιλία, ἡ, 1477, die Versammlung, Umgang, Unterhaltung, Gesellschaft.

Ομμα, τὸ, 81, 1223, Anblick, Gesicht; Auge; Glanz, Licht.

^αΟμογενής, ὁ, ἡ, 1352, von gleichem Geschlechte, verwandt (ὁμοιος-γένω).

^αΟμοίως, Adv. 561, auf gleiche-ähnliche Weise.

^αΟμόσπρος, ὁ, ἡ, 260, 460, mit eben derselben zeugend (ὁμοῦ-σπείρω).

^αΟμόστολος, ὁ, ἡ, 212, zugleich-mitgehend; subst. der Begleiter, Gefährte (ὁμοῦ-στέλλω).

- ^εΟμοῦ, Adv. 4. 1001, zugleich, gleich; beinahe, fast, ungefähr.
- ^ρΟμφαλός, ὁ, 893, der Nabel; metaph. der Mittelpunkt; zu Delphi hiess ein steiner Sitz mitten im Tempel so, wohin man den Mittelpunkt der Erde fabelte.
- ^αΟμως, Conj. 302, 779, gleichwohl, doch, dennoch.
- ^ιΟναρ, τὸ, 975, der Traum.
- ^ρΟνειδίζω, 372, 441, auch ὀνειδιέω, 373, 1411, tadeln, schelten; Vorwürfe machen, vorwerfen.
- ^ρΟνειδος, τὸ, 521, 1482, Tadel, Vorwurf, Schimpf, Schmach, Schande (ὀνομαί).
- ^ιΟνημι, 642, helfen, nützen, Genuss - Nutzen haben; geniessen, sc. das Leben, leben.
- ^ιΟνομα, τὸ, 1286, Name; guter und böser Ruf, Ehre, Ruhm.
- ^ρΟνομάζω, 1015, 1030, rufen, nennen, bestimmen, sagen.
- Οπηπερ, Adv. 1446, wie nur immer, auf welche Weise auch nur.
- ^ρΟπίσω, Adv. 490, rückwärts, zurück; hernach, wiederum; in der Folge.
- ^εΟποῖος, οἷα, οἷον, 552, 1070, von welcher Art oder Beschaffenheit auch immer.

- Ὅποσος, ὅση, ὅσον, 1395, wie gross, wie viel.
- Ὅπου, Adv. 448, 1257, wo; ὅπου γῆς, ubi terrarum.
- Ὀπτομαι, 135, 790, sehen, schauen.
- Ὅπως, Adv. 546, 1506, wie, auf welche Art und Weise; dass, damit.
- Ὀράω, 15, 528, sehen, ansehen. bemerken; warten, hoffen, streben, verlangen.
- Ὀργαίνω, 555, erweichen; in Leidenschaft setzen; erzürnen.
- Ὀργή, ἡ, 557, 1242, Zorn; überh. die Beschaffenheit der Seele; jede Leidenschaft.
- Ὀργίζω, 339, 364, zornig machen, erzürnen; Pass. u. Med. zornig werden, zürnen.
- Ὀρειος, ὁ, ἡ, 1022, am Berge, zum Berge gehörig, gebirgig.
- Ὀρεσιβάτης, ὁ, ἡ, 1094, bergwandelnd, auf- in - durch - Berge gehend (ὄρος - βαίνω).
- Ὀρθός, ἡ, ὄν, 50, 847, aufgerichtet, ermuntert, gerade; recht, gut; heiter, standhaft.
- Ὀρθόω, 39, 825, gerade machen, verbessern, aufrichten, erhöhen; glücklich vollenden.
- Ὀρίζω, 690, so viel als οὐρίζω, begränzen,

bestimmen; in glückliche Lage bringen
(*οὖρος*).

^a *Ορκος*, ὁ, 645, 651, der Eid, Schwur.

^a *Ορμος*, ὁ, 196, der Hafen, Ankerplatz, Bucht.

^a *Ορνις*, ἰθὺς, ὁ, ἡ, 52, 960, der Vogel;
Vorbedeutung aus dem Vogelsang und
Flug.

^a *Ορνυμι*, 165, erwecken, erregen, bewegen,
reitzen.

^a *Ορος*, τὸ, 208, 1439, Berg, Anhöhe, Hügel.

^a *Ορούω*, 872, aufspringen, hervorgehen, auf
jemand losgehen, stürzen, fallen (*ὀρόω*).

^a *Ορω*, 177, erregen, erwecken; antreiben; *ὀρο-
μαι* sich erheben, eilen, stürzen.

^a *Οσος*, η, ον, 273, 1424, so gross als, so viel
als; *ὅσον τάχος* möglichst geschwind.

^a *Οσπερ*, ἥπερ, ὅπερ, 251, 750, das verstärk-
te *ὅς*, ἡ, ὁ, welcher.

^a *Οστις*, ἥτις, ὅτι, 61, 692, welcher, wer.

^a *Οταν*, 76, 622; wann, als, m. d. Conjunct.
(*ὅτ' ἂν*).

Οὐδαμοῦ, Adv. 563, 903, nirgends, auch m.
d. Gen.

Οὐδέ, Conj. 524, aber nicht, auch nicht, und
nicht.

Οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, 293, 966, keiner
(οὐδ' - εἷς).

Οὐδέπω, Adv. 16, noch nicht.

Οὐκοῦν, 342, nicht also? nicht auch? daher;
οὐκουν, 440, 565; also nicht, nicht.

Οὐνεκα, 383, οὐ ἔνεκα, weswegen, weil; bei
Dichtern auch st. ἔνεκα.

Οὐποπε, Adv. 505, 510, nie; οὐπω, 592,
noch nicht.

Οὐρανιος, ἰα, ἰον, 301, 860, himmlisch, vom
Himmel kommend.

Οὖς, ὠτός, τό, 371, 1573, das Ohr.

Οὐτε... οὐτε, Conj. 56, 277, und nicht,
weder... noch.

Οὕτω, 256, so, also, auf diese Art; folg-
lich.

Ὁφθαλμός, ὁ, 981, 1365, das Auge; Be-
weis.

Ὁφλῶ, 510, schuldig seyn; c. Accus. einer
Sache beschuldigt, zu etwas verdammt
werden.

Ὁχλέω, 446, belästigen, beunruhigen, hin-
dern.

Ὁχος, ὁ, 802, der Wagen.

³Ὀψίς, ἡ, 1239, 1363, das Sehen, Gesicht, Angesicht, Ansehen.

Π

Πᾶ, 1310, dor. st. πῆ und πῶς, wie, auf welche Weise?

Πάγκαρος, ὁ, ἡ, 83, mit allerlei Früchten, fruchtbar.

Πάθημα, τὸ, 552, 1241, das Leiden, Unglück; Krankheit.

Πάθος, τὸ, 726, 1298, ist einerlei mit πάθημα.

Παιᾶν, ὁ, 5, 187, Gesang zur Abwendung eines Uebels; Gesang überh., Lobgesang.

Παιδουργία, ἡ, 1249, das Kinderzeugen oder gebären.

Παῖς, ὁ, 58, 444, der Knabe, Sohn, Sklave; ἡ παῖς, das Mädchen; die Tochter, Sklavinn.

Παίω, 801, 1329, schlagen, verwunden; fallen.

Πάλαι, Adv. 1, 289, vor Alters, alt, ehemals; schon lange vorher.

Παλαιός, αὐτὸν, 109, 559, alt, veraltet von langen Zeiten her.

Πάλαισμα, τὸ, 876, Kunst; Kunststück;
List, Mittel.

Πάλιν, Adv. 100, 114, zurück; wieder, aber-
mals; im Gegentheile.

Παλίσσυτος, ὁ, ἡ, 193, zurück - springend-
eilend - gehend (πάλιν - συόμενος).

Πάλλω, 155, werfen, schütteln; zittern, be-
ben.

Πανσέληνος, ὁ, ἡ, 1084, volles Licht (παῖ-
σα - σελήνη).

Παντελής, ὁ, ἡ, 924, alles vollendend; ge-
endigt, vollendet. Adv. παντελῶς, 665,
gänzlich, vollkommen, überhaupt.

Παντλήμων, ὁ, ἡ, 1367, ganz unglücklich
(παν - τλήμι).

Παντοῖος, οἶα, οἶον, 909, allerlei, vielerlei,
von allen Arten.

Παρά, Praepos. m. d. Gen. 95, 708, von,
wie ὑπὸ, durch; m. d. Dat. bei, c. Ac-
cus. 184, 977, neben, bei, zu, an, gegen.
πάρα, 1239, statt πάρεστι.

Παράγω, 968, hinzu - vorbei führen; verfüh-
ren, täuschen; hinleiten.

Παράδειγμα, τὸ, 1187, Beweis, Muster,
Beispiel.

Παραινέω, 912, zureden, ermuntern, rathen, warnen.

Παραμείβω, 504, verwechseln; vorbei - vor-
übergehen; übertreffen.

Παραστείχω, 802, hinzugehen, vorbei - vor-
übergehen.

Παραφρόνιμος, ὁ, ἡ, 686, wahnsinnig, ra-
send.

Παρείδω, 1493, übersehen, nicht achten; an-
erblicken.

Πάρεμι, 289, 760, da seyn, dabei - gegen-
wärtig seyn.

Παρέρχομαι, 1242, vorbei - vorüber kommen;
herbeikommen - gehen; kommen überh.

Παρέχω, 55, 1307, hinhalten, hinreichen;
darbieten; darreichen; verursachen; im
Med. vorzeigen, beweisen.

Παρθένος, ἡ, 1195, 1450, das Mädchen, die
Jungfrau.

Παρίημι, 345, 684, vorbei - unterlassen; ab-
spannen, entkräften, muthlos machen.

Παρίστημι, 400, 1041, daneben - dabei stellen,
vorstellen; zeigen, beweisen, lehren; er-
innern, ermahnen. Die Bedeutung stehen
hat es in den bekannten Temporibus.

Παροιθέν, Praepos. m. d. Gen. 495, 1283, vor;
vorher, vormals.

Πάρος, Adv. 48, 1409, vorher, sonst; eher, bevor.

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, 8, 1409, jeder, ganz, all.

Πάσχω, 228, 1518, leiden, dulden; εὖ πάσχειν, im Glücke seyn, wohlleben.

Πατήρ, ὁ, 417, 863, der Vater, Urheber.

Πατρίς, 639, 819, das Vaterland.

Πατριώτης, ὁ, 1085, der aus demselben Lande ist, der Landsmann.

Πατροκτόνος, ὁ, ἡ, 1289, vatermordend; der Vtermörder.

Πάτρος, α, ον, 1512, und πάτριος, ὁ, ἡ, 1582, väterlich; sc. γῆ, 194, das Vaterland.

Πατροφάντης, ὁ, 1429, der Vtermörder (πατήρ - φονεύω).

Πατρώος, ῶα, ῶον, 990, 1438, dem Vater gehörig, väterlich.

Παυστήριος, ὁ, ἡ, 150, zum Stillen - Endigen geschickt; der Endiger.

Παύω, 397, 960, aufhören machen, endigen, stillen; im Med. aufhören.

Πέδη, ἡ, 1342, die Fussfessel, pedica, compes.

Πέδον, τὸ, 181, Erde, Land, Erdstrich.

Πείθω, 321, 647, jemanden überreden, überzeugen; besänftigen; glauben; trauen; gehorchen, folgen.

Πειράω, 399, versuchen; in Versuchung führen; Versuch machen, versuchen.

Πειστέον, Verb. 1504, man muss gehorchen (πείθω).

Πελάζω, 213, nähern, hinzubringen; neutr. sich nähern, hinzugehen.

Πέλας, Adv. 400, 1041, nahe; ὁ πέλας, der Nahe, Nachbar.

Πέλω, 245, werden, entstehen, seyn.

Πέμπω, 149, 1462, schicken, zuschicken; begleiten; werfen, schleudern sc. βέλος.

Πένθος, τό, 94, 1226, Trauer, Traurigkeit, Unglück.

Πένθω, 1519, gehört zu πάσχω.

Πέρ, 1486, Partic. enclit. sehr, viel, warlich; ist bejahend und bekräftigend.

Πέρα, 74, 543, Praepos. m. d. Gen. und Adv. ohne Casus, über, jenseits, ausser, weiter, mehr; πέρα, ἤ, ultra quam.

Περάω, 529, 1518, übersetzen; neutr. hinübergehen, durchgehen, gehen überh.

Πέρθω, 1444, zerstören, verwüsten, perdo.

Περὶ, Praepos. m. d. Gen. 94, 701, von, in
Ansehung, über; m. d. Accus. bei. πέρι,
732, statt περιέστι.

Περίαλλα, Adv. 1220, vor andern, vorzüg-
lich; sehr, heftig.

Περιβόητος, ὁ, ἡ, 193, ausgerufen; berühmt;
verschrieen, verrufen.

Περιπολέω, 1255, herum bewegen; neutr. her-
umgehen - laufen.

Περιποτάομαι, 484, um - herumfliegen.

Περισσός, ἡ, ὄν, 835, übermässig; vorzüg-
lich, wichtig.

Περιτέλλομαι, 156, herum - gehen - laufen,
um - ver - ablaufen.

Περόνη, ἡ, 1270, Spange, fibula, Nadel.

Πέτομαι, 17, 489, fliegen, eilen, gehen.

Πέτρα, ἡ, 464, 480, und πέτρος, ὁ, 534,
der Fels, Stein, Klippe, petra.

Πεύθομαι, 602, 1432, gehört zu πυνθάνομαι.

Πεύκη, ἡ, 214, Pechfichte; Pechfackeln, die
daraus gemacht wurden.

Πέφνω, 1485, tödten.

Πηγὴ, ἡ, 1375, Quelle, Ursprung, Ursache.

Πηδάω, 1301, springen, hüpfen.

Πῆμα, τὸ, 168, 1518, Schaden, Nachtheil
Verlust, Unglück.

Πημονή, ἡ, 563, so viel als πῆμα.

Πικρὸς, ἁ, ὄν, 1475, bitter; zornig, unwillig; scharf, streng.

Πίνω, 1589, trinken, poto.

Πίπτω, 50, 1029, fallen, niederfallen, zusammenfallen; sich zutragen.

Πιστεύω, 623, 644, trauen, zu - ver - anvertrauen; überlassen, glauben.

Πίστις, εως, ἡ, 1433, Glaube; Beifall; Treue; Zutrauen.

Πιστὸς, ἡ, ὄν, 385, glaublich, zu glauben, glaubwürdig, aufrichtig, redlich, treu.

Πλάνη, ἡ, 1023 und πλάνος, ὁ, 27, das Irren, Herumirren; Irrung, Irrthum.

Πλάνημα, τὸ, 721, das Irren, Irrthum; Irrgang.

Πλάξ, ακὸς, ἡ, 1097, Brett, Platte; Ebne, Feld (πλάσσω, πλατὺς).

Πλαστὸς, ἡ, ὄν, 774, gebildet, gedichtet, falsch, unecht.

Πλείων, ὁ, ἡ, 75, 247, mehr, grösser; neutr. πλεόν, 37, 564, mehr; Compar. von πολλὺς; Superl. neutr. πλεῖστον, 610, am meisten.

Πλεκτή, ἡ, 1265, Seil, Strick, Tau.

Πλῆθος, εὖς, τὸ, 125, 424, Menge, Haufen; das Volk, der Pöbel.

Πλὴν, 118, 1437, ausser, über; ausserdem, überdem.

Πλησιάζω, 91, 1130, sich nähern, hinzugehen, nahe seyn.

Πλούσιος, ἰα, ἰον, 455, 1064, reich, begütert; vornehm.

Πλουτίζω, 30, reich machen, bereichern; anfüllen.

Πλοῦτος, ὁ, 380, Reichthum, Ueberfluss, Schatz.

Πόθεν, Adv. 1156, woher?

Πόθος, ὁ, 516, 963, Verlangen, Sehnsucht, Liebe, Lust.

Ποῖ, 1509, wohin? in. d. Gen.

Ποιέω, 240, 912, machen, thun, verfertigen, bewirken; dichten; schätzen, achten.

Ποικιλῶδης, ὁ, ἡ, 130, von schlaudem, listigen, verführerischen Gesang.

Ποιμὴν, ὁ, 1023, Hirte; Anführer, Regent, Beherrscher.

Ποίμνη, ἡ, 1119, Heerde von weidendem Vieh, vorzügl. Schafen.

Ποῖμνιον, τὸ, 755, 1129, so viel als ποίμνη.

Ποῖος, οἶα, οἶον, 89, 929, was für einer?
qualis?

Πολιὸς, ἄ, ὄν, 183, weisslich; grau; alt.

Πολις, ἡ, 51, 165, Stadt, Staat; Burg.

Πολίτης, ὁ, 511, 1514, der Bürger, Mit-
bürger.

Πολλάκις, Adv. 1276, vielmal, oft; vielleicht,
gar.

Πολύζηλος, ὁ, ἡ, 381, viel oder stark be-
neidet, erwüncheht (πολύς - ζήλος).

Πολύς, πολλή, πολύ, 66, 839, viel.

Πολυστεφής, ὁ, ἡ, 85, sehr bekränzt, mit
vielen Kränzen.

Πολύχρυσος, ὁ, ἡ, 151, reich an Gold.

Πομπὸς, ὁ, 289, Begleiter, Führer, Bote.

Πονέω, 1145, arbeiten, thun, verrichten, be-
mühen; ermüden.

Πόνος, ὁ, 185, 1203, Arbeit, Mühe, Müh-
seligkeit; Ermattung, Ermüdung.

Πόποι, 167, so rufen bei Homer erstaunte
oder zornige Menschen; bei Gott! war-
lich!

Πορεύομαι, 672, 880, gehen, reisen, fortge-
hen; ersinnen, herbeischaffen, geben.

Πόρω, 915, 1256, geben, gewähren, verschaffen.

Πορσύνω, 1464, zubereiten, besorgen, gewähren.

Πόσις, εως, ὁ, 459, 928, Verlobte, Bräutigam; Ehemann, Gemahl.

Πόσος, η, ον, 556, wie viel? wie gross?

Ποτέ, Adv. 151, 335, einmal, irgend einmal.

Πότερον, Adv. 744, wie utrum, num, zu Anfang einer Frage; auch im Plur. πότερα 112, 954.

Πότμος, ὁ, 271, Loos, Schicksal, Tod (πέτω, πίπτω).

Πού, 108, 390, wo? που, 355, irgendwo, ungefähr.

Πούς, ποδός, ὁ, 130, 481, der Fuss; der Fuss eines Berges. πρὸς ποσὶν, vor den Füßen.

Πράγμα, τὸ, 255, 693, That, Geschäft, Sache.

Πρακτέον, Verb. 1427, es muss gethan werden, ist zu thun.

Πρᾶξις, ἡ, 890, Handlung, das Thun, Geschäft.

Πράττω, 69, 1000, thun, handeln, betreiben;

εὖ - κακῶς πράττειν, glücklich - unglücklich seyn.

Πρέπει, 9, decet, es geziemt sich, m. d. Inf.

Πρέσβυς, εἰα, ὁ, ἡ, alt; geehrt, geschätzt; als Subst. der Greis; der Gesandte.

Πρὶν, Adv. 104, 770, zuvor, vorher; ehe, bevor; m. d. Ind. Conjunct. und Inf.

Προβάλλω, 739, vor - hinwerfen; hineinstürzen; vorlegen.

Προδίδω, 90, act. schrecken; erschrecken, in Angst und Schrecken seyn.

Προδείκνυμι, 456, 622, vor - vorher zeigen, vorher ankündigen.

Προδίδωμι, 551, vorausgeben; verrathen, verderben, verlassen.

Προέπω, 351, vorher - voraus sagen, laut-öffentlich sagen.

Προέχω, 1110, vorher - voraus haben; übertreffen, hervorragen.

Προηγητής, ὁ, 1295, der vorangeht und den Weg zeigt, der Führer (πρὸ - ἄγω).

Προθυμία, ἡ, 48, 832, Willigkeit; Bereitwilligkeit, Muth; Verdienst.

Πρόκειμαι, 859, vor - da - bereit liegen.

Προλέγω, 967, vorher - voraussagen, erzählen; auswählen.

Πρόμος, ὁ, 659, der Erste, Vorsteher, princeps.

Πρόνοια, ἡ, das Vorherkennen - wissen; die Vorsicht, Ueberlegung, Klugheit.

Προξενέω, 1471, beistehen, helfen, vertheidigen; zurichten.

Πρόπας, ασα, αν, 169, poët. das verstärkte πᾶς.

Προπηλακίζω, 427, verächtlich - schmähhlich-schimpflich behandeln.

Προπονέω, 681, vorher - frühe ermatten - ermüden, leiden.

Πρός, Præpos. m. d. Gen. 326, 1087, von, nach, durch, für, zum Besten πρὸς Θεῶν, bei den Göttern, um der Götter willen; m. d. Dat. 130, 1234, zu, über, ausser, bei; m. d. Accus. 325, 799, bei, in, neben, gegen, wider, zu, an.

Προσάγω, 151, hinzu - führen - bringen, bewegen.

Προσάπτω, 664, anhängen, anknüpfen, anbringen, hinzufügen.

Προσσεύω, 12, 141, helfen, beistehen.

Προσευδάω, 352, anreden, zureden.

Προσβημι, 1301, hinzu - hinaufgehen.

Προσβλέπω, 1177, 1474, ansehen, anblicken.

προσδέχομαι, 1416, annehmen, aufnehmen, erwarten.

προσείδω, 175, 1360, noch dazu wissen; ansehen, zusehen, sehen.

προσέπω, 1066, noch dazu - überdiess sagen; anreden.

προσέρπω, 537, herzu kriechen, herzu gehen-kommen, sich nähern.

προσέρχομαι, 59, hinzukommen oder gehen.

προσήμερος, ὁ, 1534, 1425, anredend, begrüßend, freundlich; pass. angeredet, begrüßt.

προσήκω, 808, hinzukommen, zukommen, Theil an etwas haben.

πρόσημαι, 15, dabei sitzen, da sitzen.

πρόσθε, Adv. 268, 845, vor, vorher; in Gegenwart, coram; ὁ πρόσθεν, der Vorige.

προσθήκη, ἡ, 38, Zusatz, Zugabe; Hülfe, Beistand.

πρόσκειμαι, 252, dabei liegen, dabei seyn.

προσκυνέω, 327, das lat. adorare, anbeten, verehren, bitten.

προσκύρω, 1500, hinzukommen.

Προσλεύσσω, 1364, ansehen; anblicken.

Προσμένω, 618, 831, dabei bleiben - beharren - verweilen; erwarten.

Προσεπλάζω, 1095, nahe bringen; neutr. sich nähern, nahe kommen.

Πρόσπολος, ὁ, 939, Diener (πρὸς - πολέω).

Προστάτης, ὁ, 411, 878, der Vorsteher, Anführer, Aufseher, Vorgesetzte.

προστείνω, 206, ausstrecken, ausspannen.

προστείχω, 79, vorgehen, her - herangehen.

προστίθημι, 1448, dazu - dahin setzen, dazu fügen.

πρόστροπος, ὁ, ἡ, 41, flehend, bittend (πρὸς - τρέπω).

προσφιλής, ὁ, ἡ, 322, lieb, werth, angenehm, geliebt; liebevoll.

προσφωνέω, 238, 812, zutönen, zurufen, anreden, nennen.

προσχηῖζω, 1149, noch dazu brauchen - verlangen wollen.

πρόσχωρος, ὁ, ἡ, 1121, daran liegend, angränzend; Nachbar.

πρόσωπον, τὸ, 448, 531, Anblick, Gesicht, Antlitz, Angesicht (πρὸς - ὤψ),

πρότερος, ἔρα, ερον, 164, der vordere; eher,

früher, Compar. v. *πρὸ*; Superl. *πρῶ-*
τος.

προτρέπομαι, 358, 1434, vorwärts treiben, an-
treiben, ermuntern.

προϋφάνης, 395, voraus erscheinend - sich
zeigend, sichtbar, deutlich.

προφαίνω, 163, 784, vorher zeigen, vorher
verkündigen; im Med. sich vorher zeigen,
erscheinen.

προφωνέω, 225, vorher sagen, öffentlich sa-
gen und befehlen.

πρῶτος, *η*, *ον*, 33, der erste; *πρῶτα*, sc.
κατά, 159, 545, und *πρώτιστα*, 1427;
Superl., zuerst.

πτερόεις, *εσσα*, *εν*, 508, be - geflügelt, flie-
gend; schnell (*πτερόν*).

πτέω, 17; fliegen; gehen.

πτυχή, *ή*, 1020, Falte, Winkel, Schlucht,
Thal,

πτωχός, *ή*, *όν*, 455, 1494, arm; der herum-
ziehende Bettler.

πυθμήν, *ένος*, *ό*, 1262, Bauch, Höhlung,
Wurzel; *ἐκ πυθμένων*, vom Grund aus.

πύλη, *ή*, 1245, 1294, Thor, Thür, Pforte,
Eingang, Pass.

πύματος, η, ον, 660, der Letzte, Aeusserste; πύματον, zuletzt, mithin am schlechtesten.

πυνθάνομαι, 71, 1306, forschen, fragen, erforschen, hören, verstehen.

πῦρ, πυρός, τὸ, 177, 471, das Feuer.

πύργος, ὁ, 56, 1366, Thurm; Burg, Schloss.

πυρφόρος, ὁ, ἡ, 27, 207, Feuer tragend oder bringend.

πωλικός, ἡ, ὄν, 796, von Füllen oder jungen Pferden; ἀπήνη πωλική, ein mit jungen Pferden bespannter Wagen.

πᾶς, Adv. 391, wie? auf welche Art und Weise?

P

ῥάδιος, ἰα, ἰον, leicht; Adv. ραδίως, 719; ῥᾶστα, sc. κατὰ, 320, 977, am leichtesten.

ῥαψωδός, ὁ, ἡ, 391, einer der Gedichte hersagt - absingt (ῥάβδος - ᾠδή).

ῥέπω, 841, sich neigen; sich zu etwas neigen - entschliessen.

ῥέω, 1051, s. ῥέω; davon:

Ῥῆμα, τὸ, 355, das Gesagte, das Wort,
Spruch, Ausspruch.

Ῥητὸς, ἡ, ὄν, 987, 1290, gesagt, bestimmt;
zu sagen, auszusprechen.

Ῥίπτω, 715, 1424, werfen, schmeissen, weg-
werfen, verstossen.

Ῥοπή, ἡ, 955, das Gewicht, die Wage; me-
taph. eine Sache, die den Ausschlag giebt,
ein Augenblick (ῥέπω).

Ῥύομαι, 312, 1544, retten, beschützen, er-
halten.

Ῥώμη, ἡ, 125, 1293, Leibesstärke, Kraft,
Macht (ῥώω, wovon auch robur).

Σ

Σαλεύω, 23; bewegen, schwanken, wogen;
unruhig - erschüttert seyn; von:

Σάλος, ὁ, 24, das Schwanken, Unruhe, Be-
unruhigung, Plage.

Σαφής, ὁ, ἡ, 390, 1005, hell, sichtbar, deut-
lich, gewiss. Adv. σαφῶς, 106, 840.

Σέβας, τὸ, 824, Bewunderung, Erstaunung;
daher Achtung, Verehrung, Hochachtung.

Σέβω, 694, 882, ehren, verehren, anbeten
(σεύω, scheuchen).

Σέθεν, 595, 1222, Gen. aeol. statt σου.

Σεμνόμαντις, ὁ, 554, ehrwürdiger Prophet oder Wahrsager (σεμνός - μάντις).

Σεμνός, ἡ, ὄν, 947, ehrwürdig, verehrt (σέβω).

Σημαίνω, 226, 1044, anzeigen, verkündigen, befehlen, bezeichnen; davon:

Σημαίντωρ, ὁ, 951, der bezeichnet, ein Zeichen gibt, Anzeiger, Verkündiger.

Σημεῖον, τὸ, 704, 1036, das Zeigen, Anzeigen.

Σθεναρός, ρά, ρόν, 468, stark, kräftig, mächtig (σθενάω).

Σθένος, τὸ, 369, Stärke, Kraft, Gewalt; Macht; von:

Σθένω, 17, 1474, Stärke - Kraft haben, können, vermögen.

Σῆγα, Adv. 1212, im Stillen, stillschweigend, still.

Σιγάω, 567, still seyn, schweigen, verschweigen.

Σιγή, ἡ, 541, Schweigen, Stillschweigen, Verschwiegenheit; σιγῇ, wie Adv. still, ruhig, stillschweigend.

Σιωπάω, 231, 1140, sill seyn, schweigen.

Σιωπή, ἡ, 1069, Stille, Schweigen, Verschwiegenheit.

Σκέπτομαι, 582, von fern sehen und betrachten, untersuchen, überlegen.

Σκῆπτρον, τὸ, 456, 805, der Stab, Scepter, Königs - Heroldsstab.

Σκῆπτω, 28, stützen; stellen; neutr. sich stützen; worauf einfallen - losbrechen.

Σκληρὸς, ῥά, ῥόν, 56, trocken, dürr, rauh, hart; metaph. hart, unerbittlich, grausam.

Σκοπέω, 130, 958, sich umschen, beobachten, untersuchen, zusehen; bezwecken - bezielen etwas.

Σκοτεινὸς, ἡ, ὄν, 1324, finster, dunkel, blind.

Σκότος, ὁ, 419, 1513, Finsterniss, Dunkelheit, Blindheit.

Σμικρὸς, ἄ, ὄν, 955, 1071, ist so viel als μικρὸς.

Σὸς, σή, σόν, 262, 416, dein, tuns, tua, tuum (σύ).

Σοφία, ἡ, 503, Weisheit, Klugheit, Geschicklichkeit.

Σοφὸς, ἡ, ὄν, 486, 561, geschickt, klug, weise, vorsichtig.

Σπάνις, ἡ, 1449, Dürftigkeit, Armuth, Mangel, Seltenheit.

Σπάργανον, τὸ, 1029, Hülle, Windel für ein neugebornes Kind.

Σπάω, 1244, ziehen, ausziehen, ausreissen.

Σπείρω, 1486, säen, besäen; zeugen, erzeugen; davon:

Σπέρμα, τὸ, 1071, 1393, Same, Frucht; Sohn, Nachkommen.

Σποδὸς, ἡ, 21, Asche; Heerd, worauf Asche liegt.

Σπουδὴ, ἡ, 772, Eifer, Fleiss, Mühe, Emsigkeit.

Σταγὼν, ἡ, 1279, der Tropfen (στάζω).

Σταθμάω, 1105, richten, beurtheilen, vermuthen.

Σταθμὸς, ὁ, 1135, im Plur. auch τὰ σταθμά, Stall; auch Quartier für Menschen (ἵσταμαι).

Στάσις, ἡ, 632, das Stehen, Stellen; der Stand, Zustand, Aufstand, Aufruhr.

Στέγη, ἡ, 531, 1263, das Dach, tectum; ein Haus, Zimmer (στέγω).

Στέγω, 341, tego, bergen, verbergen, bedecken; bergen, dulden.

Στείχω, 92, 1509, wovon unser steigen, gehen, einhergehen.

Στέλλω, 454, 854, schicken, senden; im
Med. sich schicken - rüsten, fortgehen;
holen lassen.

Στέναγμα, τὸ, Seufzer, Wehklage (στε-
νάζω).

Στεναγμός, ὁ, 30, 1285, das Seufzen, Weh-
klagen.

Στένω, 64, seufzen, beseufzen, beklagen.

Στενωπός, ὁ, ἡ, 1387, enge, eingeschlossen;
sc. ὁδός, enger Weg, Engpass.

Στέργω, 17, lieben; zufrieden seyn, ruhig
seyn; wünschen, beten, bitten.

Στερέω, 765, rauben, berauben, entziehen.

Στερκτός, ἡ, ὄν, 1334, zum Lieben gehö-
rig - geschickt, lebenswerth.

Στεροπή, ἡ, 471, Licht, Glanz, Leuchten.

Στέφος, εὖς, τὸ, 907, poët. für στέφανος,
ὁ, der Kranz.

Στόλος, ὁ, 169, der Weg, Gang; der Zug
von Menschen, die Menge (στέλλομαι).

Στόμα, τὸ, 426, 1221, Mund, Mündung,
Öffnung.

Στονόεις, εσσαι, εν, 187, seufzend (στένος).

Στυγέω, 668, 1297, hassen, verabscheuen,
fürchten (στυγέω, στυγός).

Στυγνός, ἡ, ὄν, 669, finster, traurig, be-
trübt; verhasst, böse.

Συγγενής, ὁ, ἡ, 549, 1076, von demselben
Geschlechte, verwandt (σὺν-γένος).

Συλλαμβάνω, 965, zusammen nehmen - fas-
sen; verbinden; festhalten.

Σύμβολον, τὸ, 221, ein Zeichen, Merkmal,
Anzeichen.

Συμβουλεύω, 1358, τινὶ, einem einen Rath
geben, ihm rathen.

Σύμμαχος, ὁ, 135, 274, Mitstreiter, Streit-
Bundsgenosse (σὺν-μάχη).

Συμμιγής, ὁ, ἡ, 1282, vermischt, gemischt,
vermengt (σὺν-μίγω).

Συμπαίζω, 1103, mit oder zusammen spie-
len.

Συμπίπτω, 113, zusammenfallen, zusammen-
treffen; fallen, umkommen.

Συμπράκτωρ, ὁ, 116, Helfer, Gehülfe, Bei-
stand.

Συμφέρον, τὸ, 870, der Nutzen, Vortheil
(συμφέρω).

Συμφορὰ, ἡ, 35, 454, das Zusammentragen;
Zufall, Ereigniss, Glück oder Unglück,
Uebel (συμφέρω).

Σύμφωνος, ὁ ἢ, zusammenstimmend, einstimmend, tönend (σὺν - φωνή).

Σὺν, 366, Praepos. m. d. Dat. mit, zugleich.

Σύντομος, ὁ, ἢ, 704, abgekürzt, kurz; Adv. συντόμως, 804; kurz; sogleich (συντέμνω).

Συντυγχάνω, 122, zusammen treffen - kommen, begegnen; zutreffen, sich zutragen.

Σύω, 446, davon kommen; schnell gehen, fortgehen.

Σχεδόν, Adv. 730, in der Nähe, nahe; beinahe, fast, ungefähr (ἔχω).

Σχέω, 1448, gehört zu ἔχω.

Σχιστός, ἢ, ὄν, 727, gespalten, getrennt (σχίζω).

Σχολή, ἢ, 1287, müssige Zeit; Sorge, Beschäftigung; Lage; σχολῇ, 454, kaum, gar nicht.

Σώζω, 1174, 1445, erhalten, retten; aufbewahren; behalten, memoria tenere.

Σῶμα, τὸ, 955, Leichnam; Leib, Körper; der Mensch.

Σωτήρ, ὁ, 48, 81, Retter, Erhalter, Beglückcker (σώζω).

Σωφρονέω, 587, bei Verstand seyn, klug seyn.
enthalttsam, mässig seyn (σάος - φρεῖν).

T

Ταλαίπωρος, ὁ, ἡ, 652, mühseliger - un-
glücklicher Mensch (τλάω).

Τάλας, αἶνα, ἀν, 738, 1361, elend, un-
glücklich (τλάω).

Τανῦν, Adv. 53, 1202, für jetzt.

Ταραάσσω, 485, in Unordnung bringen; un-
ruhig machen, erschrecken.

Ταρβέω, 1005, sich fürchten; act. fürchten,
scheuen (τάρβος).

Τάρβος, τὸ, 296, Furcht, Schrecken, wo-
von das lat. torpor (ταραάσσω).

Ταῦθ', 284, 573, für τὰ αὐτὰ, dasselbe,
das nemliche.

Ταύρος, ὁ, 480, der Stier.

Τάφος, ὁ, 936, 1441, Grab, Begräbniss;
Bestattung zur Erde, Leichnam (θάπτω).

Τάχος, Adv. 373, 421, eilig, geschwind, so-
gleich; vielleicht (ταχύς).

Τάχος, τὸ, 759, 1125, Schnelligkeit, Ge-
schwindigkeit.

Ταχύνω, 855, schnell machen, beschleunigen;
antreiben.

Ταχύς, εἶα, ύ, 615, schnell, eilig, behende;
 ταχύν, 617, so viel als ταχύ, schnell;
 ὡς τάχος, 939, 1148, so schnell als
 möglich; τάχιστα, 142, 1398, Superl.
 neutr. pl. sehr schnell.

Τεκμαίρω, 910, begränzen, endigen; urthei-
 len, beurtheilen, errathen (τέκμαρ).

Τέκνον, τὸ, 1, 1563, das Geborne; Kind,
 Sprössling; das Junge (τέκω).

Τεκνόω, 861, 1215, Kinder erzeugen, erzeu-
 gen überh.

Τελευταῖος, αῖα, αῖον, 1177, 1516, endigend,
 beschliessend, der letzte (τελευτή).

Τελέω, 232, 1456, endigen, vollenden, voll-
 bringen; zahlen; gezählt werden; von:

Τέλος, τὸ, 198, das Ende; Aufwand, Aus-
 gabe; Vollkommenheit. τέλη λύειν, 316,
 nützlich seyn.

Τερασκόπος, ὁ, 603, Beobachter und Deuter
 von widernatürlichen, Erscheinungen,
 Weissager, Seher (τέρας-σκοπέω).

Τέρμα, τὸ, 1518, das Ziel, Ende, terminus.

Τέρπω, 779, füllen, sättigen; ergötzen; im
 Med. sich ergötzen; davon:

Τέρψις, ἡ, 1465, Sättigung; Vergnügung,
 Ergötzung, Freude.

Τέχνη, ἡ, 357, 580, Kunst, Geschicklichkeit; List, Betrug! (τέκω).

Τηλικόςδε, ὁ, 1496, von der Art, Grösse; so beschaffen, talis; auch fem. τηλικήδε.

Τηνικαῦτα, 76, da, dann, alsdann.

Τηρέω, 802, beobachten, bemerken.

Τίθημι, 134, 631, setzen, stellen, legen, ordnen, machen; bei Seite legen; über- unternehmen.

Τίκτω, 865, 1169, zeugen, erzeugen, gebären.

Τιμάω, 561, 1199, schätzen, würdigen, ehren.

Τιμὴ, ἡ, 903, Werth, Preis, Schätzung, Ehre, Belohnung; davon:

Τίμιος, ἰα, ἰον, 890, geschätzt, geehrt; schätzbar, theuer, werth.

Τιμωρέω, 107, 136, helfen, beistehen; rächen, strafen, verletzen.

Τίω, schätzen; strafen; büssen.

Τλῆμι, 600, 1325, ertragen, dulden, leiden; unternehmen; davon:

Τλήμων, ὁ, ἡ, 956, 1310, leidend, duldend, mühselig, unglücklich.

Τοί, 740, enklit. Part. steht selten allein.

Τοιγαροῦν, 1507, deswegen (τοί-γάρ-οῦν).

- Τοίνυν, 444, 1160, also, folglich, deshalb.
- Τοιόςδε, τοιάδε, τοιόνδε, 244, 1078, dergleichen, derlei, solcher, talis.
- Τοιοῦτος, αὕτη, οὗτο, 140, 441, dergleichen, ein solcher.
- Τόκος, ὁ, 26, 173, das Geborne, Kind (τέκω).
- Τόλμη, ἡ, 125, 551, Dreistigkeit, Muth, Kühnheit.
- Τοξεύω, 1192, mit dem Bogen schiessen, zielen, erlegen, erlangen.
- Τόπος, ὁ, 1021, Ort, Stelle, Gegend, Platz.
- Τοσοῦτος, αὕτη, οὗτο, 765, so gross, so viel.
- Τότε, 562, da, damals, dann.
- Τράπεζα, ἡ, 1452, eigentlich der vierfüssige Tisch, Tisch überh.
- Τρέμω, 941, tremo, zittern, sich fürchten (τρέω).
- Τρέφω, 97, 1117, ernähren, erhalten, erziehen, pflegen.
- Τριβή, ἡ, 1154, das Reiben; metaph. Uebung, Beschäftigung, Aufschub, Verweilung.
- Τρίδουλος, ὁ, ἡ, 1057, dreifacher Sklave, Erzsklave.

Τριπλόος, οὗς, ἥ, ὄν, 710, 1387, dreifach, dreifältig.

Τρισσός, ἥ, ὄν, 163, dreifach, drei zusammen.

Τρίτος, η, ον, 283, 1056, der Dritte; τρίτον, zum drittenmal, drittens.

Τρέπος, ό, 10, 99, die Art und Weise; Sitte, Gebrauch.

Τροφός, ό, ἥ, 1086, Nährer, Erzieher, Pfleger (Τρέφω).

Τροχηλάτης, ό, 800, der den Wagen regiert, Fuhrmann (τροχός-ἐλαύνω).

Τρύχω, 663, quälen, ermüden, aufreiben, erschöpfen (τρύω, τρύσσω).

Τυγχάνω, 87, 1507, seyn, von ungefähr-zufällig haben; m. d. Gen. erlangen, erhalten.

Τύπτω, 805, schlagen, stechen.

Τυραννέω, 408, herrschen, beherrschen, Gewalt - Oberhand haben.

Τυραννίς, ἥ, 128, 533, Herrschaft, Oberherrschaft, Regierung.

Τύραννος, ό, 586, 863, Herr, Herrscher; Regent, besonders eigenmächtiger - despotischer Regent.

Τυφλός, ἡ, ὄν, 371, 1322, blind, unsichtbar, dunkel.

Τύχη, ἡ, 676, 1514, Glück, Zufall, Begebenheit, Glück und Unglück.

Υ

Υβρις, ἡ, 868, Frevel, Uebermuth, Muthwille, Hoffarth.

Υἱός, ὁ, 459, der Sohn, Sprössling.

Υλη, ἡ, 479, woraus sylva, der Wald, Holz; Bäume, Gesträuch.

Υμέναιος, ὁ, 422, der Hochzeitgesang, Hymenäus, Gott der Ehe, Ehe selbst.

Υπαρχή, ἡ, 132, der Anfang; ἐξ ὑπαρχῆς, von neuem, von vorn (ὑπό-αρχή).

Υπείκω, 625, weichen, nachgeben, gehorchen.

Υπὲξαιρέω, 227, unter oder heimlich wegnehmen - entfernen.

Υπέρ, 137, 1432, Praepos. m. d. Gen. über; für, wegen, statt, von; m. d. Accus. hinüber, jenseits, dazu.

Υπερβολά, ὁ, 1191, das Ueberwerfen - setzen; über das Ziel, das Uebermässige überh. (ὑπερβάλλω).

Υπερμαχέω, 265, streitend vertheidigen.

- ὑπερόπτος, ὁ, ἡ, 879, übersehen; hochmüthig, stolz, anmassend (ὑπερόπτω).
- ὑπερπλήθω, 773, 869, überfüllen, über das Maas anfüllen.
- ὑπερφέρω, 381, darüber tragen; neutr. hervorragen, übertreffen.
- ὑπέρχομαι, 386, hinunter - hineinschleichen; heimlich handeln.
- ὑπέχω, 550, unterhalten, ertragen, erdulden, wie sustineo.
- ὑπηρετέω, 217, dienen, helfen, behülflich - nützlich seyn.
- ὑπηρέτης, ὁ, 706, Diener, Aufwärter.
- ὑπνος, ὁ, 65, der Schlaf; hievon supnus; sumnus, somnus.
- ὑπὸ, 943, 1253, Praepos. m. d. Gen. unter, gegen, dazu; vor, nach; aus, wie prae dolore; m. d. Accus. unter, hinunter, gegen von Zeit und Lage.
- ὑπομένω, 1322, erwarten; ausdauern, dulden, ertragen.
- ὑποστρέφω, 722, um - zurückkehren; im Med. sich umkehren.
- ὑπουλος, ὁ, ἡ, 1384, versteckt, heimlich; scheinbar, von Dingen, die dem Scheine nach gut, schön sind (ὑπὸ - οὐλή).

ὑπίος, ἰα, ἰον, 805, supinus, zurückge-
beugt; rücklings.

ὑστερος, ρα, ρον, 222, nachher folgend;
der Letzte; ὑστερον, Adv. 50, 1066, so,
hernach, darauf.

ὑφέρπω, 780, heimlich hineinkriechen -
schleichen, heimlich kränken.

ὑφηγητής, ό, 960, Anführer, Leiter, An-
leiter.

ὑφίημι, 387, darunter legen - thun, unter-
schieben, submitto.

ὑψίπους, ό, ἥ, 860, hochfüssig, hochgehend
(ὑψος - ποῦς).

ὑψοῦ, Adv. 908, in der Höhe, hoch.

Φ

Φαίνω, 336, 731, ans Licht bringen, zeigen;
anzeigen; im Med. erscheinen, sich zeigen,
scheinen (φάος).

Φάμα, ἥ, dor. st. Φήμη, 476, fama, Sage,
Ruf; göttliche Stimme - Ruf (φάω, Φή-
μι).

Φανερός, ρά, ρόν, 508, sichtbar, deutlich;
berühmt (φαίνω).

Φάσκω, 110, so viel als φημί, sagen.

Φάτις, ἡ, 151, 709, Sage, Rede, Ruf, Ruhm;
Aussage, Ausspruch eines Gottes, oder
Orakels.

Φέριστος, ὁ, Superl. der beste, vorzüglichste,
tapferste.

Φέρω, 501, 1433, tragen, bringen, bewegen;
geben; dulden, ertragen, leiden; schätzen,
im Med. davon tragen, erhalten; sich be-
wegen, laufen; Φέρε, 590, 534, auf!
wohlan!

Φεῦ, 316, ach! wehe! Ausruf des Schmerzens,
auch der Bewunderung.

Φεύγω, 118, 790, wovon fugio, fliehen, ver-
meiden, verabscheuen.

Φήμη, ἡ, 43, 717, so viel als Φάμα.

Φημί, 349, 1175, anzeigen, sagen, sprechen,
erzählen; versprechen.

Φθείρω, 254, 1490, verderben, vernichten,
verwüsten; Φθείρομαι, umkommen, in Un-
glück gerathen.

Φθίνω, 25, 901, verderben, vernichten;
neutr. und pass. hinschwinden.

Φθίω, 202, 956, verzehren, auszehren; ver-
derben, tödten; umkommen.

Φθόγγα, ἡ, 1510, Schall, Stimme, Ruf.

Φθονέω, 310, 622, neiden, beneiden; versa-
gen, verweigern.

Φθόνος, ὁ, 382, das Beneiden; Neid, Tadel aus Neid.

Φιλέω, 567, 1508, lieben; m. folgend. Infin. pflegen, wie amo.

Φίλος, η, ον, 689, lieb, angenehm, befreundet, freundlich; Subst. 137, 520, der Freund; Φίλτατος, 944, 1462, Superl. der liebste, theuerste.

Φλέγω, 192, 213, brennen, leuchten; act. an - verbrennen; davon:

Φλόξ, ογός, ἡ, 166, 1413, Flamme, helles Feuer.

Φοβερός, ρά, ρόν, 153, schreckend, schrecklich, furchtbar; von:

Φοβέω, 227, 961, schrecken, erschrecken; im Med. erschrecken, sich fürchten; von:

Φόβος, ὁ, 118, 588, Schrecken, Furcht; Flucht (Φέβω).

Φοίνιος, ὁ, ἡ, 24, 1275, blutroth; mit Blut besudelt, blutig, mörderisch (Φόνος).

Φοιτάω, 478, 1256, gehen, kommen, eilen.

Φονεύς, ὁ, 362, 574, der Tödter, Mörder.

Φονεύω, 710, 1399, tödten, morden; von:

Φόνος, ὁ, 100, 1345, Mord, Ermordung, wovon funus (Φένω).

Φορᾶδην, Adv. 1311, getragen, getrieben (Φυράω).

Φορέω, 1319, so viel als Φέρω.

Φραγμός, ὁ, 1375, das Einschliessen, Bedecken, Verschliessen (φράττω).

Φράζω, 9, 1114, sagen, sprechen, anzeigen, meinen.

Φρήν, ἡ, 153, 1499, Seele, Verstand, Herz, Neigung, Gemüth, Muth, Ueberlegung.

Φρίκη, 1307, der Schauder, Schrecken.

Φρονέω, 502, 1032, denken, sinnem, nachdenken, merken; klug seyn; davon:

Φρόνησις, ἡ, 661, Verstand, Nachdenken; Klugheit.

Φρόνιμος, ὁ, ἡ, 687, verständig, einsichtsvoll.

Φροντίς, ἡ, 170, 1578, Sorge, Vorsorge; Kummer, Angst.

Φρουρέω, 1467, bewachen, schützen.

Φυγὰς, ὁ, ἡ, 309, flüchtig; der Flüchtling; Vertriebene.

Φύλαξ, ὁ, ἡ, 1406, Wächter, Erhalter, Beschützer.

Φυλάττω, 582, beobachten, erhalten, bewachen.

Φῦλον, 19, genus, gens, Geschlecht, Nation, Volk; von:

Φῦμι, 389, 458, wachsen, entstehen; zeugen, hervorbringen; entstehen, werden, seyn, können.

Φύσις, ἡ, 535, 864, Zeugung; Natur; Entstehung, Geburt; Beschaffenheit, Eigenschaft.

Φυτεύω, 787, 1392, pflanzen, hervorbringen, erzeugen.

Φυτουργός, ὁ, ἡ, 1470, der erste natürliche Urheber, Erzeuger.

Φωνέω, 72, 1115, tönen, reden, rufen; davon:

Φώνημα, τὸ, 324, Ton, Stimme, Sprache; Rede.

Φῶς, τὸ, 375, 1230, Licht; brennendes Licht; metaph. Freude, Heil.

X

Χαίρω, 363, 1064, sich freuen, fröhlich-vergnügt seyn; sich vergnügen an etwas.

Χάλαζα, ἡ, 1280, Hagel, starke - heftige Tropfen (χαλάω).

Χαλάω, 1267, schlaff machen, abspannen, losmachen, loslassen.

Χάρις, ἡ, 758, 1146, Freude, Vergnügen; Freundschaft; Wohlthat, Dank.

Χάριν, 147, um, wegen.

Χειμάζω, 101, stürmen, beunruhigen durch Unglück (χεῖμα, hiems).

Χειμῶν, ὁ, 1132, Winter, Kälte; Wetter, Sturm.

Χεῖρ, χειρὸς, ἡ, 107, 879, die Hand (χείω, fassen).

Χειρὸδεικτος, ὁ, ἡ, 896, mit der Hand gezeigt - gewiesen (χείρ-δείκω).

Χείρωμα, τὸ, 558, was mit der Hand gethan wird; der Mord (χειρόω).

Χέρνιψ, ἡ, 240, Lustration, Reinigung, Versöhnung.

Χέρσος, 1490, leer, arm, unfruchtbar.

Χηρεύω, 481, als Wittwer leben; einsam leben, einsam herumirren (Χῆρος).

Χθονοστιβῆς, ὁ, ἡ, 501, den Boden betretend, irdisch (χθων-στείβω).

Χθών, ἡ, 25, 789, Erdboden, Erde, Boden, Land.

Χλιδῆ, ἡ, 884, Weichlichkeit, weichliches - schwelgerisches Leben (χλίω).

Χνοάζω, 736, mit feiner Wolle - Haaren bedeckt; Haare bekommen (χνόος).

Χορεύω, 891, 1087, einen festlichen Reihenaufführen oder tanzen; mit Reihenaufführen oder Tänzen feiern.

Χρᾶίνω, 816, berühren, färben, beflecken, schmieren.

Χράω, 117, 1242, umgehen, gebrauchen, haben; darreichen, geben; Orakel ertheilen; im Med. sich bedienen, gebrauchen, nehmen; das Orakel befragen. **χρή**, 665, 1104, es braucht, es muss, es soll **χρεῖη**, 785, st. **χρή**.

Χρεία, ἡ, 1168, 1423. Bedürfniss; Gebrauch, Nutzung; Nutzen, Vorthail; Geschäft, von;

Χρέος, ἔεος, τὸ, 157, Bedürfniss; Geschäft; Sache.

Χρεών, 631, 1476, das Nothwendige, das Schicksal; sc. ἐστὶ, es muss, man muss.

Χρήζω, 91, 595, bedürfen, verlangen, bitten.

Χρῆμα, τὸ, 540, 1123, Sache, Handel, Geschäft; Vermögen, Geld (**χράω**).

Χρήσιμος, η, ον, 874, nützlich, dienlich, bequem, angenehm.

Χρησμός, ὁ, 705, 791, Orakelspruch, Antwort des Orakels (**χράω**).

Χρησμωνδός, ὁ, ἡ, 1196, Orakelsänger, Orakel in Versen und singend ertheilen; Wahrsager (**χρησμός**-**ωνδός**).

Χρηστός, ἡ, ὄν, 608, brauchbar, nützlich; gut, ehrlich (**χράομαι**).

Χρόνος, ὁ, 73, 1131, die Zeit, lange Zeit.

Χρυσέος, έα, έον, 158, 188, golden, von Gold gemacht; goldfarbig; theuer, werth.

Χρυσήλατος, ό, ή, 1269, aus Gold gearbeitet - gemacht (χρυσός - έλάω).

Χρυσομίτρης, ό, 210, mit goldner Kopfbinde oder Gürtel (χρυσός - μίτρα).

Χρυσοτρόφος, η, ον, 203, goldreich, golden.

Χώρα, ή, 97, 1197, Raum, Platz, Gegend, Land.

Χωρέω, 617, 744, weichen; gehen, weggehen, von statten gehen.

Χωρίς, Adv. 606, abgesondert, besonders; umsonst; als Präpos. m. d. Gen. 548, 1451, ohne.

Χῶρος, ό, 726, 791, so viel als χώρα.

Ψ

Ψάύω, 1453, 1498, m. d. Gen. rühren, anrühren; erreichen.

Ψέγω, 358, tadeln, als Fehler anrechnen.

Ψευδής, ό, ή, 524, lügend, täuschend.

Ψεύδομαι, 461, lügen, täuschen, betrügen (ψεῦδος).

Ψήφος, ή, 605, kleines Steinchen; Steinchen zum Stimmen; Stimme, das Votum selbst. (ψέω, ψεῖα).

Ψυχή, ή, 64, 889, Athem, Hauch; Seele; Leben, Vernunft.

Ω

- Ωδε, Adv. 842, hieher; so, also; auf diese Art.
- Ωθέω, 241, 1370, bewegen, stossen, fort-
ver- anstossen.
- Ωμός, ἡ, ὄν, 822, roh, ungekocht; unreif;
wild, grausam.
- Ωνητός, ἡ ὄν, 1117, gekauft, käuflich; feil
(ὠνέομαι).
- Ωρα, ἡ, 467, Zeit, Jahreszeit; Alter; Stunde.
- Ως, Adv. 241, 346, wie, bei Vergleichung;
wie, als, nachdem; weil; damit, dass;
vor dem Superl. verstärkend, wie quam.
- Ωσπερ, 54, 709, so wie, gleichwie; fast,
beinahe; ὥσπερ εἰ, 264, ist dasselbe.
- Ωφελέω, 141, 514, nützen, helfen, beiste-
hen: ὠφελον, ich sollte - wünschte (ὀφεί-
λω).

E m e n d a n d a.

- In Praefat. pag. V. lin. 25. Haec mut. in haec.
- in Op. ipso pag. 5. lin. 20. κάρα mut. in κάρα.
- pag. 8. lin. 2. ἦν mut. in ἦν.
- pag. 12. lin. 21. ὅδε mut. in ὅδε.
- pag. 23. lin. 12. ἐξόρς mut. in ἐξορός.
- pag. 25. lin. 21. deserre mut. in deferre.
- pag. 26. lin. 3. ὅστις mut. in ὅστις.
- pag. 30. lin. 17. et 18. mut. ὥστερ in ὥσπερ.
- pag. 31. lin. 20. post uoc. propter puncti sig-
num delendum.
- pag. 40. lin. 12. expereris mut. in experieris.
- pag. 44. lin. 21. ἐμὲ mut. in ἐμὲ.
- pag. 68. lin. 12. συνίεις mut. in συνίεις.
- pag. 79. lin. 2, ὅσις mut. in ὅστις.

- pag. 79. lin. 3. ὥστερ mut. in ὥσπερ.
 pag. 82. lin. 16. Participa mut. in Participia.
 pag. 99. lin. 7. ναοὺς mut. in ναούς.
 pag. 104. lin. 7. ἄκουε mut. in ἄκουε et sic peccatum. saepius.
 pag. 105. lin. 5. ἴσθ' mut. in ἴσθ'
 pag. 113. lin. 17. ὠνομαζέι mut. in ὠνόμαζεν.
 pag. 115. lin. 13. Post inest delend. punctum.
 pag. 116. lin. 19. ὠιδεῖν mut. in ὥστ' ἰδεῖν.
 pag. 116. lin. 16. ἀλῖς mut. in ἄλῖς.
 pag. 128. lin. 9. γασ mut. in γάρ.
 pag. 128. lin. 17. αὐτόν mut. in αὐτόν.
 pag. 129. lin. 16. tex mut. in sex.
 pag. 143. lin. 5. πέκνων mut. in τέκνων.
 pag. 145. lin. 25. carum mat. in Carum.
 pag. 151. lin. 15. οψεῖς mut. in ὀψεῖς.
 pag. 152. lin. 6. ὅτω mut. in ἔτω.
 pag. 155. lin. 15. ἔτε mut. in ἔτι.
 pag. 155. lin. 16. 1538. mut. in 1558.
 pag. 157. lin. 13. ἀναγνον mut. in ἀναγνον.
 pag. 167. lin. 4. ἀμεινον mat. in ἀμεινον.
 pag. 173. lin. 6. ἔοικοι mut. in ἔνοικοι.
 pag. 174. lin. 2. επιβλετειν mut. in επιβλεπειν
 pag. 180. lin. 2. τριμέτρον mut. in τρίμετρον.
 pag. 185. lin. 6. 8 Ἀβουλος - Ἀγαλμα mut. in Ἀβουλος - Ἀγαλμα et sic alia multa, quod ad accentus, vitiosa.
 pag. 194. lin. 2. uud mut. in und.
 pag. 220. lin. 9. ατος, το hae posteriores uoculae delendae.
 pag. 225. lin. 5. ἐλόμαι mut. in ἔλομαι.

Plura restant nobis non observata, quorum emendationem lectoris diligentiae imus commendatum.

ia,
sic
ep.
n.

Sophocles,

König Oedipus

Nürnberg 1823

A.gr.a. 2273

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10234175-2